

**MAADLUSE
EUROOPAVÕISTLUSTE**

Juunaa

G
MAM
BER
G

EESTI SPORDILEHT

KEVAD- JA SUVEHOOAJA
U U D I S K A N G A D

A/S „TEKLA”

RIIDEKAUPLUSED

TALLINN, S. KARJA 15 • PÄRNU 6

HAAPSALU, KURESSAARE, MUSTVEE, NARVA,
PETSERI, PÄRNU, RAKVERE, VALGA, VILJANDI,
VÖRU

SANGAR

KANGEÖLU

TÕMMUEKSTRA

ERIPRUUL

ÕUN PUDELIS

ÕUNAJOOK

MÕDU

MEEJOOK

LAUAJOOK

end. SIDRUNI SOODA

A.-S.

**TALLINNA
KÖIEVABRIK**

JOHN CARR'i PÄRIJAD

KOPLI TÄN. 33, TELEF. 439-79

T. K. V.

Sisal- ja
kookus-
matid,
linikud
ja
vaibad

EESTI SPORDILIIKT Maadluse euroopavõistluste ZURNAAAL

Täieline rahuldustunne

Möödas on Tallinna euroopavõistlused maadluses, mida võib nimetada meie spordiajaloo suurimate sündmuste hulka kuuluvaiks. Võin täielise rahuldustundega märkida, et kõik asjaomased ringkonnad on nendele usaldatud ülesande teostanud säärase tublidusega, nagu ma seda neilt võisin loota. Ma ei tarvitsenud pettuda milleski. Konstateerin, et euroopavõistlusi liikuma pannud mehhanismi kõik osad, suurimast kuni väiksemani, töötasid kiiduväärselt. Mul ei ole kedagi laifa, pealegi kui meie külalised on jäänud tehtud tööga ja neile pakutuga täiesti rahule. Ütlen neile kõige eest suur aitäh.

Ühtlasi aga oleme teadlikud, et peetud võistlused poleksidki vast õnnestunud nüüdsel määral, kui meie ettevõtte vastu oleks puudunud rahvusvaheliste maadlusjuhtide säärane usaldus ja soe suhtumine, mis ilmsiks tuli juba võistluste andmisel Eesti korraldada ja sa-

muti kõigi külaliste viibimisel Tallinnas. Sellepärast võlgname ka neile tänu, mida kõige paremini väljendas Vabariigi President neile Valge Tähe teenetemärkide annetamisega.

Peetud euroopavõistluste korralduse ladusus peaks meie spordijuhtidele olema ergutuseks ka tulevikus endile võtta rahvusvahelise ulatusega ülesandeid.

Kõige erilisemalt on meie kohus tänada Vabariigi Presidenti ja Vabariigi Valitsust toetava käe sirutamise eest. See võimaldaski pakkuda seda kõike, millega jää rahule kodumaa ja mis leidis tunnustust kogu välismaa ees.

K. Terras,

Eesti Spordi Keskliidu esimees,
Euroopavõistluste korraldava toimkonna esimees.

Satisfaction complète!

Le Championnat d'Europe de Lutte Gréco-Romaine à Tallinn que nous pouvons désigner comme appartenant aux événements les plus grands dans notre histoire de sport est passé. Je puis remarquer avec une satisfaction complète que tous les cercles respectifs ont accompli les tâches qui leur avaient été confiées, avec une telle efficacité que je l'avais espérée. Je ne me suis désillusionné en rien. Je constate que toutes les parts du mécanisme qui à mis en fonction le Championnat d'Europe, de la plus grande jusqu'à la plus petite, ont travaillé correctement. Je n'ai personne à reprocher, d'autant plus que nos hôtes sont restés satisfait avec le travail exécuté et avec cela qui leur à été offert. Pour tout cela, je leur exprime ma gratitude sincère.

En même temps, nous connaissons que le Championnat ne se fusse pas probablement réussi dans cette mesure, si notre entreprise eusse manqué cette confiance et cette chaude relation des MM. les Directeurs internationaux de la lutte, qui se sont manifestées quand l'organisation du Championnat d'Europe fut confiée à l'Estonie, ainsi que lors du

séjour de tous les hôtes à Tallinn. C'est pourquoi nous devons exprimer notre profonde gratitude aussi à eux, la gratitude qui d'une manière merveilleuse leur fut exprimée par M. le Président de la République quand il les honora des Ordres de Mérite d'Etoile Blanche.

La réussite de l'organisation du Championnat de Lutte d'Europe devrait être pour nos directeurs de lutte une stimulation d'entreprendre aussi en future des tâches d'une extension internationale.

En particulier, nous devons exprimer notre gratitude la plus profonde à M. le Président de la République et au Gouvernement de la République pour leur bienveillante assistance qu'ils nous ont prêtée. C'est ce qui nous a donné la possibilité d'offrir tout cela qui à satisfait notre Patrie et qui a été reconnue par tout l'étranger.

K. Terras,

Président de l'Association Centrale de Sport d'Estonie,
Président du Comité d'Organisation du Championnat d'Europe du Lutte.

Volle Zufriedenheit!

Die Europameisterschaften im griechisch-römischen Ringen in Tallinn, die wir zu den grössten Ereignissen in der Geschichte unseres Sportes zählen dürfen, sind vorüber. Ich muss mit absoluter Zufriedenheit feststellen, dass alle Teilnehmer die ihnen anvertrauten Aufgaben so tatkräftig erfüllt haben, wie ich es von ihnen erwartete und bin in Nichts enttäuscht worden. Ich muss feststellen, dass sämtliche Teile des Mechanismus, der die Europameisterschaften in Bewegung setzte, angefangen vom Grössten bis zum Kleinsten, vollständig präzise und lobenswert funktioniert haben. Habe Niemandem Vorwürfe zu machen, umso mehr, da unsere Gäste vollkommen zufrieden blieben. Hierfür spreche ich meinen aufrichtigsten Dank aus!

Zu gleicher Zeit sind wir uns auch dessen bewusst, dass die ausgetragenen Europameisterschaften nicht in diesem Masse der Vollkommenheit nahegekommen wären, wenn nicht unserem Unternehmen die tatkräftige Hilfe und die warme Stellungnahme der internationalen Ringkampfführer zur Seite gestanden hätte, welche, in erster Linie wohl dadurch zum Ausdruck kam, dass

die Veranstaltung der Europameisterschaften Estland anvertraut wurde.

Hierfür schulden wir ihnen unseren tiefsten Dank, einen Dank, der auf die schönste Art zum Ausdruck gebracht wurde, indem der Herr Staatspräsident unserer Republik sie mit dem Verdienstorden des Weissen Sternes auszeichnete.

Dass die Durchführung der Europameisterschaften so gut gelungen ist, müsste unseren Ringkampfführern zu weiteren Ansporn dienen, auch in Zukunft Aufgaben im internationalen Umfang zu übernehmen.

Ganz besonders sind wir dem Herr Staatspräsidenten und der Regierung unserer Republik zu tiefstem Dank für ihr weitgehendes Entgegenkommen verpflichtet. Gerade das war es, was uns ermöglichte, dass zu bieten, was unsere Heimat voll befriedigte und Anerkennung im Auslande fand.

K. Terras,

Präsident des Estländischen Zentral-Sportverbandes, Präsident des Organisations-Komitees des Europameisterschaften 1938.

Jällenägemiseni!

Euroopavõistluste eel ilmunud vastavas albumis oli mul võimalus ütelda kõigile „Tere tulemast Tallinnas!“ Nüüd aga tahan neile ütelda „Aitäh!“ ja „Jällenägemist Tallinnas!“ Usun, et saavutasime rahvusvaheliste maadlusjuhtidega soojema kontakti kui kunagi varem. Nii mõnigi vahesein, kui neid juhtus olema, purunes lõplikult ja meie kõik tahame üksmeelselt, käsikäes rakeduda Euroopa maadlusspordi arendamisele selle viimiseks veel kõrgemale.

Mul oli rõõm neist päevadest, millal meil oli võimalus oma harukordsete külalistena vastu võtta rahvusvahelisi maadlusjuhte ja rahvusvahelist maadlus-eliiti. See kokkusaamine ei olnud esimene ega jää ka viimane. Võtame meeleldi vastu IAWF-i ja Norra maadlusliidu kutse osavõtuks 1939. a. euroopavõistlustest Oslos. Seal loodame uuendada ja süvendada sõprus-tundeid, mis meid nii võimsalt sidunud. Ja üle Oslo ja vast mitmegi teise vahepealse etapi loodame tulevikus kord jällegi näha kogu Euroopat Tallinnas.

Minu meeldiv kohus on tänada kõiki neid, kes raskejõustikuliitu aitasid läbi viia endale vabatahtlikult võetud ülesande euroopavõistluste korraldamise näol. Kõige pealt tänan meie kõrgeimat spordijuhti, riigisekretär K. Terrast ja palun teda edasi anda Vabariigi Presidendile kogu maadlusrahva sügavaim lugupidamise avaldus suure abi eest.

Edasi tänan kõiki oma lähemaid ja kaugemaid kaastöölisi, kes ühiselt ja kiiduväärselt teostasid nendele pandud kohustused.

Erilist tänu avaldan ka euroopavõistluste „peasüüdlastele“ — meie kangetele matisangaritele, kes tõendasid, et Eesti rammu üha tõuseb ja kes meie maadlus-spordile fõid uus hiilgavaid võite.

O. Köster,

Eesti Maadlus-, Poksi- ja Tõsteliidu esimees.

Au revoir!

Dans l'album qui a paru avant le Championnat d'Europe de Lutte, j'avais la possibilité de dire à tous: „Soyez bienvenus à Tallinn!“ Maintenant je voudrais bien leur dire: „Merci!“ et „Au revoir à Tallinn!“ Je crois que nous avons créés avec MM. les Directeurs internationaux de lutte un contact plus serré que jamais. Plus qu'un mur de séparation, s'il y avait de tels, s'est abattu et nous tous voulons nous atteler, unanimement et main en main, au développement du sport de lutte européenne.

J'eu un plaisir réel de ces jours quand nous avons la possibilité de recevoir MM. les Directeurs internationaux de lutte et l'élite internationale de lutte comme nos hôtes rares. Cette assemblée n'était la première et elle n'en restera aussi la dernière. Nous accepterons avec plaisir l'invitation de IAWF et de l'Association de Lutte de Norvège de participer au

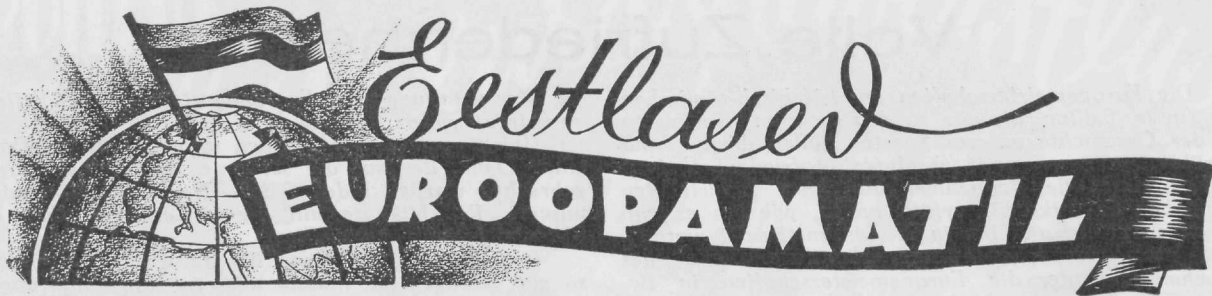
Championnat d'Europe à Oslo en 1939. Nous y espérons de renouveler et de profondérer les sentiments d'amitié qui nous à relié si étroitement. Et après Oslo, et peut-être aussi après quelques autres étapes, nous espérons, dans l'avenir, à revoir de nouveau tout l'Europe à Tallinn.

Je considère mon devoir plaisant de remercier tous ceux qui ont assisté l'Association de Sport Lourd à la réalisation de la tâche qu'elle à volontairement accepté sous l'aspect de l'organisation du Championnat d'Europe. Tout d'abord, je remercie notre Directeur supérieur du sport, M. K. Terras, Secrétaire d'Etat, et je le prie de bien vouloir de transmettre au M. le Président de la République l'expression de la plus haute considération

(Järg lk. 119)

(Suite page 119)

(Fortsetzung Seite 119)

Eestlased EUROOPAMATIL

Kogu Euroopa ja veel tükikese Aasia parimate maadlejate Mekkaks üheteistkümnendate euroopavõistluste puhul kujunes Tallinn. Siia kogunes kolmeteistkümme maadlusrahvast, et uuel euroopamatil näidata oma võimeid ja selgitada viimaste vahel. Nüüd, millal need euroopavõistlused juba mõnda aega seljataga, olgu meie esimeseks küsimuseks: kes 13-st maadlusrahvusest suutis Tallinna matil kõige lõpsakamalt üllatada?

Sissejuhatuseks vastuse andmisele vaatleme, milliste väljavaadetega üks või teine rahvus tuli Tallinna. Rootslased ennustasid aegsasti, et seekord võidavad nad rahvaste rändauhinna lõplikult. Nad lubasid

üldvõitjaks tulla ülekaalukamalt kui kunagi varem. Seejuures ei näinud nad eestlastele kalduvat ühtki rahvuspunkti.

Sakslased olid euroopavõistluste alganultki kindlad vähemalt kahe euroopameistri-tiitli kojuviimisele. Eestlastele ei teadnud nad midagi lubada. Soomlased lootsid korrata Pariisi euroopavõistluste tulemusi. Eestlastele ennustasid nad J. Kotka meistrikutulekut ja veel mõnda medalit. Daanlased asetasid suuri lootusi A. Kurlandile ja arvasid tal seekord olevat parimad schansid meistriks tulla. Türklaste treener O. Pellinen ähvardas Atatürgi maale viia kaks kuldmedalit. Teised rahvused ei hellitanud väga suuri lootusi. Viimaste hulka kuulus ka Eesti. Ei ajakirjandus, ei maadlusjuhid, ei endine ega praegune treener ega ka ei ükski teine ei rutanud ennustamisega, vaid ainsana loodeti, et küll poisid teevad parima, mida suudavad.

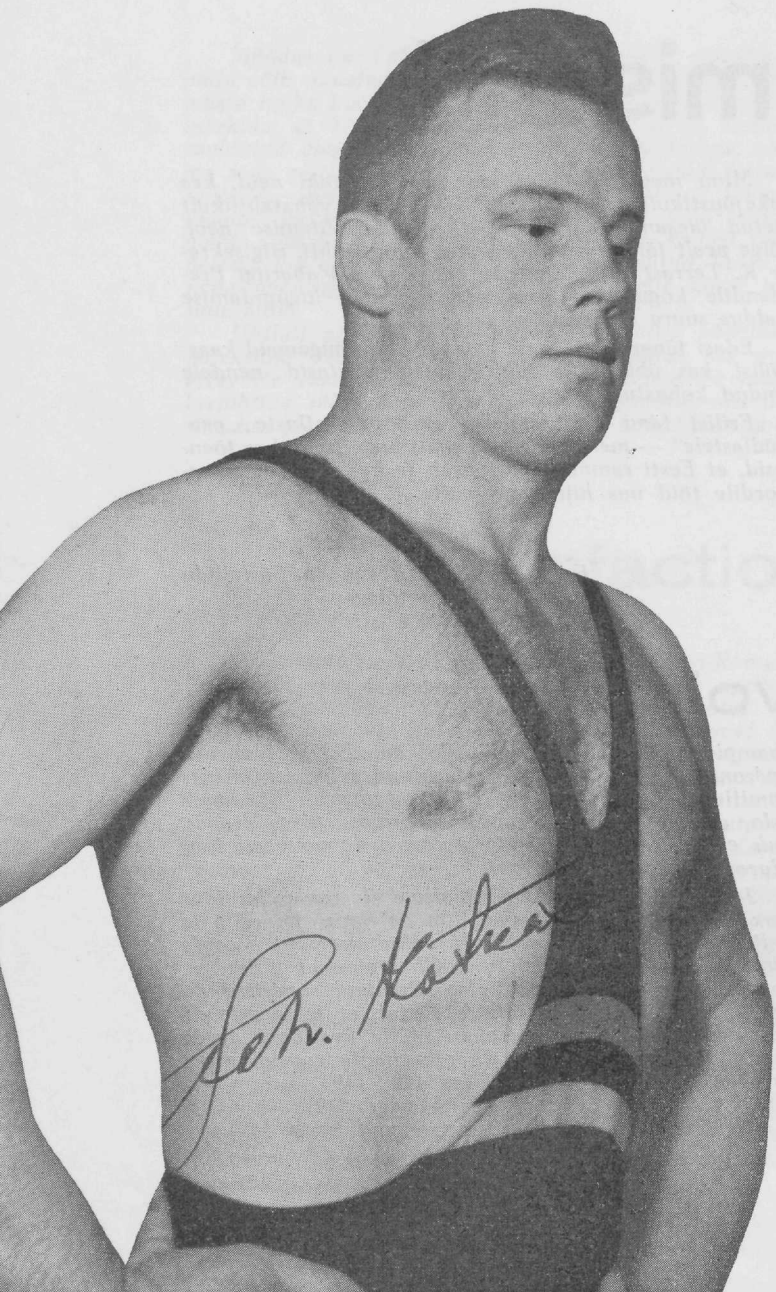
Nüüd teeme kokkuvõtte pärast võistlustulemuste selgumist. Rootslased võitsid rahvaste rändauhinna ülekaalukalt, kuid siiski mitte niivõrd ülekaalukalt, kui nad olid ennustanud. Rahvuspunkte said nad veidi vähem loodetust ning nelja meistritiitli asemel ainult kaks. Täheandab, nad ei üllatanud. Nad peamiselt kaitsesid kord vallutatud positsiooni. Sakslased said loodetud kahe euroopameistri-tiitli asemel ühe, nii nagu see oli ka Pariisis. Soomlased kaitsesid oma läinudaasta positsiooni maailma teise rahvusena edukalt. Ühtlasi nad võitsid jällegi kolm meistritiitlit, nii nagu see oli ka Pariisis.

Ja eestlased?

Eestlasedki kaitsesid oma läinudaastast positsiooni, tules jällegi neljandaks ja võites jällegi samad auhinna ja samades kaaludes nagu Pariisis. Kuid vaatame edasi. Soomlastest tulid meistriteks jällegi V. Pertunen, K. Pihlajamäki ja L. Koskela, sakslastest jällegi F. Schäfer, rootslastest jällegi I. Johansson ja endisaegset meistritiitlit värskendajana A. Cadier. Viis esimest olid euroopameistriteks ka Pariisis, nagu seda oleks Pariisis startimise puhul olnud ka A. Cadier, kes 1933. ja 1935. a. euroopameister ja Berliini olümpia-võitja. Täheandab suurt uudist ega üllatust ei olnud, sest võitsid needsamad „vanad rauad“, kes mitmest tullest läbi käinud.

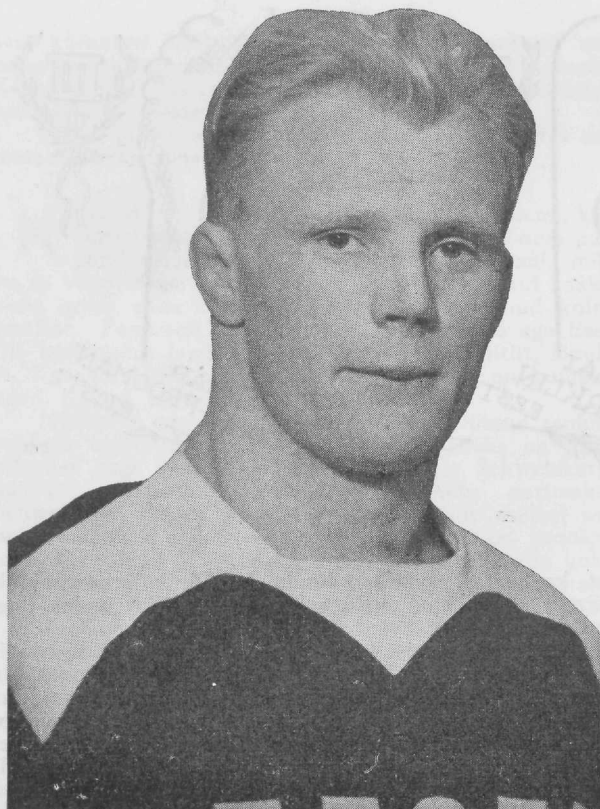
Nüüd veel kord: ja eestlased?

Vigastused olid meil rivist välja viinud Pariisimedalimehed K. Palusalu, A. Neo ja V. Mäe. Seda teati välismaal ja see oli ka üheks põhjuseks, miks rootslased ei teadnud eestlastele ennustada ühtki võidupunkti. Kuid K. Palusalu asemel tuli kõigi kaalude meistriks J. Kotkas. A. Neo asemel poolraskekaalu hõbemedalile N. Karklin ja V. Mäe asemel keskaalu pronksmedalile V. Roolaan-Frooman! Seega tühjaksjäänud augud täideti samaväärselt, kui mitte koguni paremini. See oli suuremaks üllatuseks välismaale kui meile, kuigi ka meie olime suuresti üllatunud. Säärast

Euroopa-Koikas Johannes Koikas,

kes on järglaseks Maailma-Kristjanile ja säilitas kõigi kaalude meistritiitli Eestile. Välismaalastele oli J. Koikas suurimaks ja ühilasi meeldivaks üllatuseks

Nikolai Karklin, maadleja, kelle sarnaseid sakslaste ütelusel on maailma vähe külvatud. N. Karklin tuli poolraskekaalus hõbemedalile, vandudes alla ainult A. Cadier'le, sedaigi tasavägises võisiluses.

tagavaraväge ei teatud Eestist ees leida. Üksnes soomlased olid rohkem teadlikumad.

Et Eesti vaatamata kogu maailmale tuntud tuusade eemalejäämisele suutis korrata oma edukäiku, see oli peetud euroopavõistluste suurimaks üllatuseks, nagu see kommenteerimist leidnud ka välismaa spordipressis. Kui veel lisada, et kogu meie meeskond esines seekord tublimalt, siis, ilma et tahaksime endile ise hosiannatada, võime nentida, et vastus küsimusele — kes 13-st maadlusrahvusest suutis Tallinna matil kõige lopsakamalt üllatada? — on käes. Selleks rahvuseks oli Eesti.

oli juttu välismaalastega. Nende üksmeelne kin-nitus on, et kõige ootamatum üllatus neile ole-vat olnud Johannes Kotkas. Välja arvatud Soome, mujal välismaal oldi Kotkast kuulnud kas väga vähe või üldse mitte. Seepärast Kotka võit esimesel matschil, mis tuli pidada Palusalust vabaksjätetud troo-nile pretendeeriva rootslase John Nymaniga, lõhkes vä-lismaa spordipressis pommina. Ei kaheldudki enam, et eestlane tuleb euroopameistriks.

Saksa riigispordijuhi ja DRL-i ametlik häälekandja *Reichssportblatt* on euroopavõistluste kirjutuse pealkir-jaks pannud „Im Land der starken Männer“ (Tugevate meeste maal). Seda nimetust väärivat Eesti igati, kuna ka Lurich, Aberg ja Hackenschmidt, keda maailm pi-danud venelasteks, olevat eestlased. Edasi märgitakse, et Eestil on kahekordne olümpiavõitja Palusalu ja tu-gevate meeste joont edasipidajana Kotkas, kes tuli võitjaks organisatorlikult hästi läbi viidud euroopa-võistlustel.

On ju tõsiasi, et kogu maailmas on kõigil raske-jüstikualadel kõige populaarsemateks raskekaalu-võit-

jad. Seda rõõmustavam on meile, et ka viimastel euroo-pavõistlustel jäi kõigi kaalude meistri troon ja kroon Eestisse.

Johannes Kotka kõige raskem matsch oli kahtlema-ta John Nymaniga. Viimane on võteterikkamaid mehi raskekaalus, kellel suur kool ja pikad kogemused. Kuid eestlase vastu ei suutnud Nyman viia läbi ühtki võtet. Ta ei saanud eestlasest kustki kinni haarata. Püstimaad-lus moodus võteteta ja tasavägiselt. Kotka suuremale jõulisusele ei suutnud rootslane leida vastumürki. Sundparteris algul peal olles rootslane üritas mitu kor-da poolnelsonit, millest aga Kotkas alati välja pääses. Kotkas peal olles üritas ristvööd, sai korraks rootsla-sele ka tuule alla, kuid mitte heitekõrguselt. Sund-parteri järele võis matschi hinnata viigiliseks. Otsustas lõpupüstimaadlus, milles Kotkas oli aktiivsem, kuna rootslane oli sunnitud korduvalt matilt pagema. Lõpp-tulemusena sai Kotkas teenitud võidu kõigi kohtunike hääletega.

Võit Nymani üle avas Kotkale ukse meistritiitlile, kuna kõik teised vastased osutusid nõrgemateks. Välk-kiire matschi sooritas Kotkas soomlase Uno Ventoga. Ülerinnaheittega viis ta vastase kohe parteri ja sealt ristvööga selili juba 37 sekundiga. Olgu lisatud, et Ny-manil kulus sama soomlase seljatamiseks 7 min. võrra rohkem aega. Suurem üllatus Vento võitmisest oli, et Kotkas suutis lätlase Edvins Bietagsi seljatada! Kotka „noorusaastatel“ olid mõlemad mitmel puhul maadelnud vahelduva õnnega, ilma et kordagi oleks järgnenud emma-kumma seljavõitu. Püstimaadluses Kotkas heitis kord lätlase parteri, kuid ei jõudnud kül-lalt kiirelt talle järele, nii et see enne püsti tõusis. Sundparteris esimesena peal olles lätlane üritas Ny-mani eskujul poolnelsonit, kuid sama tagajärjetult. Kotkas aga tõstis Bietagsit parteris kolm korda. Lõpu-püstimaadluse esimesel minutil viis Kotkas vastase

Voldemar Roolaan, meie uus medalimees keskkaalus. Tema toredaim matsch oli sakslase L. Schweickertiiga.

parteri ja heitis ristvööga mitu korda, kuni sai lätlase puhtalt selili — 18.27 min.

Et Kotkas veel viimastel minutitel seljatas Bietagsi, selle üle imestas ka K. Palusalu. Ta lausus, et kui seljavõit oleks tulnud algpüstimaadluses, millal heitmiseks rohkem jõudu ja millal kehad pole veel nii higised, siis oleks see olnud arusaadavam. Kuid veel viimastel minutitel riskida heitmise, see olevat suure tubliduse tunnus.

Lõpupunkti meistritiitli hankimisele pani Kotkas võiduga türklase Mehmed Cobani üle. Kaotus sellele mehele oleks eestlasele tähendanud meistritiitli asemel vast kolmandat kohta. Püstimaadlus arenes tasavägiselt, ilma võteteta, misjuures Kotkas tundus jõulise mana. Sundparteris püüdis Kotkas türklast kehast haardega selili keerata, kuid türklane suutis end ikka veel päästa, kuigi oli paaril korral õlgadele mineku veerel. Vahele olgu märgitud, et Nyman, kes sama võtet hakkas üritama parterimaadluse esimesest sekundist, sai parterimaadluse eelviimasel sekundil türklase nii selili. Kuid Nyman oli selle võtte tulusust Cobani kallal näinud just Kotkas-Cobani matschist. Kotkas võitis türklase töövõiduga 3:0, olles aktiivsem ka lõpupüstimaadluses.

Kotka võit Cobani üle oli puhtam kui seda oli Palusalu oma Berliini kahel matschil sama vastase üle. Ühtlasi aga ei saa jätta märkimata, et Coban polnud Tallinnas enam seda mis Berliinis.

Johannes Kotkas tuli kõigi kaalude meistriks selgelt — 2 kaotuspunktiga J. Nymani 4 punkti ees, kuid otsustavaks oli siiski võit Nymani üle.

Teistest eestlastest äratas suurt tähelepanu Nikolai Karklin, kes poolraskekaalu pääsemiseks oli alla võtnud 8—9 kg. Säärane kaalu mahavõtmine pole küll ainulaadne, sest samaga on toime tulnud ka kergemate kaalude mehed, kuid Karklinile oli ta siiski omapäraseks suursaavutuseks.

Võib ütelda, et N. Karklinil oli tegemist läbilõike tugevamate vastastega kui Kotkal. Karklini kaalukaaslasteks, kellega tal rinnad kokku tuli panna, olid säärased tuntud poolraskekaallased nagu Axel Cadier, Umberto Silvestri, Werner Seelenbinder ja Arnolds Kalniņš. Ülejäänutest langes Elmer Härmä enne välja, kui oleks sattunud Karklini otsa.

Karklin on meie tuntuimaid raskekaallasi, kes suutnud Palusalu ja Kotkaga maadelda tasavägiselt. Tema suureks vooruseks on suur jõud ja tugevad käed, kuna tehniline lihvi ja kogemused jätvad veel soovida. Kui ta end võttis poolraskekaalu, siis kardeti palju, kas mees suudab kaalu allavõtmisele vaatamata jõudu säilitada ka poolraskekaallasena. Matschid aga tõendasid,

et kartus oli asjatu. Jõudu Karklinil jätkus, ainult särtsu oli vähem, mistõttu ta maadlusviis tundus flegmaatsena.

Esimeses ringis vaba olles sai Karklin teises ringis oma vastaseks itaallase U. Silvestri, kes kuulus kaalu favoriitide hulka ja kes samadel võistlustel oli heideterrikkas matschis võitnud sakslasest favoriidi V. Seelenbinderi. Matsch Karklini ja Silvestri vahel kujunes jõu ja tehnika duelliks. Võtete üritajaks oli peamiselt itallane, kuid iga heite puhul Karklin jäi kõigutamatuks ja surus vastase alla. Karklinil tuli üksnes varitseda Silvestri heiteid, et neist kasu teha endale. Algpüsti- ja sundparterismaadluse järele oli eestlane saanud juba paraja paremuse. Seda rohkem tuli Silvestril üritada eestlase seljatamist. See kurnas teda tublisti. Lõpupüstimaadluses vajus itaallane kord parterisse ainuüksi väsimusest, kuid pingutas enda uuesti püsti, et kohe heita, millest aga sattus silda. Veel kord tõusis ja sooritas kohe lindeni, millest jälle sattus silda. Nüüd ei suutnud ta enam vastu panna ja Karklin surus silla sisse — aeg 18.44 min.

V. Seelenbinder, kes tavaliselt on lahtise maadlusviisiga, oli aga Karklini vastu aukartlikult kinnine. Kuna ka Karklin palju ei üritanud, siis kujunes matsch võtetevaaseks, misjuures matschi saatuse otsustas Karklini suurem jõud. Karklin sai võidu 3:0. A. Kalniņšiga kujunes matschi algus rappimiseks, mille vältel lätlane tegi ebaõnnestunud heite, lastes end selle järeldusel parterisse suruda. Kahe kohtuniku häälega sai eestlane vajaliku õiguse jätkata maadlust parteriasendist. Karklin üritas paar korda käevarrelukku, kuid varsti käsutati mõlemad püsti. Lätlane püüdis uuesti heita, kuid vajus parteri, kus korraks nagu käis õlgadel. Karklin sai võidu 3:0.

Pärast neid matsche oli Karklin end raiunud finaali A. Cadier' vastu, kellega kaalul oli kuldmedal. Rootslane, kes kõigi teiste vastastega oli maadelnud võteterikkalt, oli aga nüüd väga ettevaatlik. Püstimaadlus arenes võteteta, misjuures rootslane tundus agressiivsemana. Sundparteris oli vast ainsaks võtteks see, et Cadier püüdis Karklini tõsta eest. Lõpupüstimaadlus oli üksteise trügimine rootslase suurema aktiivsusega. Korraks katsetas Cadier eestlast ette maha tõmmata, kuid langes ise käpukili, millest aga samakiirelt püsti kargas. Jäädi ootama kohtunike otsust. Kuigi rootslane oli veidi parem, võis otsus tulla ka vastupidine, sõltuvalt kohtunike maitsest. Kuulutati välja Cadier' võit 2:1.

Viimase matschi puhul on lisada, et Karklin oli sellel väga lähedal võidule ja meistritiitlile. Ainult veidi rohkem aktiivsust lõpuminutitel ja ta võitnuks. Kuid ei saa unustada ka seda asjaolu, et kaalu mahavõtmi-

sest kurnatud Karklin endastmõistagi ei suutnud viimase matschini olla heas vormis. Kindlam oluks Karklini võit vast siis, kui ta juba esimesel matschil kohanuks rootslasega.

Nüüd pidi Karklin leppima hõbemedaliga, mis samuti suureks saavutuseks.

Kolmanda eestlasena tuli medalile V. Frooman, kes euroopavõistlustel ühtlasi õnnistas sisse oma uue perekonnanime — Roolaan. Kesksaal, milles ta võistles, on olnud Eestile üks võidukamaid kaale, kuna selles enne Roolaant on medalitele tulnud kolm eestlast. Peamiselt Ivar Johanssoni tõttu pole aga Eestile kesksaalus langenud veel ühtki meistritiitlit, ainult A. Kusnets (1927. a.) ja A. Neo (1934. a.) on kumbki kord tulnud hõbemedalile.

Nüüdsete euroopavõistluste puhul ei võinud samuti rohkem unistada. Kaalu kaheks peremeheks on juba pikemat aega Ivar Johansson ja Ludwig Schweickert, kes ka peetud võistlustel olid kaheks parimaks. Schweickert langes siiski välja, kuid tema asemel sai hõbemedali lätlane Georges Ozolinš, kellega pronksmedalile tulnud V. Roolaan üldse ei saanud rindu kokku panna. Olgu märgitud, et Eesti-Läti maavõistlusel 1. a. sügisel sai Ozolinš Roolaane üle kahtlase 2:1-võidu.

Roolaane start peetud euroopavõistlustel oli tubli. Daanlase Harry Baerensi viis ta kohe esimesel minutil ette mahatõmbamisega parteri ning siis kävarreluku ja pärast täisnelsoni üritamisega silda, mille sisse surus. Aeg 5.33 min. Prantslase Bechir Bouazzat'ga oli tal raskem heitlus, kuna prantslane peamiselt kaitses, maadeldes kinniselt ja ise vähimatki üritamata. Sundparteris sai Roolaan samuti paremuse, ka lõpupüstitaamadluses näidates suurt aktiivsust. Võitis 3:0.

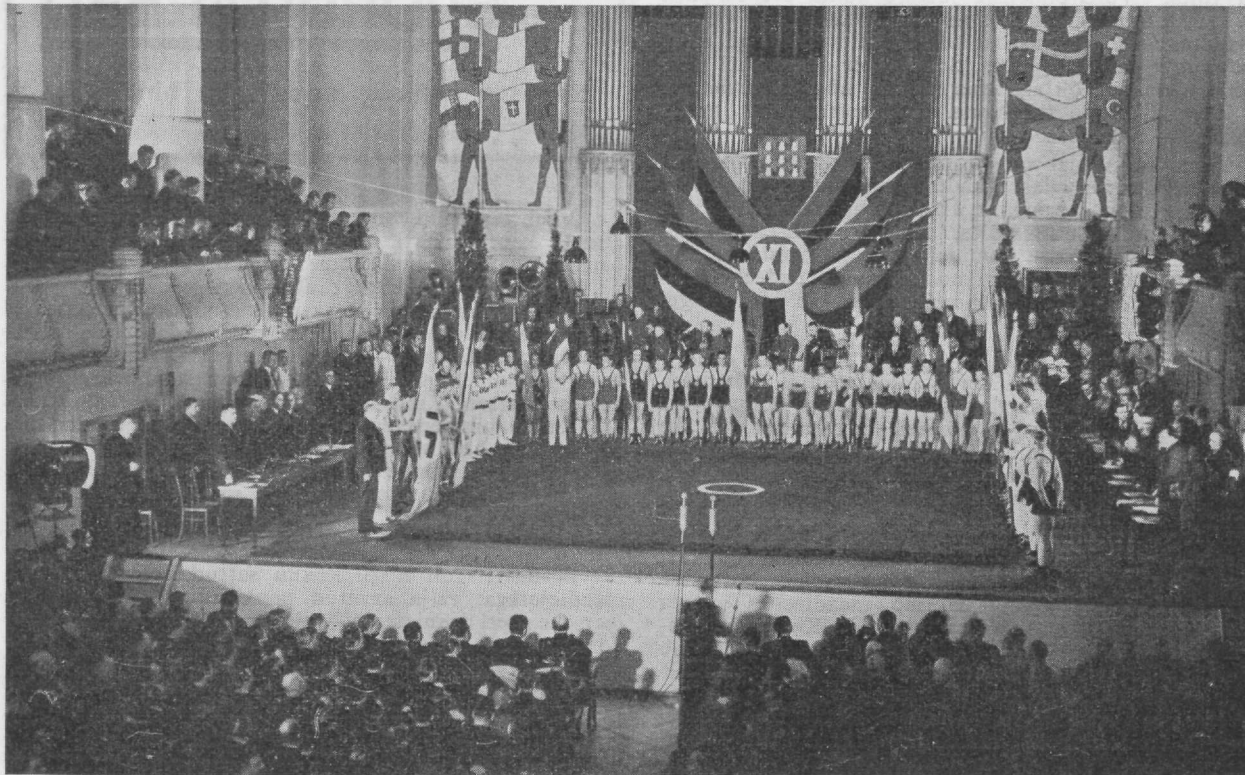
Parim matsch Roolaanel oli sakslase Schweickertiga. Sakslane teeskles üleolevust, kuid ei suutnud ühtki võtet teha. Ka ei annud ta ise võttesse, nii et mõlemad said märkuse passiivsuse eest. Parteri- ja lõpumaadlus oli samuti tasavägine. Kohtunikud and-

sid võidu Schweickertile ainult 2:1-hääletega. Viimase matschi pidas Roolaan kuulsa Ivar Johanssoniga. 3. min. viis rootslane eestlase parteri, seal kävarrelukuga seljatades — 7.44 min.

Sellega V. Roolaan langes võistlusest välja, kuid olles ühtlasi saavutanud pronksmedali, ja finaali pääses Johanssoni vastu lätlane Ozolinš. Ka sel puhul, kui Roolaan näiteks oleks seljatanud prantslase, poleks ta ikkagi pääsenud paremale auhinnale, kuna lätlane oli soodustatud olukorras ühel ringil vaba olles ja leidmata säärast komistuskivi, kelleks Roolaanele oli Schweickert. Üksnes siis, kui Roolaan seljatanuks prantslase ja lisaks võitnuks Schweickerti, ta saanuks õiguse võistelda lätlasega hõbemedali pärast.

Asjata lootsime ka nüüdsetel euroopavõistlustel, et kergekeskskaalus Edgar Puusepp pääseb ettepoole neljandat kohta, mille külge ta nagu needitud juba Berliini olümpiast saadik. Tema on mees, kellel seni pole olnud õnne. Nüüd võitis ta üks-teise järele kolm vastast, nende hulgas ka tugeva tschehi Josef Herda, kuid siis sattus kaalumeistri Fritz Schäferi karile, kes ta „kirstunaelaks“ osutus juba kolmandat korda. Vähemalt kolmandaks tulla võinuks Puusepp näiteks veel sel puhul, kui Schäfer-Svedbergi matschil sakslane 2:1 asemel võitnuks 3:0, mis tegelikult vastas matschikäigule. Siis oleks Svedberg enne lõpuvõistlustele pääsemist välja langenud ja tema asemele astunud Puusepp... Või teine variant: kui kohtunikud tunnustanuksid Schäferi õlgadele langemist matschil norralase K. Larseniga... Kuid mis parata kui Puusepal pole õnne ka teiste õnnest või õnnetusest.

Puusepa esimeseks vastaseks oli saatuse tahtel tschehh J. Herda, kes temast jõuliselt üle. Eestlane oli aga tehniliselt parem, rohkem treeninud ja väga tähtsana, suurema vastupidavusega. Viimane võimaldas Puusepale lõpupüstitaadluses tschehi parterimaadluse edu tasa teha ja võidu saada 3:0. Järgmiseks vastaseks oli türkane Atik Arian, kelle Puusepp 3. min. viis par-

Üheteisikümnendate euroopavõistluste avamine Estonia kontserisaalis.

teri, hoides seal 10 min. maadluse lõpuni, mille vältel üritas käevarrelukuga ja poolnelsoniga vastast seljadata. Puusepa valikul järgnes maadlus parterist, kust türklane 13. min. püsti pääses. Lõpul eestlane üritas küll seljatamist, kuid pidi leppima võiduga 3:0. Jällegi üks saatuslik lüli Puusepa ebaõnne ketis. Daanlase Einer Christenseniga arenes püstimaadlus tasavägiselt ja passiivselt, nii et mõlemad said märkuse. Parteris viis Puusepp oma vastase kaks korda üle silla, misjuures esimene kord näis vastane olevat momendiks mõlemal õlal. Lõpp oli Puusepa pealekäimisel tasavägine. Puusepp sai kolmanda 3:0-töövõidu.

Fritz Schäferiga oli Puusepal dramaatiline matsch. Püstimaadluses tundus eestlane paremana. Igal juhul oli ta seekord Schäferi vastu parem kui varemalt matschidel sama vastasega. Hüüti juba „üheksa minutit“ ja oli oodata püstimaadluse lõppu. Puusepp jäi veidi hooletusse ja pool minutit enne 10 min. maadluse lõppu sakslane ootamatu rünnakuga viis eestlase parterrisse... Jatkati sundparteriga, mis tundus tasavägisena, vahest eestlase napil paremusel. Nüüd jäi oodata, et lõpupüstimaadluses Puusepal õnnestub kaotatud punkt tasa teha. Kuid jällegi oli sakslane see, kes sai eestlase viia parteri ja seal lõpuni hoida. Sakslane sai teenitud võidu 3:0.

Puusepal kogunes 6 kaotuspunkti ja ta jäi neljandaks, kuna samas ringis vabaksjäänud soomlane Antti Mäki pääses lõppvõistlusele.

Samuti neljandaks jäi kergekaalus Voldemar Väli, kuid ilma et ta lõpuni kasutanuks oma schansse auhinna pääsemiseks.

Türklase Arslan Yeneri Väli seljatas nupuvõitset 13.55 min., olles enne seda juba püstimaadluses saanud tugeva paremuse. Raskeks kujunes matsch aga Daani juudi A. Kurlandiga, kes teda varemalt euroopavõistlustel oli kord võitnud. Kujunes tasavägine matsch, milles Väli endale paremuse kindlustas lõpupüstimaadluses — 2:1. Kuid siis sai ta veel raskema vastase — kaalumistri Lauri Koskela, keda tal seni pole õnnestunud võita. Võrdvõimeliste meeste kohta arenes päris elav matsch, kuigi selle sees ei tehtud ühtki võtet. Omapärane oli, et püstimaadluses said mõlemad märkuse matilt pagemise eest. Sundparter oli samuti tasavägine, soomlane oli aga energilisem. Lõpupüstimaadlus oli jällegi üksteise trügimine. Jõulisemana sai võidu Koskela — 3:0.

Kuna V. Väljal oli kogunenud ainult 4 kaotuspunkti, võinuks ta edasi maadelda, misjuures järgmiseks vastaseks tulnuks sakslane H. Nettseheim, kelle Väli Berliini olümpial suutis võita. Kuid V. Väli ei ilmunud järgmisel päeval üldse kaalumisele, põhjendades kulumuvigastusega, mille oli saanud eelmises matschis heitel väljaspoole matti. Loobumise tõttu jäi Väli kergekaalu neljandaks.

Samuti nagu Väli kergekaalus, talitas Heinrich Kaaremäe sulgkaalus. Ka tema loobus enne kõikide schansside lõpuni kasutamist. Kahe sooritatud matschi ajal oli Kaaremäe kehatemperatuur 38° ümber, gripist, mida ta põdes. Sellele vaatamata ilmus ta võistlustele, kuid ei suutnud lõpuni vastu pidada.

Kaaremäe jõudis ära pidada kaks võidukat matschi. Esimesel kohtus ta noore ja lootustandva norralase Eigil Solsvik'iga, kellel oli lahtine maadlusviis ja kes ei hoidnud oma võtete oskust vaka all. Kaaremäe suutis algul kätte saada paremust, kuid norralane oli väle nupuheidetele, viies eestlase paar korda hädaohlikult matile. Lõppkokkuvõttes Kaaremäe siiski võitis 3:0. Schveitslase Denis Perretiga arenes Kaaremäel võtetevaene ja igav matsch, millel ta võitjaks tuli lõpupressiga — 3:0.

Edasi oleks Kaaremäe läinud kokku sakslase Eduard Sperlingiga, kuid loobus. Seetõttu jäi H. Kaare-

mäe ainsaks eestlaseks, kes ei pääsenud esimese kuue hulka. Kuidas ta maadlenuks Sperlingiga, jääb muidugi lahtiseks, kuid Solsvik, kelle Kaaremäe oli võitnud, kuid kes Kaaremäe loobumise tõttu ise sattus kokku sakslasega, seljatas viimase, tulles pronksmedalile.

Evald Sikk kavatses seekord tõsisemalt kui kunagi varem tulla auhinna, et maadluskarjäär sellega siis lõpetada, kuna tema teenistusolud ei võimalda pidevat treeningut.

Peab ütleva, et E. Sikk oligi väga lähedal auhinna (kuid kes eestlastest seda seekord ei olnud). Lätlastest Janis Beinarovicsist sai ta seekord jagu võrdlemisi hõlpsasti. Kindlustas paremuse juba püstimaadluses, kus viis lätlase parteri ja hoidis teda seal 10 min. lõpuni. Võitis ülekaalukalt 3:0. Kuid kohe järgmiseks vastaseks oli euroopameister Väinö Perttunen. 4. min. sattus soomlane parteri, kui oli ebaõnnestult hakanud nuppu lööma. Püsti kinaustas Sikk endale väikese paremuse. Parterimaadluses tegi aga Sikk taktilise vea sellega, et paigal keerutamise ja vastase jalgade vahele pugemise eel lasknud vastast võtteid üritada. See loetakse kahjuks parteris olijale. Lõpupüstimaadlus oli enam-vähem tasavägine. Sõltus kohtunike maitsest, missugune tuleb otsus. See kuulutati välja 2:1 soomlase kasuks.

O.-Ü. „ESTO“

TALLINN,

PIKK TÄN. 47, TEL. 442-22

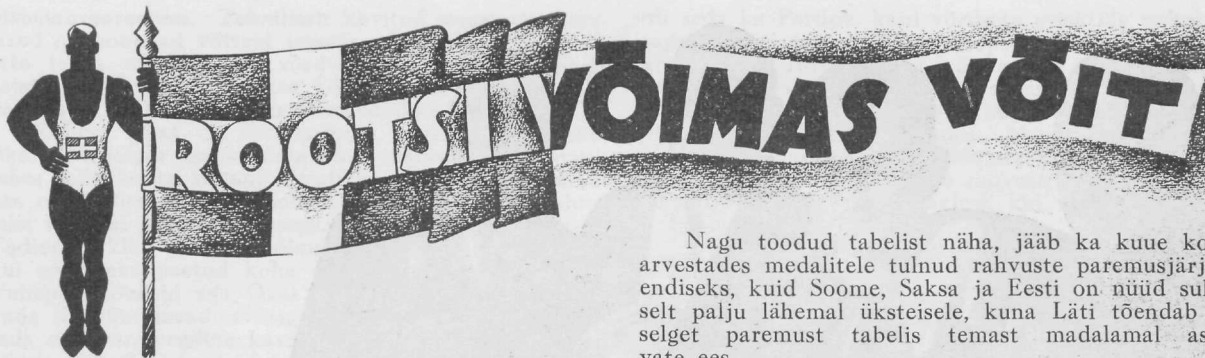
**KÕIK
SPORDITARBED**

täielises valikus soodsate hindadega

Veel ei olnud Sikk kõik kaotanud, kuna tal oli alles 3 kaotuspunkti. Võidu puhul daanlase Eigil Johanseni üle ta jäänuks edasi konkurentsi, isegi teatud väljavaadetele medalile. Johanseni vastu tegi Sikk juba teisel minutil heite, kuid mati äärel ja ilma, et sellest tulu oleks olnud kummalgi. Edasi läks püstimaadlus tasavägiselt. Parteris peal olles oli Sikk veidi parem. Lõpupüstimaadluses sattus daanlane oma võttest parteri, kuid Sikk ei osanud teda seal hoida. Lasi end klammerdada, mille järeldusel ise sattus alla. Sikk pääses küll varsti püsti, kuid oli kaotanud punkti, mida lõpul ei suutnud enam tasa teha. Ainult veidi rohkem aktiivsust lõpul ja Sikk saavutanuks daanlase asemel ise 3:0-võidu. Nüüd aga rahuldus ta üldjärjestuses kuueenda kohaga.

Eestlastel tuli matil kokku sattuda kõigi rahvuste maadlejatega, välja arvatud poolakad. Kõige rohkem matsche peeti daanlastega — nimelt neli, misjuures vahetõttu kujunes meie kasuks 3:1. Teiste rahvustega kujunesid euroopavõistluste sees peetud „maavõistlused“ järgmiselt: Lätiga 3:0, Türgiga 3:0, Schveitsiga 1:0, Norraga 1:0, Tschehhoslovakkia 1:0, Prantsusega 1:0, Itaaliaga 1:0, Rootsi 1:2, Soomega 1:2 ja Saksaga 1:2. Kokku 17 võidetud ja 7 kaotatud matschi. Bilanss igati tubli.

A. ADARI.

ROOTSI VÕIMAS VÕIT

Tallinna euroopavõistlused kujunesid suureks triumfiks Rootsi maadlusspordile. Eeskätt vaatleme nende triumfi puht-statistikalisel. Kõik seitse rootslast tuli auhindadele, olgu siis pronksile, hõbedale või kullale. Varem on euroopavõistlustel kuue koha võitmisega toime tulnud saksa meeskond — 1935. a. Kopenhaagenis. Nüüd rootslased ületasid sakslased veel rahvuspunktidega. Ühtlasi on 15 rahvuspunkti saavutamine ühe rahvuse poolt euroopavõistluste uueks rekordiks. Varem on Rootsi ise (1930. a. Stokholmis) ja Soome (1933. a. Helsingis) saavutanud kõige rohkem 14 punkti.

Üldiselt jagunesid rahvuspunktid järgmiselt:

1. Rootsi	15 punkti
2. Soome	10 „
3. Saksa	7 „
4. Eesti	6 „
5. Läti	2 „
6. Türgi	1 „
7. Norra	1 „

Türgi tuli euroopavõistlustel esimest korda auhinna.

Niisuurt punktide vahet esimesele ja teisele kohale platserunud rahvuse vahel pole viimase tosina aasta vältel olnud. Ainult esimestel euroopavõistlustel, s. t. 1925. a. Milanos, suutis Ungari võita 6-punktilise vahega Rootsi ees.

Eesti tuli paremusjärjestuses järjekordselt neljandaks, milline tegelikult ongi ta positsioon Euroopa rahvuste peres. Sellele vaatamata ei puudunud palju, et Eesti oleks pääsenud ettepoole Saksat. Seda oleks otsustanud Väli-Nettesheimi matsch selle pidamise puhul. Eestlaste suur edu alguses, millal kõik eestlased püsisid võidukatena, kutsus esile kartuse isegi Rootsi rindel. Nad maalisid juba tonti seinale, nagu võiks Eesti muuta neile hädaohhtlikuks koguni dr. A. Brüll'i rändkarika suhtes! Rootsi ajakirjandus vähemalt avaldas säärast kartust, rahunedes alles hiljem.

Ülaltoodud paremusjärjestusest nähtuna jäi kuus osavõtnud rahvust ilma ühegi rahvuspunktita. Kui aga arvestada kuue esimese kohaga, siis jääb ainult kaks rahvust ilma ühegi punktita.

Kuue esimese kohaga arvestades kujuneb paremusjärjestus alljärgnevas:

	I	II	III	IV	V	VI	Punkte
1. Rootsi	2	4	1	—	—	—	36
2. Soome	3	—	1	1	1	—	27
3. Saksa	1	1	2	1	—	2	24
4. Eesti	1	1	1	2	—	1	22
5. Läti	—	1	—	1	2	1	13
6. Türgi	—	—	1	1	—	1	8
7. Norra	—	—	1	—	—	1	5
8. Daani	—	—	—	—	2	1	5
9. Prantsuse	—	—	—	1	—	—	3
10. Itaalia	—	—	—	—	1	—	2
11. Poola	—	—	—	—	1	—	2
12. Tschehhosl.	(2 kaheksandat kohta)						
13. Schveits	(1 üheksas koht).						

Nagu toodud tabelist näha, jääb ka kuue kohaga arvestades medalitele tulnud rahvuste paremusjärjestus endiseks, kuid Soome, Saksa ja Eesti on nüüd suhteliselt palju lähemal üksteisele, kuna Läti tõendab oma selget paremust tabelis temast madalamal asetsevate ees.

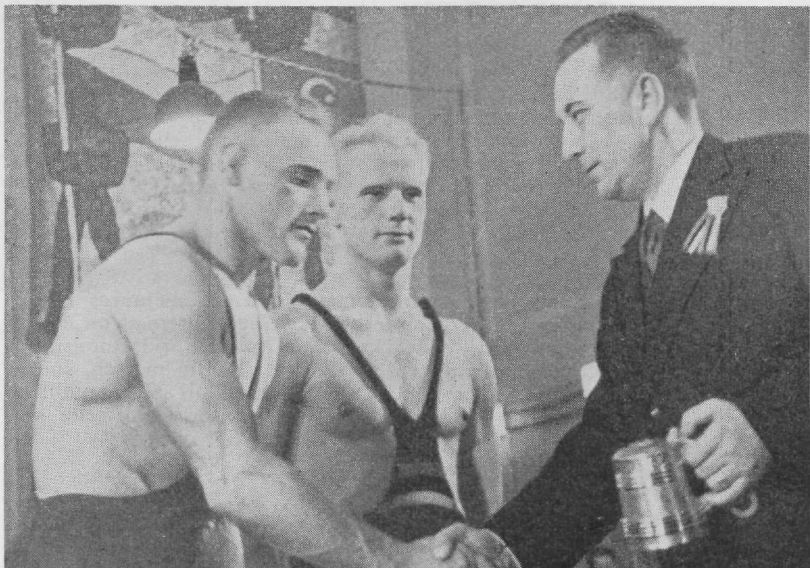
Rootsi võidu võimsus tungib veel rohkem esile selle järgi, palju ta üldse Tallinna matil võitis matsche. Rootslastest ei saanud 31 matschi kohta ükski seljavõitu, millisele numbrile lähedale ei pääse ükski teine rahvus. 31-st matschist Rootsi võitis 25, kaotades ainult 6. See tähendab võiduprotsendina 80,65! Võiduprotsendi järgi on huvitaval kombel Rootsil järgmiseks rahvuseks Eesti — 70,83%! Alles siis järgnevad Soome (68%), Saksa (58,17) ja teised.

Kui mitte arvestada Prantsuse ja Schveitsiga, misugused riigid olid esindatud ainult ühe maadlega, on seljakaotuste vähesuselt Rootsi järgmine jällegi Eesti — ainult üks seljakaotus. Saksal on 4 ja Soomel 5 seljakaotust. Suurimal arvul seljakaotusi sai Türgi — 7, kuna järgmisteks seljasaunade saajateks olid, kumbki 6 kaotusega, Poola ja Läti.

Selgema pildi saamiseks kõigi rahvuste võidukuse kohta toome alljärgneva tabeli, mis peaks pakkuma huvitavaid andmeid:

Rahvused	Osavõitjaid		Võidetud			Kaotatud			Võidu-%		
	Peetud matsche		Seljaga	3:0	2:1	Kokku	Seljaga	3:0		2:1	Kokku
Rootsi	7	31	14	10	1	25	—	5	1	6	80,65
Eesti	7	24	5	11	1	17	1	3	3	7	70,83
Soome	7	25	5	11	1	17	5	2	1	8	68,00
Saksa	7	24	7	4	3	14	4	6	—	10	58,17
Prantsuse	1	3	—	1	—	1	—	2	—	2	33,33
Läti	7	19	4	2	—	6	6	7	—	13	31,58
Türgi	6	14	4	—	—	4	7	3	—	10	28,58
Daani	6	14	1	3	—	4	3	5	2	10	28,58
Norra	5	13	2	—	1	3	5	5	—	10	24,61
Itaalia	2	5	—	1	—	1	2	2	—	4	20,00
Tschehhosl.	2	5	—	1	—	1	3	1	—	4	20,00
Poola	4	9	—	—	1	1	6	1	1	8	1,11
Schveits	1	2	—	—	—	—	—	2	—	2	0,00
62 188/2 42 44 8 94 42 44 8 94 —											

Axel Cadier täitis jälle kõigi rootslaste lootused lulekuuga poolraskekaalu-meistriks. Pildil raskejõustikuliidu esimees O. Köster õnnitlemas Cadier'd. Nende vahel N. Karklin.

Need, kellel suuri teened dr. A. Brüllirändkarika lõplikul viimisel Rootsisse. Vasakult Rootsi maadlusliidu esimees Einar Raberõ, kaks mitmekordset euroopameistrit — Ivar Johansson ja Axel Cadier ning treener Robert Oksa

Võidetud matschide protsent ja medalite võitmine siiski alati ei ühtu, sest ühe rahvuse maadlejad võivad võidetud matschide protsenti suurendada just sellega, et loos viib neid kokku nõrgemate vastastega kui teise rahvuse omad. Teatud pildi annab ta siiski Rootsi suhtes, kelle maadlejad sattusid kokku ka kõigi tugevamatega, seda imetletavam on suur võiduprotsent.

Peetud euroopavõistlustel esines viis riiki täisarvuliste meeskondadega. Seega oli neil võrdselt võimalusi nii võitudeks kui ka kaotusteks. Nendeks viieks riigiks olid viis esikohtadele platseerunud, s. t. Rootsi, Soome, Saksa, Eesti ja Läti. Kui igasuguste arvutuste toomine ei muutu lugejaile tüütavaks, siis avaldame veel ühe säärase, just nimetatud viie riigi suhtes. Arvutame võidetud ja kaotatud matschid kaotuspunktide järgi nii, nagu see toimub võistlustel (seljavõit 0 kaotuspunkti, töövõit 1, kaotus 3, 2:1-töökaotus 2 kaotuspunkti). Saadud punktide kogusummad jagame peetud matschide arvule, ning koostame siis järjestuse vastavalt sel teel saadud kaotuspunktidele:

	Matschide arv	Kaotuspunktide kogusumma	Keskmine kaotuspunktide arv iga matschi kohta
Rootsi	31	28	0,903
Eesti	24	30	1,250
Soome	25	35	1,400
Saksa	24	37	1,542
Läti	19	41	2,158

Teisi riike sellesse järjestusse ei saa võtta, kuna nad esinesid väiksemate koosseisudega, miks võrdlemiseks puudub ühtlane mõõdupuu.

Veel ühe huvitava statistikalise materjalina on tuua, et Tallinna euroopavõistlustel kulus 62 maadlejal 94 matschi pidamiseks kokku puhast maadlusaega veidi üle ööpäeva — täpselt 24 tundi 21 min. 4 sekundit. Umbes nii pikk on planeet Marsi ööpäev. Iga matschi keskmine kestvus oli 15.32,6 min., umbes see aeg, millega meie paremad kestvusjooksjad katavad 5000 m.

Raskemate kaalude maadlejad on seejuures olnud kiiremad kui kergemate omad. Kõige kiiremad on olnud raskekaallased, kellel ka kõige rohkem seljatamisi, ja kõige aeglasemad kergekaallased. Lühim matsch, sooritatuna J. Kotka ja U. Vento vahel, oli 37 sekundilise kestvusega. Keskmise klassiga sprinter oleks selle aja

jooksul katnud siiski 300 m. Pikim seljavõiduga matsch oli 19 min., sooritatuna V. Pertuse ja H. Erkmani vahel. Kestvusega alla 20 minutit oli 42 matschi, alla 15 min. — 32, alla 10 min. — 20 ja alla 5 min. — 6 matschi.

Kuidas igas kaalus maadeldi, seda näitab alljärgnev tabel:

	Osavõitjad	Peetud matsche	Seljaga	Tööga	Koguneg	Matschi keskmine kestvus
Kärbeskaal	9	15	6	9	3.56.00	15.44
Sulgkaal	10	14	5	9	3.49.53	16.25
Kergekaal	8	11	4	7	3.10.02	17.17
Kergekeskkaal	10	16	7	9	4.12.38	15.47
Keskkaal	10	15	6	9	3.52.53	15.32
Poolraskekaal	7	11	5	6	2.54.17	15.51
Raskekaal	8	11	9	3	2.25.21	12.67
	62	94	42	52	24.21.04	15.32,6

Haruldasetl rohkesti on seekord seljavõituisid olnud raskekaalul — koguni 75%. Ainult kolm vältasid normaalaja. Kõigis teistes kaaludes on töövõite seljavõituisest rohkem.

Arvustuslikult kõiki osavõituisid meekondi vaadates, võib ilma mingisuguse kahtluiseta pidada seekordsete euroopavõituisluisu parimaks Rootsi oma. Tema meeskond on kõige ühtluisem, mida tõendab juba see, et seitsmest võimaluisest tuli ka seitse rootslast medalile, seejuures ainult üks rootslane pronksmedalile, ülejäänutest aga neli hõbemedalile ja kaks kuldmedalile. Enamik Rootsi meeskonnast oli vana kaardivägi, kellel seljataga juba rohkesti euroopavõituisluisi ja olümpiamänguisid, kuid kaks nooremat meest, kes sooritasid esmakordse stardi euroopavõituisluisel, nimelt kärbeskaallane Kurt Pettersen ja kergekaallane Gösta Andersson, suutisid läbi lüüa vanemate eeskujul. Nad tundisid küll nõrgemate punktidenä Rootsi ühtluisel meeskonnas, kuid olid igati rahvusvahelise klassi mehed.

Maadluisetehniliselt ja -taktikalt olid rootslased teistest tugevasti üle. Eriti head on nad parterimaadluises, mis väga oluline praeguste hindamismääruste ajal, millel tasavägisel püstimaadluisel puhul just parterimaadluisel

otsustab paremuse. Tehniliselt lihvitud meestena rootslased on nobedad võtteid tegema. Kui aga vastane on ette teada enam-vähem võrdvõimeline, siis ei minda asjatult riskima ja jäetakse kogu matschi raskuspunkt paremuse hankimiseks parterimaadlusele.

Robert Oksa on rootslastele haruldaseks treeneriks. Ta jälgib iga kardetavamata vastase maadlusviisi, tehes selle kohta koguni kirjalikke märkusi või kutsudes enda kõrvale selle hoolealuse, kellele oodata kohtumist matschi pidava vastasega. Võib ütelda, et näiteks Cadier-Karklini matsch võinuks lõppeda hoopis teisiti, kui see oleks peetud kohe algul, mitte aga finaalina. Vahepeal jõudsid aga Oksa ja Cadier põhjalikult tutvuda Karklini maadlusviisiga, et vastavalt sellele koostada oma strateegiline kava. Ka on märkimisväärne, kui kiirelt taibati Cobani nõrka kohta matschi järgi, millel Kotkas võitis Cobani.

Rootsi meeskonna tugemaim tuum on praegu alates kergekeskaalust kuni raskekaaluni, s. t. Svedberg, Johansson, Cadier ja Nyman. Esimesel neist siiski ei vedanud võimalikul määral. Saatus tahtis, et Svedberg oma vähestest kaotustest Schäferile pidi vastu võtma just Tallinnas, kuna ta varem on sama sakslast võitnud üle 20 korra. Raskekaallane Nyman alistus meie Kotka suuremale jõule, kuid parteris võis teda siiski pidada paremaks.

Näib, et Rootsi maadlussport on niivõrd tugevasti edasi arenenud, et teised rahvused talle niipea järele ei jõua. Rootsi võib uuendada peaaegu kogu meeskonna ja siiski säilitada juhtiva positsiooni Euroopa maadlusrahvuste peres.

Rootslaste endi suurimaks rõõmuks oli see, et nad lõplikult võitsid dr. A. Brüllit rändkarika. Statuudi järgi tuli karikat võita kas kolm korda järjest või viis korda vaheldamisi. 1929. ja 1930. a. oli Rootsi selle kaks korda järjest võitnud, kuid 1931. a. jäi ta ühe punktiga Soome järel teiseks. Sellega säilitati karika mängus olemist veel koguni viieks aastaks. 1934. a. võitis Rootsi karika uuesti, korrates võitu veel 1937. a. ja tänava Tallinnas. Sellega sai ta viis korda täis ja viis maailma kõigi aegade väärtuslikuma trofee lõplikult kodumaale. 1927. a. saadik on üldse dr. A. Brüllit auhinda võitnud Rootsi 5 korda, Soome 2 ning Ungari ja Saksa kumbki kord.

Soome suutis seekord puhtalt tulla teiseks. Ta

oli seda ka Pariisis, kuid võrdsete punktide puhul Saksa pääses ta viimasest ettepoole üksnes rohkema arvu meistritiitlite tõttu. Soomlaste omapäraseks rekkordiks on see, et ühed ja needsamad kolm meest tulid kahel euroopavõistlustel järjest meistriteks, pealegi veel täpselt samades kaaludes. Nendeks meesteks olid Väinö Perttunen, Kustaa Pihlajamäki ja Lauri Koskela. Varem on küll ühe ja sama rahvuse kaks meest meistriks tulnud kaks aastat järjest, kui veel mitte kunagi kolm meest.

Võrreldes eelmise aasta euroopavõistlustega olid soomlased nüüd edukamad ainult sellega, et lisaks kolmele meistritiitlile saavutasid veel ühe pronksmedali — Antti Mäki kergekeskaalus. Saksast raputasid nad endid lahti.

Oma varemate aegade juhtiva koha on Soome kauaks kaotanud. Tema maadlusspordi kangus peitub üksnes kergemates kaaludes, kuna raskemates kaaludes pole tal juba mõnda aastat kuigi väljapaistvaid mehi. Suuri lootusi hellitasid nad seekord küll E. Härmäle, kes poolraskekaallasena võrdlemisi kiiresti edenenu. Kuid Tallinnas kaotas E. Härmä võrdlemisi suurelt V. Seelenbinderile, kes teda seljatas, ja Cadier'le, kes ka polnud kaugel seljavõidust. Kogemuste täiendamisel võib Härmä tulevikus siiski täita Soome tühemikku raskemates kaaludes. Raskekaalu kriis näib aga vältavat kauemat aega, kuid see pole maksev ainult Soome, vaid väga paljude riikide kohta. Praegu on Euroopas õieti ainult Eestil ja Rootsil tõesti häid raskekaallasi, teistel on nad tunduvalt nõrgemad.

Saksa on jäänud nagu kohale tammuma. Võidukäik, mida Saksa alustas 1933. a. Kopenhaagenis, pole jatkunud oodatud määral. Seda ei salga ka nende *Reichssportblatt*, missugune euroopavõistluste puhul kirjutab, et sakslased on võimetes maha jäänud, mispärast peab soovima, et varsti tuleks pööre paremusele Saksa meeskonna uute võitude näol.

Praegu on Saksa parimateks L. Schweickert ja F. Schäfer, kellest viimane tuli meistriks teist korda. Endine kergekaalu kolmekordne europameister E. Sperling, kes nüüd esines sulgkaalus, on juba vananenud, ega tule tõsise konkurendina enam kõne alla. V. Seelenbinder võib veelgi püsida, kuid poolraskekaalu-tippmeest temast pole loota. Kes aga tulevikus tõsiselt võivad üllatada, on vennad F. Schmitz

Tallinna ülelinnapea kindral J. Soots korraldas raekojas vastuvõtu kõigile euroopavõistlustest osavõtnuile, kostitades neid klaasi veiniga. Pildil esiresas: vasakult äärmine ülelinnapea J. Soots, edasi IAWF-i president V. S m e d s, peasekretär M. S z i l l a g h (klaasi suu juures) ja raskejõustikuliidu esimees O. K ö s t e r (heledas ülikonnas). Koos oli üle pooleteisaja tegelase.

Eestimaa Põllusaaduste Ümberiootamise Osaühing

„VIRU“

Telegr. aadr.: Viruosa

Kõnetraat 437-84

Tallinnas, Suur Kloostri 22/18

VABRIKUD:

Rakveres
Kadrinas
Jõhvis

VALMISTAVÄD:

kõrgeväärtuslikku
kartulitärklisi
kartulisiirupit
glükoosi

Peaesindaja

A. S. RUMBERG, TUBERG ja Ko.

Tallinnas

kärbeskaalus ja H. Nettesheim kergekaalus. Esimene neist on päris noor poisike, kuid vaatamata „rohelisusele“ juba tubli maadleja. Saksa meistrivõistlustel tuli ta võitjaks ühegi kaotuspunktita! Kuna Schmitz on veel kasvueas, siis kahtlemata ei jää ta püsima kärbeskaalu, kuid jõu ja kogemuste täienedes võib ta hästi läbi lüüa ka kõrgematesse kaaludesse siirdumise puhul. Sakslaste näol on tulevikus hädaoht varitsemas Soome kergemate kaalude meestele.

Sakslased harrastavad võrdlemisi lahtist maadlust, üritades rohkesti võtteid. Ses mõttes on nende maadlusviis väga meeldiv. Kuid taktika näib lonkavat. Näiteks H. Nettesheim. Ta oli Koskela vastu tegelikult juba suures töövõidus, kuid püüdis seda muuta koguni seljavõiduks, milleks riskis heitmistega, lõpuks kaotas ise seljaga. Seetõttu jäi ta ilma meistritiitlist.

Kuna Ungari juba aastaid pole greeka-romaa maadluses saavutanud auhindu ja Tallinna euroopavõistlustel üldse puudus, võib praegusel momendil täiesti õigustatult pidada Euroopa paremuselt viiendaks maadlusrahvuseks Läti. Paremusjärjestus Tallinna euroopavõistlustel medalite järgi ei anna selleks veel väga suurt alust, kuid seda rohkem järjestus kuue esimese koha järgi (vaata vastavat tabelit!).

Läti maadluspordi viimaseaja edu on eestlastele juba ammu teada, kuid nüüd nentisid seda ka teised riigid, kelle esindajail tuli matil kokku minna lätlastega. Läti ainsaks medalimeheks Tallinna oli G. Ozolinš, kes keskkaalus tuli teiseks. Seejuures ta seljatas A. Pikkušaaire ning sai töövõidud prantslase B. Bouzzat' ja türk-lase Kirecci üle. Kaotas ainsana Ivar Johanssonile. Kahtlemata oli Ozolinšil rohkesti ka loosiõnne, kuid arvestades kõigi lätlaste tööga oli Läti igal juhul väärt vähemalt üht medalit. Nõrgimaks kohaks Läti meeskonnas oli kergekeskkaal.

Türgi pühitses esimese medalit võitmist euroopavõistlustel, kuid olümpiatelt on toonud ära juba kaks

kuldmedalit. Tallinnas oli medalit võitjaks „vana tuttav“ Mehmed Coban. Kahjuks jäi nägemata Mustafa Cacak, keda türklased ise pidasid oma meeskonna parimaks. Mees viibis küll võistlustel, kuid käsi oli haige. Türklased on juure õppinud parterimaadlust, kuid suure kuumaverelisuse tõttu tahavad nad kõik ära teha juba püstimaadluses, kus aga veidi rumalalt riskeerivad. Türgi võib tulevikus end rohkem maksma panna, kuid praegu on nad veel rohelised. Ainuke kogeenum mees Coban kipub aga vananema.

Norra saavutas pärast 5-aastast vaheaega jälle ühe medalit, mille omanikuks oli sulgkaalus Eigil Solsvik. Võrdlemisi noor maadleja, kes ei sõanda püsida ilma, et igal vähegi parajal momendil üritaks võtet — lemmikvõtte nappu. Ta võitis meie publiku sümpaatiat oma noorussärtsuga. Kuid ka K. Larsen võinuks paremini platseeruda, kui loos neid mitte viinuks kokku kaalu kahe tugevaimaga. Larseni auks peab ütleva, et ta tegelikult seljatas Schäferi, kuid kohtunikud jätsid selle eksikombel fikseerimata. Sama norralane oli suur tusavalmistaja juba Pariisi euroopavõistlustel, kus ta seljatas Svedbergi ja Virtase! Auhinnale aga siiski ei pääsenud.

Daani kuus maadlejat ei saavutanud seekord ühtki medalit. Kärbeskaalus E. Johansen ja kergekaalus A. Kurland olid siiski hea rahvusvahelise mõõduga maadlejad. Neist esimene võitis koguni kaalu teist, s. o. rootslast K. Petterseni. Poolakad olid teistele peksupoisteks, kuna nende neli meest saavutasid 9 matschi kohta ainult ühe võidu. Kuus korda kaotasid seljaga. Poola maadlejad vajavad veel suurt lihvi. Itaalia kahel esindajal U. Silvestril ja E. Gallegatil polnud kumbalgi loosiõnne. Kohe algul sattusid kaalu tugevaimatega kokku, ning lülitusid välja. Sama lugu oli kahe tschehhiga. Ligikaudu sama võib ütelda ka ainsa prantslase ja ainsa schveitslase kohta.
A. ADARI.

Matsch = matschilt TIITLITE POOLE

NELI päeva, 24.—27. aprillini, jälgida nii päeval kui ka öhtul 1938. a. euroopavõistlusi võib kõrvalseisjale näida tüütava lõbuna, mis nagu nõuaks suurt endaohverdamist. Kuid Tallinna euroopavõistluste kõigile matschidele kaasaelamine muutus naudinguks, ilma et selleks oleks vaja olnud kunstlikku dopingut, mis nagu paratamatu oli paljudele, kellel Berliini olümpial tuli jälgida kaht pikka maadlusturniiri. Tundub, et Tallinnas oli kõik isegi paremini organiseeritud kui Berliini Deutschlandhalles. Kõige pealt lõi soodsama ümbruse Estonia kontsertsaalise. Teiseks: kõik on koondatud ühte punkti, ühele matile, ilma et silmapaari oleks tulnud jagada näiteks kahele matile. Ei tekkinud ka mingisugust asjatut viivitust, vähemalt korraldajate poolt. Paar hilinemist ühe või teise maadleja poolt matile ilmumisel oli tingitud ainult maadlejailt endilt.

Eriti võimsa mulje jättis euroopavõistluste avaõhtul kõigi 13 osavõtva rahvuse defileerimine rahvuslippude ja -hümnide saatel. Sõnavõttud olid asjalikud, kaasakiskuvad. Eriti „segati“ aplausidega vahele spordi keskliidu esimehe, riigisekretär K. Terrase avakõnele, sest päeva pidulikkust tõstis väga suuresti see, et samal päeval valiti ametisse vabariigi esimene president, kellelt riigisekretär tõi tervitusi ja õnnitlusi. Vabariigi presidendi valimise puhul oli kogu linn lipuehtes. See aitas tõsta Tallinna pidulikkust. Kahekordselt ajalooline päev: sportliku suursündmusena meie pealinnas esimeste euroopavõistluste avamine ja, teiseks, veel sügavamas ja laiemas mõttes — Eesti rahva lõplik väljajõudmine oma riigi juhtimise uue korrale, uue põhiseaduse alusel. Meie rahvas on tavalt olnud külm, kuigi ta sisemiselt keeb, kuid kui Estonia kontsertlaval kuulduisid Eesti hünni helid, siis laulis kaasa kogu pealtvaatajaskond. See oli nagu mingisugune enesevabastamise ja pidulikkuse hümn.

Pärast neli päeva kestnud võistlusi nende pidulik lõppaktus oli samuti haarav. Kõik tundsid rõõmu võistluste õnnestumisest, ja eestlased eriti veel sellest, et nende matisangarid ei leppinud vähema eduga kui vare-

matel sellesarnastel võistlustel. Polnud ime, et rahvas teiskordselt euroopavõistlustel laulis kaasa hünni, seekord kui rahvus- ja kui võiduhünni. Võidud olid küpsenud meie oma silme ees. Kuid kahtlemata olnuks vaimustus veel suurem, veel spontaansem, oluiks need võidud toodud kaugemate radade tagant, seega rohkem ootamatutena kui nüüd endi nähtuna ja isegi kaasa aidatuna.

Igal juhul jäävad Tallinna euroopavõistlused kauaks ajaks suureks elamuseks, pealegi kui nende puhul jooksis kokku palju õnnelikke momente.

Nüüd tulles võistluste juure, peab ütleva, et paljud tulid Tallinna võitma, kuid kõik ei saanud lahku võitjatena, kuigi võitjatena siiski selles mõttes, et olid saanud kaasa võistelda tublidel võistlustel. Ainult üks rahvas sai võita dr. A. Brüllli karika, ainult üks mees sai igas kaalus tulla meistriks, samuti nagu iga kaalu iga medali sai võita ainult üks mees. Kuidas nelja päeva vältel matsch-matschilt rühiti tiitlite poole, selle kirjeldamiseks kaalude järgi asume kohe järgnevalt. Eestlaste matschidel peatume lühidalt, kuna nendele on käesolevas numbris puhendatud erikirjutus.

KARBESKAAL kujunes soomlase Väinö Perttuse teiskordseks triumfiks euroopavõistlustel. Tema vanadest kangemat sorti rivaalidest olid seekord matil ainult tschehh A. Nič ja eestlane E. Sikk, kõik teised olid aga nooremad, mõned koguni uustulnukad euroopamatil.

Paremusjärjestuseks kujunes:

1. ja euroopameister Väinö Perttunen, Soome, 4 kp.
2. Kurt Pettersen, Rootsi, 4 (7) kp.
3. Ferdinand Schmitz, Saksa 6 kp.
4. Hüseyim Erkmen, Türgi.
5. Eigel Johansen, Daani.
6. Evald Sikk, Eesti.
7. Antonin Nič, Tšehhoslovakkia.
8. Ivar Stokke, Norra.
9. Janis Beinarovics, Läti.

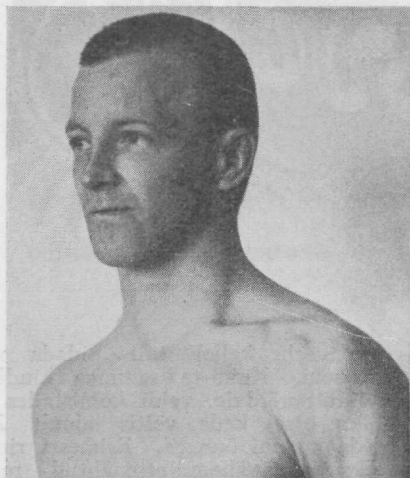
Kõigist tänavustest euroopameistritest tuli kõige rohkem tööd teha

Perttusel, kellel tuli pidada viis matschi. Kuid ta sammus kindlalt võidult võidule, veidi komistades E. Siku otsa, keda võitis ainult 2:1, seda koguni õnnega. Esimesel ringil läks enam-vähem ettenähtud rada, kuna võitsid favoriidid: Nič-Johansen 3:0, Pettersen-Erkmen 9.45 min., Sikk-Beinarovics 3:0 ja Perttunen-Stokke 3:0. Teises ringis oli esimeseks üllatuseks, et eelmisel ringil vaba olnud sakslane Schmitz seljatas Niči juba 2.12 minutiga! Ta alustas tormikalt, viis tschehhi kohe parterisse ja siis poolnelsoniga selili. Üllatuseks nr. 2 oli, et Johansen võitis Petterseni 3:0. Daanlane oli hea klammerdama. Vahepeal Erkman seljatas Beinarovicsi 7.42 ja siis oli üllatuseks nr. 3, et Perttunen vaevu võitis Siku. Kolmanda ringi avasid Schmitz-Stokke. Norralane, kes Perttusele oli raskesti järeleandvalt alistunud, ei kujunenud Schmitzile kuigi tõsiseks vastaseks. Ta oli mitu korda kriitilises olukorras, kuni 9. min. lõppenuit vajus selili. Pettersen lülitas Niči välja 3:0. Samasuguse tulemusega lõppes Johansen-Siku matsch esimese kasuks, kuid välja langes nii võitja kui ka kaotaja. Perttunen seljatas Erkmeni 19 minutiga.

Lõpuringidesse olid jäänud seega Perttunen, Pettersen ja Schmitz. Sakslane, kellel oli olnud suuri raskusi kehakaalu säilitamisega, ei suutnud viimaseid matsche sooritada endise edukusega. Ta kaotas algul Pettersenile 3:0 ja siis samasuguselt Perttusele, kes oli temast tunduvalt üle. Seega sakslane jäi kaalu kolmandaks. Arvata on, et ta kärbeskaalus maadles viimset korda. Kuna Pettersenil oli alles 4 kaotuspunkti ja ta Perttusega polnud kohanud, siis nende vahel toimus finaali, mis ühtlasi oli kogu euroopavõistluste viimseks matschiks. Võitis rohkem kogenud soomlane — 3:0.

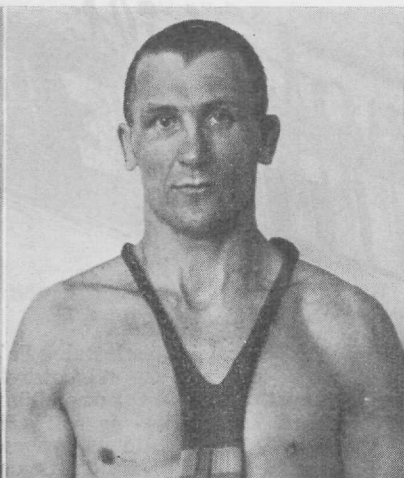
Näib, et Perttusel tuleb kaua oodata, enne kui talle võrsub mantlipärija. Schmitz siirdub vist sulgkaalu, kuna Pettersen pole veel välja arenanud, nagu tõendab ta kaotus Johansenile. Kui E. Sikk veel üks hooaeg korralikult harjutab, võib ta saavutada oma maadluskarjääri eesmärgi — tulla medalile.

3 soomlast

Väinö Perttunen

Väinö Perttunen

K. Pihlajamäki

Kustaa Pihlajamäki

Lauri Koskela

Lauri Koskela

1938. a. euroopameistrid

SULGKAALU meistritiitel oli „igaveselt noore“ Kusta Pihlajamäe kindel saak, ilma et talle ükski vastane oleks kujunenud üle paraja määra kardetavaks. Selles kaalus on rohkesti vananevaid maadlejaid, keda varsti ootab erruminek. Ainsana head „värsket verd“ pakub norralane Eigil Solsvik.

Paremusjärjestuseks kujunes:

1. ja euroopameister Kustaa Pihlajamäki, Soome, 3. kp.
2. Egon Svensson, Rootsi, 4 kp.
3. Eigil Solsvik, Norra, 7 kp.
4. Eduard Sperling, Saksa.
5. Krišjanis Kundzinš, Läti.
6. Robert Voigt, Daani.
7. Heinrich Kaaremäe, Eesti.
8. Marian Svetostavski, Poola.
9. Denis Perret, Šveits.
10. Isik Erkan, Türgi.

Kõigi aegade kohta on ainult kaks korda sulgkaalu euroopameistri-tiitel läinud väljaspoole Soome-Ugri rahvaid. Algul valitsesid seda kaalu ungarlased, siis eestlane V. Väli, kuna nüüd juba kuuendat korda tuli meistriks K. Pihlajamäki. Sakslased olid selle kaalu meistritiitlit saatnud ründama endise kolmekordse kergekaalu-euroopameistri E. Sperlingi. Viimane oli küll jõurikas, kuid puiseks muutunud, nii et langes temast tunduvalt noorema Solsviki ohvriks.

Esimeses ringis oli ainsaks üllatuseks, et Berliini olümpiavõitja Erkan läks selili Kundzinši alla, seda täpselt 12 minutiga. Pärast seda türk-lane loobus edasivõistlemisest. Teised matschid selles ringis: Pihlajamäki-Voigt 3:0, Sperling-Perrot 3:0, Kaaremäe-Solsvik 3:0 ja Svensson-Svietos-

tavski 11.05 min. Teises ringis ei olnud üllatusi. Voigt sai kindla paremuse 3:0 Kundzinši üle. Pihlajamäki viis Sperlingi 7. min. parterisse, hoides seal püstimaadluse lõpuni ja saades edasimaadlemise viisi valiku. Varsti sai sakslane püsti ja lõpp arenes tasavägiselt. Soomlane võitis 3:0. Kaaremäe lülitas välja ainsa šveitslase Perreti 3:0, kuid haiguse tõttu loobus ka ise võistlustest. Elava matschi sooritasid Solsvik ja Svetostavski. Võte järgnes võttele, nii nagu see on mõeldav kahe noore maadleja vahel. Solsvik sai võidu 2:1.

Kolmanda ringi kolm matschi lõppesid kõik seljatamistega, misjuures kaotajad lülitusid välja: Svensson-Voigt 8.20 min., Pihlajamäki-Kundzinš 100.00 min. ja Solsvik-Sperling 8.28 min. Viimane matsch oli õieti üllatus. Sakslane oli algul juhtimisel, kuid taotledes seljavõitu, kaotas ettevaatuse ja kuna Solsvik on kiire reageerija, siis oli sakslane paaril korral suures ohus, kuni lõpuks kõigile ootamatult kaotas seljaga. Sellega oli Solsvik endale kindlustanud kolmanda koha. Jäi veel lahendada, kes kolmest missuguse medali pärib.

Kaks viimast matschi lõppesid suuremate üllatusteta. Pihlajamäki sai kõva paremuse Svenssoni üle 3:0 ja viimane omakorda võitis Solsviki 3:0, millega järjestus oli käes.

Pihlajamäki võib veel kaua püsida troonil, kuna konkurents temale on praegu nõrk. Solsvikist võib mõne aasta järele areneda tema järeltulija, kui aga Solsvik suudab hoida end sulgkaalus. Svensson ei pääse võimeilt soomlase lähedale, kuid kui

pea ei või Rootsist tõusta mõni parem mees.

KERGEKAALU on hinnatud peetud euroopavõistluste konkurentsi-tüsedaimaks. Selle arvamusega võib ühineda, kuid ega keskaalgi ei olnud ka selles mõttes palju nõrgem, kui mitte sama tugev. Soomlased on kergekaalu peremehed olnud juba 1933. a. saadik, algul Reini ja viimastel aastatel Lauri Koskela näol. Viimane tuli meistriks ka nüüd, kuid peab ütlema, et suurel määral ka õnne abil, seda matschil sakslase Nettesheimi vastu. Teiseks: vigastuse tõttu puudus rootslane H. Olofsson, keda peeti kaalu suurimaks favoriidiks.

Paremusjärjestuseks kujunes:

1. ja euroopameister Lauri Koskela, Soome, 2. kp.
2. Heinrich Nettesheim, Saksa, 4 kp.
3. Gösta Andersson, Rootsi, 6 kp.
4. Voldemar Väli, Eesti.
5. Aage Eriksen, Norra.
6. Arslan Yener, Türgi.
7. Abraham Kurland, Daani.

Kõigist meistritest tuli Koskelal kõige vähem matsche pidada — ainult kolm. Põline teise koha võitja euroopavõistlustel, nimelt A. Kurland, sattus kohe esimesel matschil kokku rootslase Anderssoniga. Viimane ei küüni küll Olofssoni tasemele, kuid on võrdlemisi sümptaatne maadleja ja noorusega arvestades tehnikas hästi arenenud. Ta suutis juba algul saavutada Kurlandi vastu paremuse ning kindlalt tulla võitjaks 3:0. Samas ringis Väli seljatas Yeneri 13.55 min.,

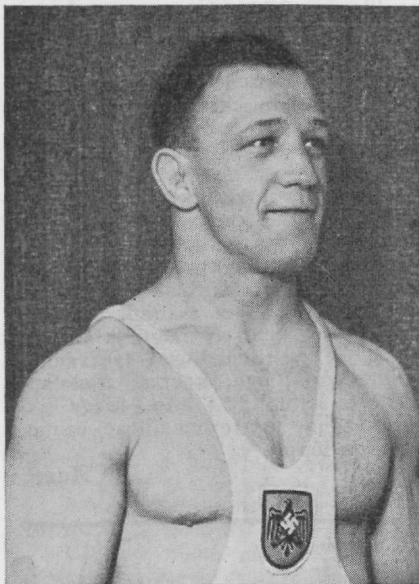
Koskela võitis Kalninši 3:0 ja Nettesheim pani 6.25 minutiga õlgadele Erikseni.

Teises ringis Väli raskes võitluses sai jagu Kurlandist 2:1, Kalninš seljatas Erikseni 15.26 ning siis tuli kaalu suurim sündmus: Nettesheim-Koskela. Sakslane alustas elavalt. Kaks korda pääses ta soomlase seljataha, kuid viimane pages matilt, laskmata end parterisse tõmmata. Karistuseks matikohtunik määras Koskela siiski parterisse. Sakslane sai 10 min. järele kindla paremuse ja valiku õiguse. Matsch jätkus parterasendist. Nüüd püüdis sakslane veel rohkemat: seljavõitu. Parteris soomlast heitma hakates, langes ta ise kriitilise olukorda, kus Koskela pääses peale ja vastase silla sisse surus! Aeg 14.16.

Kolmandas ringis jäi Nettesheim vabaks. Andersson lülitas välja Kalninši 3:0 ja Koskela võitis tasavägises matschis Välja 3:0. Edasimaadlemisest Väli loobus. Tema oleks läinud kokku Nettesheimiga, mil puhul Koskela oleks jõudu katsunud Anderssoniga. Eestlase loobumise tõttu jäi aga Koskela vabaks ja tema asemel läks Anderssoni vastu Nettesheim. Ja kuna Nettesheim võites rootslast 3:0 tegi viimase kaotuspunktid täis, oli Koskela automaatselt meister. Seda oli soodustanud meie Väli. Koskela tuli meistriks kolmandat korda järjest.

KERGEKESKKAAL on muutunud sakslaste võidukantsiks. Fritz Schäferi näol on neil välja panna suure tahtejõuga maadleja, kes ka füüsiliselt kõva. Tehnika poolt võib sakslasest paremaks pida-

1 sakslane

Fritz Schäfer

1938. a. euroopameister

2 rootslast

Ivar Johansson

Ivar Johansson

Axel Cadier

Axel Cadier

1938. a. euroopameistrid

da rootslast Rudolf Svedbergi, kes aga seekord kaotas täiesti õigustatult. Peale nimetatute kuuluvad selle kaalu parimate hulka veel soomlane A. Mäki ja eestlane E. Puusepp, kuna ülejäänud moodustavad tunduvalt nõrgema klassi, välja võttega vast ainult norralase K. Larseni suhtes, kelle maadlusviis pole aga veel võtnud kindlat ilmet.

Paremusjärjestuseks kujunes:

1. ja euroopameister Fritz Schäfer, Saksa, 3 kp.
2. Rudolf Svedberg, Rootsi, 4 kp.
3. Antti Mäki, Soome, 7 kp.
4. Edgar Puusepp, Eesti.
5. Einar Christensen, Daani.
6. Atik Arikan, Türgi.
7. Kaare Larsen, Norra.
8. Josef Herda, Tšehhoslovakkia.
9. Zbigniew Szajevski, Poola.
10. Karlis Jespars, Läti.

Pärast seda kui Larsen oli seljatanud Jesparsi 15.15 minutiga, sattusid kohe esimeses ringis kokku Svedberg ja Schäfer — üks olümpiavõitja, teine euroopameister. Pärast tasavägist püstimaadlust saavutas rootslane edu sundparteris ristvöö kangu tamisega ja kord poolnelson sisse saades. Kuid lõpupüstimaadluses õnnestus sakslasel vastane tõmmata parterisse ja seal kuni lõpuni pidada. See kindlustas talle suure edu, kuid kohtunikud andsid võidu hääletega ainult 2:1, kuigi 3:0 oluoks õiglasem. Samas ringis Arikan seljatas Szajevs-

ki 10.40, Puusepp võitis Herda 3:0 ja Mäki sai igavas matschis jagu Christensenist 3:0.

Teises ringis Svedberg seljatas puise Jesparsi 1.31 minutiga, mis peale Kotka välvõitu raskekaalus oli euroopavõistluste lühim matsch. Schäfer oli saanud vastaseks Larseni, kes kaasmaalase Solsviki kombel on väle tegema ootamatuid heiteid. Korraks oli sakslane puhtalt selili. Matikohtunik küsis ainult veel punktikohtunike nõusolekut. Soostunuks ühe punktikohtunikuna tegutsenud K. Kullisaar matikohtunikuga, saanuks Schäfer kaotuse! Nüüd aga sakslane võitis 3:0. Puusepp võitis Arikani 3:0, kuna Christensen seljatas Szajevski 14.13 min. ja Mäki suureks üllatuseks Herda 2.10 min.

Kolmandas ringis Svedberg võitis Larseni 3:0, Schäfer seljatas Arikani 15.23, misjuures sakslane väga võimalikult aitas kaasa jalaga, ja Puusepp võitis Christenseni 3:0. Kõik kaotajad langesid välja lisaks eelmises ringis väljalangenud Jesparsile, Herdale ja Szajevskile.

Konkurentsi jäid püsima Puusepp, Schäfer, Svedberg ja Mäki, kes kohtusid samas järjekorras. Puusepa dramaatilise matschi kirjeldus Schäferiga on toodud mujal. Svedberg omakorda võitis Mäki 3:0.

Viimases matschis kohtusid Schäfer ja Mäki. Soomlase võidu puhul tulnuks kaaluvõitjaks Svedberg ja sakslane jäänuks kolmandaks. Matsch arenes tasavägiselt. Sundparteris hakkas Mäki sakslast viima üle silla,

käed libisesid aga lahti ja mees käis õlgadele. Vähemalt kohtunik nägi nii. Aega oli kulunud 13.26 min. Matschi kestmise puhul normaalse lõpuni soomlane väga võimalikult tulnuks võitjaks. See tähendanuks Schäferi jäämist kolmandaks ja Eesti ettepoole pääsemist Saksast l..

KESKKAALUS jäi kuningaks edasi Ivar Johansson, kellele peale sakslase Ludwig Schweickerti pole võimetelt ühtki lähedast maadlejat, välja arvatud rootslaste hulgas. Ta tuli nüüd euroopameistriks viiendat korda. Keskkaalu n.-õ. teise klassi moodustavad V. Roolaan, A. Pikkusaari, E. Gallegati ja G. Ozolinš. Teised on nõrgemad.

Paremusjärjestuseks kujunes:

1. ja euroopameistriks Ivar Johansson, Rootsi, 1 kp.
2. Georgs Ozolinš, Läti, 5 kp.
3. Voldemar Roolaan, Eesti, 6 kp.
4. Bechir Bouazzat, Prantsuse.
5. Vladyslav Bajorek, Poola.
6. Ludwig Schweickert, Saksa.
7. Arvi Pikkusaari, Soome.
8. Harry Baerens, Daani.
9. Ercole Gallegati, Itaalia.
10. Kirecci, Türgi.

Loos oli viinud kohe algul kokku kaalu paremad, kuna Roolaanel seevastu oli õnne jääda nõrgemate rühma. Esimeses matschis Schweickert sai 2:1-võidu Pikkusaare üle, olles veidi pealekäivam. Edasi Johansson seljatas Gallegati 16.20 min, Roolaan tegi sama Baerensiga veel kiiremini — 5.33 min., Bouazzat võitis Bajoreki 3:0 ja Ozolinš samuti 3:0 Kirecci. Pärast türkklane loobus, kuna ta 10 kg allavõtmisest oli kaotanud jõu.

Teises ringis Pikkusaari sai suure paremuse Gallegati üle — 3:0, olles parem kõigis kolmes faasis. Ja siis tuli Johansson-Schweickerti matsch. 6. min. pääses rootslane vastase seljataba ja viis parteri. Kuna ta aga seal midagi ei saanud teha, käsutati mõlemad varsti püsti. Sundparteris oli rootslane veidi parem. Lõpupüstitaandluses rootslane enam ei üritanud, kuna sakslase üritused läksid luhta. Johansson sai 3:0-võidu. See oli ka ta ainuke töövõit ja kaotuspunkt sellel turniiril. Gallegatile järgmisena langes välja Baerens, kes napilt — 2:1 — alistus Bajorekile. Roolaan võitis Bouazzat' 3:0 ja lätlane Ozolinš oli selles ringis vaba.

Üllatuseks kolmandas ringis oli, et Ozolinš seljatas Pikkusaare, koguni 5.05 minutiga! Algul soomlane heitis

lätlase üle rinna parterisse ja seal silda, kuid lätlane pääses püsti ja tegi omakorda heite, millest aga ise jäi alla. Uuesti pääses ta püsti, haaras Pikkusaare tagantvõosse ja viis siis selili. Pikkusaari langes võistlustest välja. Oma paremust soomlase üle tõendas Ozolinš hiljem Läti-Soome maavõistlusel, kus võitis 3:0. Samas ringis Roolaan kaotas napilt — 2:1 — Schweickertile, kes vaatamata võidule välja langes. Johansson lülitas välja Bajoreki — 3.18 min.

Neljandas ringis oli eestlastele väga tähtsaks Ozolinš-Bouazzat' kohtumine. Lätlane võitis 3:0. Võitnuks aga prantslane, siis pidanuks Roolaan suu puhtaks pühkima medalist, kuna ta kaotas Johanssonile (ajaga 7.44) ja prantslase võidu puhul oleks viimast kaotuspunktidega jäänud tahupoole. Finaalis Johansson seljatas Ozolinši 14.53 min.

POOLRASKEKAALUS oli kõigi eestlaste ihaldatuimaks sooviks Nikolai Karklini meistikstulek. Kuid Axel Cadier veel ei loobunud troonist ja tuli euroopameistriks kolmandat korda (sellest üks kord olnud meister keskkaalus). Poolraskekaalus oli kõige vähem osavõtjaid — ainult 7, kuid välja arvatud poolakas T. Gwozdz, kõik kõvad võistlejad.

Paremusjärjestuseks kujunes:

1. ja euroopameistriks Axel Cadier, Rootsi, 2 kp.
2. Nikolai Karklin, Eesti, 4 kp.
3. Werner Seelenbinder, Saksa, 6 kp.
4. Elmer Härmä, Soome.
5. Umberto Silvestri, Itaalia.
6. Arnolds Kalnins, Läti.
7. Tomasz Gwozdz, Poola.

Esimeses ringis Seelenbinder kaotas heidete-rohkes matschis Silvestrile 3:0. Cadier ei näidanud kuigi hiilgavat maadlust, kui seljatas Gwozdz-i — 16.23 min. Kalnins ähvardas võita Härmä, kuid vandus alla 3:0. Karklin oli selles ringis vaba ja läks teises ringis kokku Silvestriga, kelle, nagu teada, seljatas 18.44 min. Seelenbinder pani Gwozdz-i õlgadele juba 3.46 minutiga ja Cadier sai suure punkti-võidu Härmä üle, kes mitmel puhul oli seljakaotuse veerel.

Kolmas ring algas Karklini 3:0-võiduga Kalninsi üle, millega lätlane Gwozdzile ja Silvestrile järgmisena välja langes. Härmä väljalülitajaks sai Seelenbinder, kes üllatuseks tuli toime soomlase seljatamisega — 3.46. Sellega oli Seelenbinder tul-

nud pronksmedalile. Kaugemale ta ei pääsenud kaotusega Karklinile 3:0. Finaalis Cadier võitis Karklini 2:1.

Kui Cadier oma kavatsuste kohaselt peaks siirduma profiks, siis oleks Karklinil hõlpus tõusta selle kaalu peremeheks, kui ta aga enne tuleb oma kehakaalu peremeheks. Kui mitte, siis oleks Agu Neol võimalus jõuda ihaldatud eesmärgile — kordki tulla euroopameistriks.

RASKEKAAL tõstis K. Palusalu asemele kõigi kaalude kuningaks uue eestlase — Johannes Kotka. See oli Eesti suurim võit peetud euroopavõistlustel. Võime hüüda: kuningas on surnud — elagu kuningas!

Paremusjärjestuseks kujunes:

1. ja euroopameistriks Johannes Kotkas, Eesti, 2 kp.
2. John Nyman, Rootsi, 4 kp.
3. Mehmed Coban, Türgi, 6 kp.
4. Edvins Bietags, Läti.
5. Uno Vento, Soome.
6. Karl Ehret, Saksa.
7. Olaf Knudsen, Norra.
8. Peter Larsen, Daani.

Võib ütelda, et sellest kaheksast on pooled parajad poolraskekaallased, kes raskemate meeste puudumisel on nende „ersatsiks“. Seetõttu polnud ime, et raskekaalus oli suur seljavõitude arv, mida eeskätt suurendas esikolmik.

Kuna selle kaalu tähtsamad matschid on juba teises kirjutuses valgustamist leidnud, siis siinkohal piirdume veel ainult matschide loendusega.

Esimeses ringis Kotkas võitis Nymani 3:0, Vento seljatas Knudseni 9 min., Coban Larseni 7.14 ja Bietags Ehreti 12.30 min. Teises ringis Nyman seljatas Knudseni 3.24, Kotkas Vento 37 sek. ja Coban Ehreti 13.38. Oli isegi tubli, et Ehret suutis püstitaandluses türkklasele niivõrd tasavägine olla, et matschi jätkati sundparteriga. Sellel tegi ta toredat tööd, kuid ise all olles ja end sillas püüdes päästa, langes kahtlaselt õlgadele. Teise ringi kaotajad peale Vento langesid välja.

Kolmandas ringis Kotkas seljatas Bietagsi 18.27 min. ja Nyman Vento 7.36. Neljandas ringis võitsid Kotkas Cobani ja Nyman Bietagsi vastu 3:0. Bietags üritas rohkesti, kuid tavaliselt jäi alla oma võttest. Nyman teada selili kuidagi ei saanud. Viimane matsch, mis peeti Nymani ja Cobani vahel, oli püstimaadluses tasavägine. Sundparteris aga keeras rootslane türkklase selili 12.59 min., seega üks sekund enne parterimaadluse esimese poole lõppu.

A. Adari.

EESTI SPORDILEHT Nr. 5

ilmub 31. maiks s. a. Seega saavad aastatellijad tänavu meie lehte ühe numbri rohkem.

(105. lhk. järg)

de tous les amateurs du sport de lutte pour sa grande assistance.

Puis je remercie tous mes collaborateurs proches et secondaires qui, en commun et d'une manière louable, ont rempli les devoirs dont ils avaient été chargés.

J'exprime ma gratitude particulière aussi aux „coupables principaux“ du Championnat d'Europe —

aux nos héros de tapis qui ont prouvé que la force estonienne s'augmente toujours et qui ont remporté les victoires nouvelles au notre sport de lutte.

O. Köster,

Président de l'Association de Lutte, de Boxe et Haltérophile d'Estonie.

Auf Wiedersehen!

Im, vor den Europameisterschaften im griechisch-römischen Ringen, erschienenen Album hatte ich die Gelegenheit Allen zuzurufen: „Seid willkommen in Tallinn!“ Jetzt möchte ich ihnen sagen: „Dank!“ und „Auf Wiedersehen in Tallinn!“ Ich glaube, dass es uns gelungen ist, mit den Herren internationalen Ringkampf-Führern in einem näheren Kontakt zu treten denn je. Mehr denn eine Scheidewand, wenn solche überhaupt je existiert haben sollten, ist gefallen und wir alle wollen uns vereint, Hand in Hand, der Entwicklung des europäischen Ringkampfsports widmen, dass dieser eine noch höhere Stufe erreichen möge.

Ich empfang tiefe Freude in diesen Tagen, wo wir die internationalen Führer des Ringkampfs, sowie auch die Elite des internationalen Ringkampfs, als seltene Gäste bei uns empfangen durften. Diese Zusammenkunft war nicht die erste und wird hoffentlich nicht die letzte bleiben. Mit Vergnügen werden wir die Einladung des IAWF und des norwegischen Ringkampf-Verbandes annehmen, an den Europameisterschaften in Oslo 1939 teilzunehmen. Dort hoffen wir die Gefühle der Freundschaft, welche hier uns so mächtig verbunden, zu erneuern und vertiefen. Und über Oslo und vielleicht noch manche andere Zwischenstation hoffen wir in Zu-

kunft ein nochmaliges Wiedersehen mit ganz Europa in Tallinn.

Ich betrachte es als eine angenehme Pflicht an dieser Stelle meinen Dank an alle diejenigen auszusprechen, welche dem Verband der Schwerathletik tatkräftig mitgeholfen haben bei Erfüllung einer Aufgabe, die er freiwillig in der Organisation der Europameisterschaften übernommen hatte. Zu allererst gilt mein Dank unserem Hauptführer des Sportes, Herrn Staatssekretär K. Terras, und bitte ich ihn hiermit dem Herrn Staatspräsidenten im Namen sämtlicher Ringkampfsportler für seinen grosszügigen Beistand unsere tiefempfundene Hochachtung auszudrücken.

Ferner danke ich allen meinen näheren und weiteren Mitarbeitern, welche einig und auf lobenswerte Art die Aufgaben bewältigt, welche ihnen zugeteilt waren.

Meine besondere Dankbarkeit gilt aber auch den „Hauptschuldigen der Europameisterschaften“ — unseren gewaltigen Helden der Matte, die durch die neuerrungenen Siegeslorbeeren wiederum bewiesen haben, dass estnische Kraft ständig wächst.

O. Köster,

Präsident des Estländischen Ringkampf-, Box- und Hebesportverbandes.

Toimetajalt

Peetud euroopavõistluste üheks saavutuseks oli seegi, et nad üksteisele lähendasid kodumaa ja välismaa spordiajakirjanikke. Meil oli au oma külalistena näha peagu pooltsada välismaa ajakirjanduse esindajat, kellel oli ülesandeks jälgida peetud võistlusi, et neid ette kanda mitte ainult kogu Euroopale, vaid vast ka kogu maailmale.

Oleme meelitatud, et välismaa spordipress on väga kiitvalt arvanud Tallinna euroopavõistlusi, nagu seda võib lugeda Euroopa peagu kõigist suurematest lehtedest ja eriajakirjadest. Meie spordiliikumise ametlik häälekandja „Eesti Spordileht“ toimetajana on mul au edasi anda kogu meie spordipressi lugupidamisavaldus oma sõbralikkudele välismaa kolleegidele. Loodame, et sõprus ja üksteisest arusaamine süveneb ka edaspidi, millal ühised huvid ja ühised ülesanded meid uuesti kokku viivad. Peatse jälleenägemiseni!

Editorial

One of the results of the European Championships of Greco-Roman Wrestling held in Tallinn was the fact that they drew closer the Estonian and the foreign journalists of sport. We had the honour to greet nearly half a hundred representatives of the foreign press as our guests, whose task was to follow the bouts in order to describe them not only to the whole Europe, but possibly to the whole world.

We are much pleased that the foreign press of sport has very praisingly criticized the European Championships in Tallinn, as we can read it nearly in all greater European newspapers and special journals. As the editor of the official organ of our sportif movement „Eesti Spordileht“, I have the honour to transmit

to our friendly foreign colleagues the expression of homage of all our press of sport. We hope that the friendship and the mutual understanding will yet deepen in future, when the common interests and the common tasks will bring us together once more. So long!

Redaktionelles

Als eines der Resultate der Europameisterschaften im griechisch-römischen Ringen in Tallinn muss die Tatsache genannt werden, dass ein fester Zusammenschluss estländischer und ausländischer Sportjournalisten zustande kam. Wir hatten die Ehre, fast ein halbes Hundert Vertreter der ausländischen Presse als unsere Gäste zu begrüßen, deren Aufgabe es war den Ringkämpfen beizuwohnen, um dieselben nicht nur ganz Europa, sondern möglichst der ganzen Welt zu schildern.

Wir können mit Genugtuung feststellen, dass die Sportberichterstatte der ausländischen Presse in sehr lobenswerten Ausdrücken die Europameisterschaften in Tallinn erwähnt haben, wie wir es in fast allen grösseren Zeitungen und Fachzeitschriften Europas lesen können. Ich, als Redakteur des amtlichen Organs unserer sportlichen Bewegung „Eesti Spordileht“, habe die Ehre unseren freundschaftlich gesinnten ausländischen Kollegen den Ausdruck der vollkommenen Hochachtung unserer gesamten Sportpresse zu übergeben. Wir hoffen, dass die Freundschaft und das gegenseitige Verstehen sich in Zukunft vertiefen wird, wenn gemeinsame Interessen und gemeinsame Aufgaben uns nochmals zusammenbringen werden. Auf baldiges Wiedersehen!

A. ADARI.

Mis oli! Mis edasi!

J. VILLEMSON

1.

Pärast suurvõistlusi, olgu nendeks siis euroopavõistlused, olümpiamängud või muud taolised, tavaliselt iga rahvas püüab saadud kogemuste ja tähelepanud vigade põhjal leida õpetust oma sportliku tegevuse suunamiseks tulevikus. Meie kui hiljutiste maadlus-euroopavõistluste korraldajad peaksime seda enam kasutama peetud võistlustel hangitud kogemusi maadluspordi arendamisel, samuti edaspidiste suurvõistluste (näiteks Eesti Mängude) korraldamisel. Seepärast ei tohi meie endi arvustamises olla tagasihoidlikud, vaid peame julgelt tunnustama neid vigu ja puudusi, mis ette juhtusid peetud euroopavõistluste eeltöodes kui ka võistluste läbiviimises. Seda enam veel, et meiegi olime omakorda õppust võtnud eelmistest suurvõistlustest.

Peetud euroopavõistlused arenesid paremini kui korraldajadki julgesid loota. Kõik välismaa esindajad, kes viibinud paljudel suurvõistlustel, tunnustasid üksmeelselt, et Tallinna euroopavõistlused oleval korralduselt ületanud kõik eelmised ja jätnud eestlastest väga hea mulje.

Rahvusvaheline maadlusliit — IAWF — on viimastel aastatel pööranud eriti suurt tähelepanu sellele, et võistluste korraldus ja kohtunike tegevus oleks laitmatu. Sellepärast on IAWF-i juhatus alati üles märkinud puudused ja vead, mis olnud takistusteks euroopavõistluste latusal ja määrustekohasel läbiviimisel. Tallinna euroopavõistluste kohta oldi aga meeeldi nõus tunnustama, et eelmiste euroopavõistluste puudused olid nüüd kõrvaldatud.

OVOMALTINE

on kasulik igalpool, olgu spordi või kutsetöö alal tegetsejatele, kus edu suurel määral on olemas vastupidavusest. «Ovomaltine» aitab suurendada vaimlist ja kehalist võimet. Kas ei peaks Teiegi tähelepanu pöörma sellele oma võimete kindlustamisel?

Saadaval kõikides apteekides ja rohu kauplustes.

Pealadu: A/S. «Ephag»
Tallinn: Harju tän. 41 ja
Narva mnt. 42
Tartu: Kompanii 1

Dr A. WANDER A-G. BERN, SCHWEIZ

OVOMALTINE *terwendet ka Teid!*

Eeskätt jäi IAWF-ile hea mulje meie korraldatud võistlustel läbiviidud täpsusest, näiteks võistluste alustamisel, iga üksiku matschi läbiviimisel jne. Tuli küll ette maadlejate hilinemisi matile, kuid süüdlasteks ei olnud siin korraldajad. Teiseks meeldis suuresti see, kuidas igal hommikul oli läbi viidud võistlejate kaalumise protseduur. See on kõigil suurtel võistlustel langenud ja tekitanud pahandusi, kuid Tallinnas oli see läbi viidud otse eeskujuliselt. Kolmandaks meeldis külalistele nende vastuvõtt. Sadamast, raudtee- või lennujaamast sõidutati külalised meie kulul autodel neile määratud hotellidesse. Varemate võistluste puhul on külalised ise pidanud nägema vaeva autode otsimisel jne. Igasse hotelli, kus külalised peatusid, oli muretsetud kaalud, mis suuresti vähendas tülikust. Hästi oli korraldatud ka sauna küsimus, misjuures saun oli külalistele tasuta. Jällegi üks vastutulek neile. Suureks üllatuseks oli post- ja telefonikontori sisseseadmine võistlusruumidesse, samuti kirjaliku informatsiooni andmine ajakirjanikele. Viimast, s. t. informatsiooni andmist oleks pidanud laiendama siiski ka esindajatele. Puuduseks postkontori olemasolu puhul oli see, et enne võistluste algust oli unustatud välja anda vastav büllötän, milles oleks antud juhiseid. Nii said paljud postkontori olemasolust teada alles hiljem, kui nad vaeva olid näinud teisiti.

Eriti olid aga külalised huvitatud sellest, et meie vabariigi valitsus nii soojalt toetas võistluste läbiviimist ja suurt kaasabi andis. Väga meelitatud oldi sellest, et IAWF-i juhatusliikmetele annetati meie riigi presidendi poolt riiklikud Valge tähe teenetemärgid. Tähebänd, et rahvusvaheliste maadlusjuhtide teeneid oli väärikalt hinnatud.

Edasi arvustati kiitvalt ka meie publikut, kes pidas end üles sportlikult, avaldades poolehoidu erapooletult.

Kokkuvõetult: Tallinna euroopavõistluste välimine külg, ja kõik see, milleni said tungida külalised ja mis need otseselt puudutas, jättis Eestist vägagi hea mulje.

Mis puutub aga sellesse, missuguseid uusi kogemusi omandasime meie, siis see käib rohkem sisemiste asjade kohta. Eeskätt peab märkima, et läbiviidud moodust, mille järgi kogu korraldus oli usaldatud ühe isiku juhtida, ei tule pidada õigeks. Kuigi peakorraldajale ei saa midagi ette heita, on ühel isikul puhtfüüsiliselt võimatu üksinda teostada nii suurt ettevõtet. Seepärast tuleb edaspidiste suurvõistluste (Eesti Mängude jne.) puhul valida võistluste peakorraldajaks mitmeliikmeline komitee. See töötaks välja võistluste üksikasjalise kava iga üksiku ülesande läbiviimiseks. Edasi tuleb iga üksiku ülesande teostajaks valida isik, kes välja töötaks veelgi üksikasjalisema kava ja selle läbiviimiseks omakorda valiks endale abilised. Vastasel korral võib tekkida ummik, kus kõik niidid üksteisest säärast läbi jooksevad, et võistluste latusal läbiviimises tekib asjataid viperusi.

Teiseks tuleb märkida, et suurvõistluste puhul kasutatakse senisest rohkemal määral spordi keskliidu palgalist kaadrit. Erialade õpetajad ja teised palgalised on oma tegevuses rohkem asjatundlikud. Teiseks: nad saaksid juure kogemusi, mis neile nende igapäevaseski töös võivad tulla kasuks. Seekord oli keskliidu palga-

„UUS EESTI“ on tarviline ja huvitav ajaleht igaühele

liste kaadri kasutamise võimalus jäetud silmapaari vahele.

Need on kogemused, mida võistluste korraldamise alal saime kõrva taha panemiseks tulevikuks. Kõigi puuduste üksikasjalisem loendus viiks kirjutise pikaks. On soovitatav, et raskejõustikuliit korraldaks kõigi korraldajate ühise nõupidamise, millel fikseeritakse kõik puudused.

2.

Võistluste sportlikku külge puutuvalt peab ütleva, et kuigi Tallinna euroopavõistlustel oli osavõtjate arv väiksem kui eelmistel euroopavõistlustel, olid siiski kohale tulnud kõik parimad maadlejad. Seetõttu olid võistlused algusest lõpuni pinevad. Meie meeskonna kohta on rõõm nentida, et tema esines üle ootuste hästi ja täitis ka korraldajate selle soovi, et meie maadlejad püsisid võistlejate hulgas kuni finaalmatschideni. On ju korraldajale riigile juba ainult kassa mõttes tähtis, et omamaalased ei langeksid kiiresti rivist välja. Meie meeskond oli hästi ette valmistatud, igamees (vast üks erand siiski) võttis oma ülesannet innukalt ja võistles südilt.

Euroopavõistluste matschide rullumise najal on võimalik saada pilti, kuidas üks või teine rahvus oli tugev maadlustehniliselt. Siin peab märkima miinusena, et meie maadlejate tehniline külg kippus jääma nõrgaks. Erand oli ainult noor J. Kotkas, kes näitas julget ja võtetehead maadlust, mida ei saa ütelda kõigi teiste kohta.

Ka oli tunda võistlustaktika puudust. Näiteks matschil Sikk-Perttunen, kus mõlemad olid võimetelt võrdsed, viis soomlase võidule ta parem taktika. Sama kordus veel paljudel teistel eestlaste sooritatud matschidel. On tõsi, et mõne suhtes oli vabandavaks suur kaalu allavõtmine, mis nõrgestas võistlejat ja ei võimal-

danud matschi kuni lõpuni viia läbi hoogsalt. Teiste rahvaste kohta võib selles suhtes märkida, et üha rohkem loobutakse suurest kaalu allavõtmisest. Näiteks rootslased, kes saabusid kohale hiljem teistest, olid kõik enam-vähem kaalus. Nüüdse mooduse juures, et iga võistluspäev toimub kõigi maadlejate kaalumise, on raske nõuda suurt kaalu allavõtmist.

Peame oma edaspidise töö suunama selle poole, et noortest välja õpetada rahvusvahelise klassiga maadlejaid, selleks harjutustel suurt rõhku asetades tehnilisele küljele, samuti ka taktikale võidu saavutamiseks vastavalt praegu kehtivatele rahvusvahelistele määrustele.

Samuti tuleb mõelda ka sellele, et kergemates kaaludes asendada vanu maadlejaid noorematega. See on tarviline edaspidise edu mõttes, samuti nooremate ligitõmbamiseks ja suuremaks ergutamiseks. Praegu on noorte juures läbi lõõnud teadmised, et kuigi nad võime-telt võivad olla võrdsed vanematega, neid siiski ei võeta rahvusmeeskonda. Et noored väga hästi võivad läbi lüüa, selle kohta olid parimaks tõenduseks peetud võistlused: saavutasime oma suurema edu just nendes kaaludes, kus esinesid noored maadlejad.

Tuleb pidada lubamatuks ja distsipliini rikkumiseks, kui meeskonda määratud liige põhjuseta loobub edasi-võistlemisest. Eesti esindajail oli võistlejate kaalumisel väga piinlik, et ei teatud välismaalastele vastata, kas teatud eestlane üldse tuleb veel kaalumisele. Vähemalt niipalju moraalselt julgest oleks pidanud siiski olema, et edasivõistlemisest loobujad sellest oleksid ka ette teatanud.

Parimaks meeskonnaks euroopavõistlustel olid kahtlemata rootslaste oma. Kuigi rootslased seekord ei näidanud nii head maadlust, nagu seda oleme harjunud nägema Johanssonilt või Cadier'lt, oli nendel indu ja suurt tahtmist võidule pääsmiseks. Ka taktiliselt näitasid nad lähimõeldud tööd, mille kõige tõtu polnud ime dr. Brüllli karika veelkordne ja lõplik võit-

Euroopavõistluste kohtunike ja juhtide laud. Siit pandi liikuma koogu võisiluste mehanism. Vasakul kahe äärmisena J. Villemson ja IAWF-i peasekretär M. Szilлаг, paremal kolmas J. Kauba ja temast vasakule IAWF-i esimees V. Smeds.

mine. Rootslaste üldtulemus euroopamatil olu-
 veelgi kõrgem, kui kaasa maadlenuks H. Olofsson, keda
 kergekaalus võib pidada maadlejaks omaette klassist.

Soome meeskonnas puudub ühtlane tase. Raskemad
 kaalud on rahvusvahelises ulatuses täiesti nõrgad.
 Soomlased võidutsesid ainult kergemates kaaludes, kus
 neil oli välja panna vanad tuusad suurte kogemuste
 pagasiga.

Sakslastel, nagu meie teame, puudusid mitmed head
 jõud. Kuid nendel ei olnud ka loosiõnne, kui juba esi-
 mestel matsidel tuli kokku minna kaalu tugevaima-
 tega. Kuid peale sportliku sisu näitasid sakslased väga
 head tehnilist maadlust. Paremad tehnikamehed olid
 Nettesheim ja Scmitz, kuid kellel ei ole veel suuri ko-
 gemusi, mistõttu nad said mõned saatuslikud kaotused.
 Kuid see on edupandiks tulevikus, kui noored maadlejad
 on võteterikkad. Robert Oksa lausub: Halb on see
 maadleja, kes kohe noortes aastates hakkab taktika-
 maadlejaks, sest sellest võib võrsuda ainult pusija.

Välja tuleb tõsta veel norralasi. Neil on väga head
 tehnilist materjali.

3.

Nagu sellest juttu oli juba eelpool, on IAWF väga
 suurt rõhku pannud hea kohtunike-kaadri soeta-
 miseks. Võib ütelda, et see igatsus ja soov on suurel
 määral täitunud. Kui meenutada kohtunike tegevust

aastaid 6—7 tagasi, siis sel ajal olid tavaliseks kohtu-
 nike erapoolikus ja blokeerimised. Ka teadmised olid
 puudulikud. Kõige selle tõttu oli sagedane nähe, et
 kohtunikud otsustasid matschi tulemuse vastupidi tege-
 likule võistluskäigule.

Tallinna euroopavõistluste puhul võib aga rõõmus-
 tavana nentida, et ühegi matschi puhul ei otsustatud
 vastupidi selle käigule. Neil üksikudel juhtudel, millal
 kohtunike hääled jagunesid 2:1, ei saanud aga ütelda,
 et matsch pidanuks lõppema nii nagu oli erinev kohtu-
 nikuhääl, vaid siin tuli viga otsida sellest, et mõni
 kohtunik ei olnud küllalt tähelepanelik matschi jäl-
 gimisel.

Kuigi kohtunike kaader Tallinna võistlustel oli ar-
 vuliselt väike, olid siiski kohal kõik parimad. Õiglaste
 otsuste kindlustamiseks kasutas IAWF viimasel ja
 otsustavamatel matschidel ainult neid kohtunikke, kelle
 asjatundlikkuses ta võis olla absoluutselt kindel.

Mis puutub eestlastest kohtunikesse, siis ei saa
 ütelda, et meie kohtunikel puuduksid teadmised selles
 ulatuses, nagu see rahvusvaheliselt nõuetav. Puudusid
 ainult kogemused. Selles aga ei saa süüdistada kohtu-
 nikke, kuna meie vastavad keskorganisatsioonid on
 vähe rõhku pannud kohtunike väljaarendamisele. Näi-
 teks Berliini olümpiale, mis oli meie väga lähedal, või-
 nuks saata ka mõne kohtuniku. Kuid meilt ei saadetud
 Berliini ühtki kohtuniku. Ka pole seda tehtud euroo-
 pavõistluste puhul, vaid kohtuniku ülesanded pandud
 esindajate kaela, kuigi viimaste seas on olnud mitte-
 kohtunikke. Meie maadluspordi arengu huvides on
 väga tähtis ka kohtunikke saata suurtele võistlustele.

Ka ei saa õigeaks pidada seda otsust, mille järgi meie
 parim kohtunik N. Kursman ei esitatud euroopavõist-
 luste kohtunikuks. Võimetelt on ta täiesti võrdne Er-
 roopa parimatega, kelleks Grahn, Steputat ja Lahtin-
 en. Praegu jäi välismaalastel kõige selle hea mulje
 kõrval, mis oli saadud Eesti võistluskorraldusest ja
 maadlejaist, meie kohtunike kohta halb mulje. Väide,
 nagu ei võiks treener ühtlasi tegutseda rahvusvahelise
 kohtunikuna, on väär. Sakslane Steputat on ka treener,
 kuid IAWF ei hülgata teda kohtunikuna.

Lõpusõnana lausun, et Tallinna euroopavõistlustel
 saadud kogemused ja edu olgu ergutuseks senisest suu-
 rema töö tegemiseks meie maadluspordi arendamiseks
 veel kõrgemale. Ka ei tohi meie saavutatud edust
 endid lasta uinutada. Siis on uued kogemused meie
 suurimaks võiduks peetud euroopavõistlustel.

J. VILLEMSON.

Kulla- ja kellasepaäri

Th. Grün & Ko.

Harju 28 Tel. 436-03

Õnnitleme vahvaid matisangareid!

A|s. „VOLTA TEHASED“

Tallinn

Soo 27

Kodukeskjaam tel. 477-66

A. TÕNISSON & K_o

Tallinn

Rüütli 28/30

Kodukeskjaam tel. 416-00

Õnnitleme vahvaid matisangareid!

Agentuur

„Estanil“

Kursell & Raudsepp

V. Posti 6

Tel. 436-78

Õ/Ü. „Mootor“

V. Sadama 1

Tel. 478-15

Õnnitleme vahvaid matisangareid!

A-S.

TORMOLEN & Ko

RAEKOJAPLATS 17.

TEL. 428-06

EESTI UHISTEGELINE
KINDLUSTUS-KESKSELTS

SINGER SEWING
MACHINE COMPANY

Õnnitleme vahvaid mafisangareid!

O/ü. „Kalandus“

A/s. „Rauaniit“

A/s. „Kaubamaja Estika“

S. Karja 20

Tel. 447-67

Õnnitleme vahvaid mafisangareid!

Virumaa Elektri A/s.

Jahi- ja paaditööstus

J. Kiil

S. Karjamaa 32. Tel. 439-03

Rätsep

Ed. Pärnik

Gonsiori 11. Tel. 300-19

Tapeedi ja linoleumi erikauplus

Ed. Krivelkot

Pikk 14. Tel. 435-15

K/m. Lier ja Rossbaum

Viru 7. Tel. 433-34

Õnnitleme vahvaid matšangareid!

A-S. Laferme

K. A. Rütman

Karl Veskus

Käsmu laevaomanikud

O-ü. E. Sporleder

Õnnitleme vahvaid matisangareid!

Rätsepmeister
Vold. Aug

Narva mnf. 14

Tel. 312-66

Laevaäri
Ed. Bergmann & Ko.

Vabadusväljak 7

Tel 467-31

A.-S. «Eestisiid»

Thomas Clayhills & Son

Olevimägi 14

Tel. 415-00

Mööbli- ja autopolstritööstus

August Offis

Tatari 3

Tel. 475-46

Euroopa maadluskooolidest

Võib olla erinen suuresti oma arvamusega, kui märgin, et peetud euroopavõistlustel ei saanud näha n.ü. sajaprotsendiliselt head maadlust, konkurentsi-tüsedust kui ka rohkem närvekõdistavaid matsche. Kuid see on täiesti minu isiklik arvamine, isiklik maitseasi, mida ma kellelegi ei suru peale.

Võtame näiteks raskekaalu. Konkurents arenes õieti ainult Kotka, Nymani, Cobani ja Bietagsi vahel. Teised olid suuresti nõrgemad ega suutnud vähimalgi määral mõjutada platseeringut medalitele. Väga oluline oluiks näiteks E. Niemelä või Hj. Nyströmi osavõtt. Kui oletada, et emb-kumb neist osavõtu puhul poleks siiski platseerunud auhinnale, oleks praegustele medalimeestele juure tehtud kas või ainult üks kaotuspunkt. Sama võinuks teha tschehh Klapuch, nagu tõendab tema võit Türgi-Tschehhoslovakkia maavõistlusel Cobani üle. Mõned kaotuspunktid mõnele võitjale rohkem ja platseerung oluiks hoopis teine.

Poolraskekaalus oli ainult seitse meest. Tuusad olid küll enamikus kohal, kuid mitmegei kaotuspunkti juuretegitjana puudusid näiteks türklane Cacmack, schveitslane Stöckli ja ka mõni ungarlane või tschehh. Teistes kaaludes, peale kergekaalu, kus väga tähtsana puudus H. Olofsson, olid kõvemad enam-vähem kohal, kuid „nälga“ tundus ungarlastest. Sulgkaalus ei olnud Saksa esindatud just kõige tugevamini.

Et 94-st matschist 42 võideti seljaga, tõendab juba iseendast, et rohkesti oli konkurentsis nõrkasid maadlejaid. Näiteks väga auklik oli raskekaal, kus kolmveerand matschidest lõppes seljatamistega. Kuigi praegu-

sed määrused on just selleks, et sundida üritama selja võitu, on tasavägiste vastaste vahel siiski vaevalt mõeldav, et kumbki suudab üksteist seljatada 20 minuti vältel. Hea maadleja ei lähegi teise hea maadleja vastu riskima. Näiteks Karklin-Cadier matschil. Cadier, tundes oma paremust, ei läinud riskima. Ta võitis ka kindlalt, kuigi üks kohtunikest laskis end publikust mõjutada.

Võistlusi maadlustehnilisest küljest jälgides võib ütelda, et kõik rahvused on jäänud oma vana kooli juure. Daanlaste ja norralaste juures oli märgatav, et nad parteris all olles endiselt on kärmed vastuvõtteid tegema.

Rootslased maadlesid taktikaliselt väga hästi, kuid nad kasutasid rohkesti ka jalgade kaasabi. Kuid viimast sõltuvalt matikohtuniku isikust. Kui matschi vilemehiks oli kõva mees, siis maadlesid rootslased korrektsemalt. Erilisi uusi võtteid rootslaste maadluses polnud märgata, kuigi varem tundud võtteid on suuresti viimistletud. Eriti vastase tõstmisel või talle selja taha pugemisel. Näiteks Cadier harrastas mitmel puhul eest tõstmist, ka Karkliniga maadeldes. See on tegelikult ristvöö, sest sellele minnakse hiljem ikkagi üle. Karklin laskis end õhku kergitada, kuid parim kaitse eesttõstmisele on vastasele peale lükata, siis ei saa ta säilitada tasakaalu selle võtte läbiviimiseks. Kõigi rootslaste maadluse kohta oli suurimaks veaks see, et Svedberg matschil Schäferiga unustas kätt siduda, mille tagajärjel vastane pääses talle selja taha ja viis ta parterisse.

1918

1938

20

aastat oleme olnud oma ostjate teenistuses

hinnaväärse kaubaga, vastutuleliku teenimisega ja kiire tellimiste täitmisega.

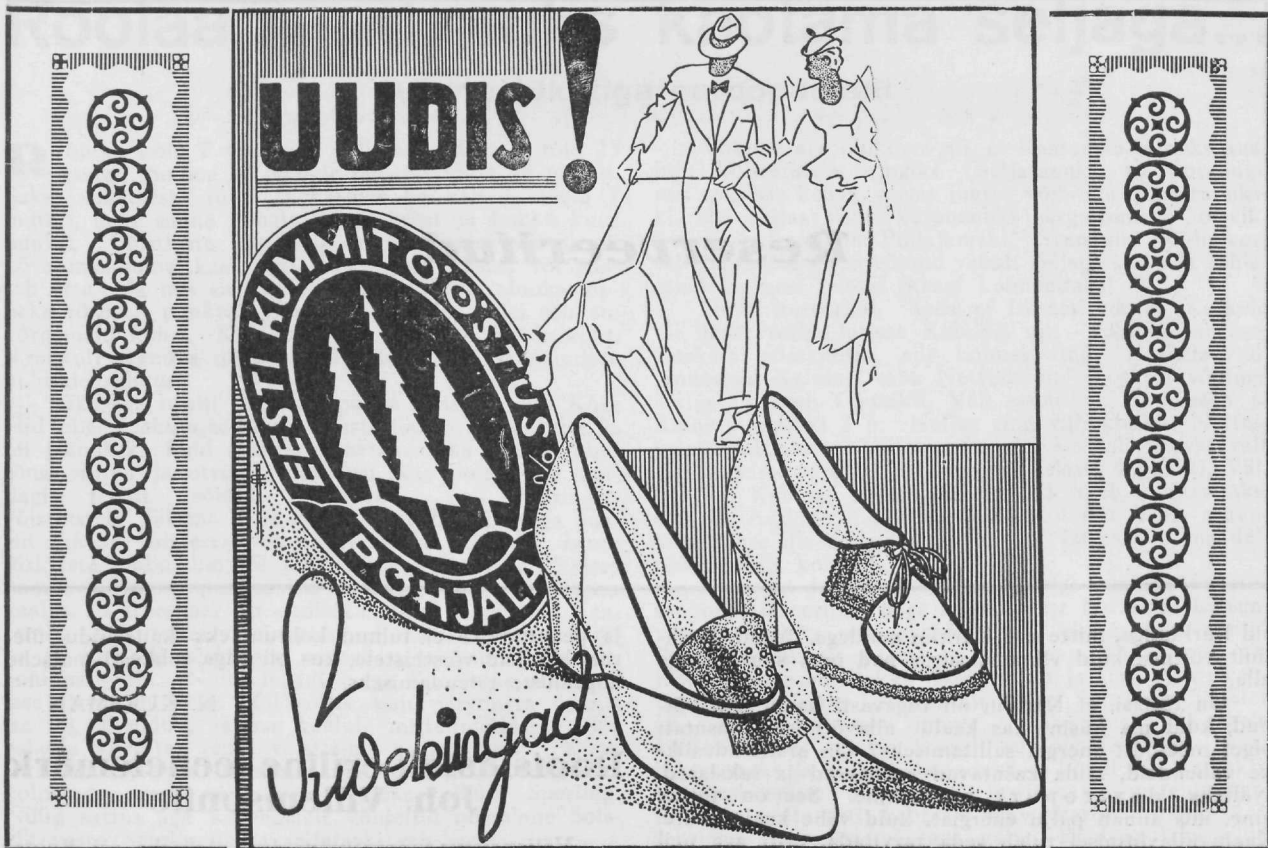
Järjest suurenev ärisõprade arv on tõenduseks, et meiega ollakse rahul.

See on parim soovitus meie äridele.

RAAMATU-, KIRJUTUSMATERJALI JA PABERKAUPADE SUURLAOD TALLINNAS

K-Ü. „RAHVAÜLIKOOOL“

HARJU 48, omas majas, telef. 444-39, 444-37
PÄRNU MNT. 10, telef. 446-67, 446-66.

Soomlaste kohta võib ütelda, et nad on oma pusi-miskoolist loobunud. Kergemad kaalud on rahuldavalt head, kuid keskkaalust peale ei leidu vaatamata suurele kandepinnale ühtki rahvusvahelisse heasse klassi küündivat maadlejat. E. Niemeläl oluiks raskekaalus päris häid schanse, kuid ta ei ilmunud kohale. „Kurjad keeled“ teadsid rääkida, et Niemeläl polevatki olnud nii väga raskes gripis, kuid ta olevat kaasasõidust loobunud hoopis teistel põhjustel. Ka E. Härmä ei saanud end maksma panna ega näidata oma edenemist. Juba esimesel matschil, mis oli lätlase vastu, vigastas ta end sisemiselt niivõrd, et oli teistele vastastele kergets ohvriks.

Sakslased esinesid seekord, tänu vist nende treenritele Földeakile ja Bräunile, liig võteterikkalt. Nad on loobunud Põhjamaade sellest koolist, mis näeb ette, et heita tuleb üksnes siis, kui selle edus saab ette olla surmkindel. Liigse riskimise ja taktika puudumise ohvriteks langesid Nettesheim, Schmitz ja Sperling. Poolraskekaalus oli Seelenbinderil taipu taktika muutmiseks, pärast seda kui ta oli esimeses lahtises matschis kaotanud Silvestrile. Karklini vastu maadles ta juba ettevaatlikumalt. Feldtfebel K. Ehret, kes ersatsina esines raskekaalus, on õigemini mitte poolraskekaalu, vaid koguni keskkaalu mees.

Naabrid lätlased omavad rahuldavat materjali. Keskkaalus G. Ozolinš on lahtise maadlusviisiga, kuid „vanade kalade“, nagu Johanssoni, Schweickerti juures viimistlemata heited siiski ei õnnestu. Tänu heale startidile Pikkusaare vastu ja ühes ringis vaba olles platseerus ta teiseks. Näib, et lätlased võivad tõusta ülemise nelja rahvuse tasemele, kui pannakse rohkem rõhku maadlustaktikale ja kui laiendatakse kandepinda. Praegu harrastatakse Lätis maadlust ainult paaris suuremas keskuses. Nende treeneril Polisel pole olnud võimalusi provintsisõitudeks, kuna provintsis tuntakse maadlust vähe. Lätil on juba viiendat aastat olnud treene-

reid. Nad oleksid pidanud juba kaugemal olema. Üldmulje Läti maadlejaist jäi, et suured laastud on löödud, kuid tarvis on veel viimistlemist.

Suurimaks pettumuseks olid mulle türkklased. Nägin neid 1927. a. Budapestis ja võisin ütelda, et neil on hea materjal. Nüüd, kümme aastat hiljem, võin nentida, et nad on väga vähe edasi läinud. Põhjamaade koolist on nad õppinud ainult veidi jalgadetööd kaitsmisel. Türkklased on õieti jõumehed-maadlejad, kes vajavad veel suurt lihvi.

Teiste riikide maadlustaset on raske arvustada, kuna näiteks Itaalia, Prantsuse, Schweitsi ja Tschehhoslovakkia olid esindatud ainult 1—2 maadlejaga. Poola maadlejail on märgata minimaalset edenemist.

Eestlaste saavutatud auhindadega võis jääda rahule. Mis mulle aga matsche jälgides näis, on see, et taktika-külg on millegipärast läinud nagu tagasi. Rõõmustavaks oli see, et läbi löid peamiselt noorema generatsiooni maadlejad. See jättis välismaalaste silmis mulje, nagu oleks meil väga lai kaader. Meil ongi kaadrit, kuid siiski mitte selles ulatuses, nagu näiteks Rootsis või Soomes. Peame senisest rohkem rõhku asetama noorte maadlejate väljaarendamisele nii Tallinnas kui ka eriti veel provintsis. Vastasel korral võib meid tabada samasugune kriis, mis praegu valitseb Ungaris. M. Szillag teadis kurta, et Ungaris on omal ajal jäänud loorberitele uinuma, ja nüüd on neil häda käes.

Üheks suureks paheks oli, et meie maadlejad ei teatud hoiatada ja juhatada, millise taktikaga kellegi vastu maadelda. Selles ei saa aga etteheiteid teha praegusele treenerile A. Ohakale, kuna ta on välismaalaste esinemist näinud vähe, mikspärast pole ka kõikide maadlusviisiga tuttav.

Üksikult mehi analüüsides rahuldab mind täiel määral Joh. Kotkas. Tal oli särtsu, tahet, püüet ja momentaalset reageerimist igas olukorras. N. Karklin oli jõuline, kuid liig tuim. Võib ütelda, et teised maadle-

Reserveeritud

sid Karkliniga, mitte aga Karklin nendega. Minki Karklinit võitma, kuid viimane surus nad oma suure jõuga alla.

On tõsiasi, et Karklin oli tugevasti kaalu alla võtnud, kuid ma küsin: kas kaalu allavõtmisel kasutati õiget meetodit energia säilitamiseks? On arstiteaduslike vahendeid, mida kasutavad rootslased ja sakslased. Näiteks dextropuri kasutamine. See on toitev aine, mis annab palju energiat, kuid vähe kaalu juure. Kaalu allavõtmisel tuleb seda tarvitada, eriti aga neil päevadel, millal tuleb end kaalus hoida. Laagris oleku ajal pidanuks Karklin vähemalt korra alla võtma 88-kg-le, et siis katsetada, kuidas see talle mõjub. Vahepeal võinuks ta uuesti minna raskemaks, sest teiskordne kaalu allavõtmine on juba kergem. Nüüd läks aga Karklin pärast kaalu allavõtmist otsekohe euroopamatile.

V. Roolaane pronksmedal oli hea saavutus, kuigi vahest saavutatud ka õnne kaasabil. Selili jäämist Johanssoni alla pidanuks ta vältima käevarrelukust pääsmisega püstitõusmise teel. Kahju, et Roolaant ei saanud näha Ozolinši ja Gallegati vastu. E. Puusepp on hingega maadleja, kuid lasi end Schäfferist petta. Mulle tundub, et Puusepp peab tagasi minema rohkem heidete taktikale, nagu ta esines varem. Puusepp oma hea seisaku ja tahtejõu juures peaks alati olema auhinnamees.

V. Väli esines peetud matschidel üle ootuste hästi. Kuid kahju, et mu vana sõber ei maadelnud lõpuni. Ta ülehindas oma järgmiseks määratud Netteshheimi. Võidu puhul sakslase üle tulnuks Väli hõbemedalile, millise võimaluse ta nüüd nii kergesti maha müüs. H. Kaaremäe tegi tööd ja saavutas võite, kuid puudust tundus taktikast. Ka oli ta maadlusviis kuidagi kivenenud. E. Sikk tegi raskekaallaste maadlust. Langes oma taktika ohvriks edvistamisega matschil V. Perttuse vastu. Püsti maadles hästi, kuid parteris vihastas vilemeest Grahni vastast kõrist pigistamisega ja tema eest kargamisega niivõrd, et viimane ei saanud talle võitu anda. Kokku võttes lausun, et eeskätt püütagu viimistleda taktikalisest küljest, jättes kõrvale kõik liialdused. Nende väljarookimisega on küllalt nähtud vaeva, milleks siis nende juure tagasi pöörduda?

Euroopavõistluste kohtunike kohta võib ütelda, et need seisid oma ülesande kõrgusel. Parimateks minu arvates olid Lahtinen, Grahn ja Steputat. Grahn tegutses igati asjalikult, kuid mulle näis, et mitmelgi matschil oskas ta silmad kinni pigistada, kui olid kaalul Rootsi huvid. Eesti kohtunikud ei rahuldunud loodetud määral. Kahju, et nad kogemuste hankimiseks

ja peaprooviks ei tulnud kohtunikeks kaitseliidu üleriiklikkudele võistlustele, kus oli väga rohkesti matsche kogemuste täiendamiseks.

N. KURSMAN.

Rootslastelt eriline teenetemärk Joh. Villemsonile

Väljapaistva tunnustusavalduse osaliseks sai Rootsi maadlusliidu poolt meie spordi keskliidu peasekretär Joh. Villemson. Euroopavõistlustel banketil andis talle Rootsi maadlusliidu esimees Einar Råberg üle sama liidu erilise teenetemärgi: E. Spordilehe poole lehekülje suurusel mustal tahvil on suur pronksketas medalikujuliselt, peale graveeritud J. Villemsoni nimi. Märk anti rohkem kui 15-aastase koostöö tunnustamiseks E. Råbergi ja J. Villemsoni vahel real euroopavõistlustel ja olümpiamängudel kui ka mujal.

Sääraseid erilisi teenetemärke on Rootsi maadlusliit annetanud ainult 4–5.

Oma asjus toimetuselt

Eesti Spordilehe käesolev maadlus-euroopavõistluste žurnaal kuulub väljaspoole Eesti Spordilehe tavalist aastakäiku ja on pühendatud ainuüksi euroopavõistlustele. Lehekülgede numeratsiooni jätkame siiski tavaliises korras.

Maikuu tavaline number, s. t. Eesti Spordileht nr. 5, ilmub käesoleva kuu viimastel päevadel nelipühade numbrina. Juunikuu number ilmub Võidupüha numbrina 20. kuupäeva paiku suurendatud kaustas.

*

Käesolevas žurnalis, milles euroopavõistlustest kirjutatud mitu autorit, võivad lugejad leida vast mõningaid kordamisi, kuid loodetavasti need siiski täiendavad üksteist. Ka võib ette juhtuda erinevaid arvamusi, kuid need on just üksteise täiendamiseks selgema pildi saamiseks euroopavõistlustest.

*

Euroopavõistluste žurnali kaas on G. Mambergilt, visked maadlejaist O. Veldemanilt, kirjutuste ilustavad pealkirjad J. Jensenilt ja fotod J. Kalmult.

Roolaan pidanuks kaotama seljaga...

Arvutuslükatiga euroopamaail

Rootsis kõik 7 võistlejat tulid kohtadele ja töid 15 punkti, Soome sai kohale neli meest ja 10 punkti, Saksa seitsmest tulid kohtadele ka neli ja tegid 7 punkti, meie saime kohale kolm meest ja kokku kuus punkti. Võistluste kestes ja eriti viimasel päeval oli kõva murdmine, kas Eesti jääb maha Saksast või pääseb ette. Ja mis siis, kui Saksal ja Eestil oluks lõppeks võrdselt punkte? Siis võitnuks see, kellel rohkem kõrgemaid kohti. Kummalgi oli paistmas üks esikoht, järelikult jäänuks otsustandvaks teiste või kolmandate kohtade rohkus.

Läks aga teisiti — Saksa pääsis meist mööda. Kõik jäid sellega rahule, sest meie meeste töö oli ikkagi tubli. Ja nii jäänukski, kuid maadluse matemaatika sundis mind sõna võtma ja otsima võimalusi, kas poleks asi kuidagi teisiti võinud kujuneda neil euroopavõistlustel? Jätame loosi nõnda nagu ta oli, seega paarid jäävad esimeses voorus endisteks. Kõige enne: türklaste loobumine tõi juba esimese segaduse. Teises voorus türklaste puudumisel muutusid paarid mitmes kaalus. Kärbeskaal jäi endiseks, kuid sulgkaalus Kaaremäe oleks teises ringis pidanud maadlema Sperlingiga ja võib-olla oleks see matsch otsustanud juba ühe auhinna saaja. Nüüd maadles aga Kaaremäe schveitslase Perret'ga, kelle küll võitis, kuid järgmises voorus ise tõi lahenduse asjasse kaalule mitteilmumisega. See asjaolu kustutas tema võistlejate nimekirjast. Kuna türklane oli enne loobunud, siis Kaaremäe võisteldes kolmandas ringis ta vastaseks oleks olnud Sperling. Nüüd sattus aga Kaaremäelt võidetud norralane Solsvik vastu Sperlingile ja seljataski sakslase!

Võtame aga olukorra nii, et Kaaremäe tulnuks kaalule kolmandaks ringiks. Seljatanuks ta Sperlingi, mis sakslase kehva vormi juures võib-olla õnnestunukski, siis neljas voor kujunenuks järgmiseks: Solsvik-Svensson, Kaaremäe-Pihlajamäki. Svenssoni võidu korral Kaaremäe oleks võinud vabalt seljaga kaotada Pihlajamäele, kuid tulnud ikkagi kolmandaks!

Nüüd kergekaal. Seda ei fikseeritud, et Koskela oli hetke selili lätlase Kalninši all. Tulnuks arvesse Koskela seljakaotus, siis kolmas ring: Koskela-Väli, Andersson-Kalninš, vaba Nettesheim. Koskela võiduga Väli üle saab 4 punkti, Väli samuti 4, Andersson ja Kalninš kumbki 3 p. Neljas ring viib kokku: Nettesheim-Andersson, Väli-Kalninš, vaba Koskela. Arvatavalt Nettesheimi paremusvõit, seega sakslasel 4 punkti, Väli võitnud Kalninši langeb välja, kuid tuleb kolmandaks, sest ka Andersson langes välja. Kui aga Väli saavutab lätlase üle seljavõidu, Väli ja Nettesheim maadlenuks teisele kohale!

Puusepal polnud loosiõnne. Kuigi sakslane Schäfer sai mittefikseeritud selge seljakaotuse norralase Larseni vastu, ei oleks selle seljakaotuse fikseerimine annud Puusepale mingit paremust. Puusepp läinuks siis pärast Christenseni kokku Svedbergiga ja arvatavasti kaotanuks ja jäänuks ikkagi neljandaks. Siin oleks Schäfer ka selle seljakaotuse juures (täpselt nagu Koskela kergekaaluski) tulnud ikkagi euroopameistriks, Svedberg teiseks ja Mäki kolmandaks — kõigil aga 4 punkti.

Keskkaalus oli kõige huvitavam matemaatika. Roolaan teatavasti kaotas Schweikertile napilt 1:2, sakslane langes ise võiduga välja. Roolaan läks nüüd

A/s. „EESTI REISIBÜROO“

Peakontor: Tallinn, Raekojaplats, Kinga tän. 3. Tel. 433-20

OSAKONNAD: Tartu, Suurturg 7. Tel. 3-72

Pärnu, Kalevi 42, Endla majas. Tel. 1-13

Telegrammide aadress: ERBO Tallinn.

1. RAUDTEEPILETITE MUUK:

- kõikidesse kodumaa jaamadesse.
- kõikidesse Euroopa suurematesse linnadesse.

2. LAEVAPILETITE MUUK:

- kõikidel kodumaa ja Balti mere liinidel,
- ookeanipiletid Inglise, Saksa, Poola, Belgia, Prantsuse, Rootsi, Hollandi, Itaalia ja Ameerika liinidel, kõikidesse ulgumere sadamatesse.

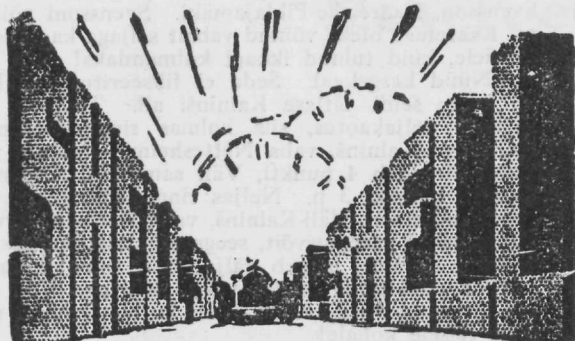
3. ÕHUSÕIDUPILETITE MUUK:

„Aero“, „Aertransport“, „Deutsche Lufthansa“ ja „Loti“ liinidele.

Esindus ja agentuur kõikidest suurematest Euroopa reisibüroodest. ● Rahavahetus ja valuuta ost turistidelt. ● Välispasside ja viisumite muretsemine. ● Ringsõidupiletid turistidele terves Euroopas, ka Nõukogude Venemaal. ● Kohalikkude autobuseliinide piletid, o-ü. „Mootor“ ja t. ● Nõuanded ja arvestused reiseid kohta tasuta.

KÕIK SPORTLASED OSTAVAD PILETID EESTI REISIBÜROOS

Tarvitage INGLISE

SHELL bensiini

SHELL määrdeõli

SHELL gaasiõli

SHELL petrooleumi

SHELL COMPANY OF ESTONIA LTD.

TALLINN, MEREPUUESTEE 17. TEL. 477-09

Saun

Raua 29

on avatud:

naistele:

Kesknädalal I kl. — 60 s.
Neljapäeval }
Reedel } II kl. — 40 s.
Laupäeval }

meestele:

Neljapäeval } I kl. ja II kl.
Reedel } 70 s. — 40 s.
Laupäeval }

Tunnisaun Kr. 1.50

I klass on varustatud rooma sauna, lamamis- ja masseerimisruumiga.

Sauna juures asub juuksur.

Tel. 311-43.

kokku Ivar Johanssoniga, ja sai kolmanda koha, kuigi langes välja. Kui aga Roolaan olukorda hinnates kaotanuks seljaga Schweikertile, olukord kujunenuks järgmiseks ringiks nõnda: Bouazzat-Schweikert, Ozolinš-Johansson. Prantslane kaotanuks tõenäolikt tööga sakslasele ja mõlemad oleksid langenud välja. Ka vastupidise tulemuse juures oleks tulemus olnud sama. Ozolinš kaotas seljaga Johanssonile ja sai 4 punkti, Johanssonil 1 kaotuspunkt. Poolfinaalis Roolaanel tulnuks võita Ozolinš ja teine koht oluks kindel, sest Roolaane töövõidu korral mõlemad langenuksid välja turniirist. Seljatanuks Roolaan lätlase, siis ta maadelnuks Johanssoniga esikoha pärast.

See on mu kirjutuse suurim nael. Tähendab: Roolaan pidanuks tubli 2:1-kaotuse asemel minema Schweikerti all kuulsusetult selili, kuid sellesama kuulsusetu seljakaotuse tõttu ta võinuks tulla hõbemedalile! Seda võimalust pidanuksid ette kalkuleerima kas meeskonna treener või hooldajad.

See on matemaatika. Kuidas asi sel korral kujunenuks, on muidugi ise jutt ja eks tegelik saavutus on ju igati õiglasem paberlikust. Aga seda matemaatikat arvesse võttes meie oleksime saavutanud: Kotkas esikoht, Karklin teine koht, Frooman teine või kolmas koht, Väli teine või kolmas koht ja Kaaremäe kolmas koht. Kõige paremal juhul seega 10 punkti, mis võrdne soomlaste tulemusega. Eesti oleks aga siis jäänud kolmandaks, sest Soomel on kolm esikohta, mida talt riisuda ei oleks saanud ka kõige mustem matemaatika. Kõige halvemal matemaatilisel arvestusel oleks Eesti saavutanud 8 punkti ja seega edestanud Saksa, mis muidugi meesugustele matemaatikutele oleks olnud väga meeltemööda. Oleks...

GEORG PÄRNPUU

OMEGA
PÜSTITAS

rahvusvahelises võistluses
1936 A.
 TEDDINGTON'is (Inglismaal)

UUE MAAILMA-REKORDI
 KELLAJA TÄPSUSES **97,8** punkti.

KINDLUSTAGE OMA
 ELU JA VARANDUS

«EKA'S»

SUURIMAS KODUMAA
 KINDLUSTUSSELT SIS

LABI MITME PRILLI

14 PRETENDENTI 7-le TIITLILE

Euroopameistri tiitleid tuli Tallinnas väljaandmisele seitse. Korraldajatena ja külaliste vastuvõtjatena võime öelda, et kahjuks ainult seitse, kuna tiitlite soovijaid oli tunduvalt rohkem. Nii soovis Rootsi, maailma parim maadlusmaa, endale nelja esikohta — peale Cadieri ja Johanssoni veel Svedbergile ja Nymanile. Üldisemalt peetigi Svedbergi meistrikandidaadiks, hinnates teda karvavõrd paremaks „bulldog“ Schäferist ja teistest. Raskekaalus olid Rootsi asjatundjad juba aegsasti „ära neelanud“ kõik John Nymani vastased. Oldi õige kindlad, et pärast Hornfischeri ja Palusalu emalejäämist ometi kord on tulnud „paras aeg“ nende järjest edenenud Nymanile kõigi kaalude meistri tiitli kojuviimiseks toreda kingitusena Svea-mammile.

Soomlased soovisid ja ootasid meistritiitleid kolmele — nende väljavaadete kindluse järjekorras tooduna Pihlajamäele, Perttusele ja Koskelale. Need soomlaste soovid ja ennustused oma meeste suhtes osutusidki täpitanuteks, kusjuures lahkarvamine võiks tekkida üksnes pisiküsimuse juures: kumb tuli kindlamalt meistriks, kas Pihlajamäki või Perttunen?

Ülaltoodust selgub, et Rootsil ja Soomel oli „hea kavatsus“ seitse meistritiitlit endi vahel jaotada, kuid see ei heidutanud teisi rahvusi. Sakslased juba ette ja veel võistluste kesteski lootsid esikohtasid oma kahele mehele — Nettesheimile ja Schäferile. Nettesheim kõva, noore ja tehnilise maadlejana, kes kõike välja pannes tahtis seljatada ka kõige paremaid, osutuski raskemaks katsekiviks „Lapua pojale“ Koskelale. Igal juhul — Nettesheim vabamaadluse euroopameistrina seekord ei jäänud kaugele ka greeka-rooma maadluse euroopameistri tiitlist ja võib ennustada — ta võidab selle veel.

Ka türklased omasid salasoovi — ühele meistritiitlile. Selle nende soovi võimalikuks teostajaks pidasid nad kohasemaks Cobani, Cacmaki või Erkani. Türklaste käsi Tallinnas käis aga üle ootuste üsna halvasti ja nende saatus osutus otse kurvapoolseks. Ühe mehe haigestumisest ja mitme teise mehe seljalkäimisest oli nende treener „Onni-Pascha“ (Pellinen) üsna õnnetu. Pidas selle ebaõnnestumise üheks põhjuseks Tallinna ilmastikku, mis osutunud äärmiselt ebasobivaks Ataturgi meeleste. Teise põhjusena nimetas küll ka seda, et Türgi maadlejatel on vähe „nuppu“, s. o. maadlusmõistust. Kuigi maadlust Türgis harrastatakse suure rahvusspordina, ei ole ta seal siiski sel määral organiseeritud, nagu meie seda siin peame endastmõistetavaks. Nii on Türgi maadluses saavutanud ka olümpialoorbeid, kuid sellest hoolimata ei ole seal siiani suudetud toime tulla ühtedegi Türgi oma esivõistlustega. Mehed saadetakse suurtele mattidele välja üksnes kitsamatel valik- ja katsevõistlustel näidatud saavutuste põhjal. Türgi esimeste esivõistlustega maadluses kavatakse toime tulla alles tänava suvel.

Kokkuvõttes tabas türklasi Tallinnas niivõrd neid masendanud fiasko, et purunes suurem osa nende Kesk-Euroopas sooritada kavatsetud järelevõistluste tsükl ja mehed kiirustasid tagasi Bosporuse taha — viies kaasa peale Cobani pronksme-

dali kolmveerandkindla kokkuleppe Soome maadlusmeeskonna võistlusreisiks Türgimaale. Türklaste Tallinnatulek jääb aga meie mälestusesse püsima kõrget lugupidamist väärivalt.

Rootslaste, soomlaste, sakslaste ja türklaste kõrval ihkasid kuldmedalit teatava lootusekindlusega veel mõnedki teised Tallinna „Euroopa maadlussõjast“ osavõtnud rahvused. Norralastel oli küll kohal nende kuulus Larsen, kes Pariisis tekitas sensatsioonide, kuid nii suurt edu, et ta oleks võinud esineda „kullakaevajana“, ei oodanud Larsenilt norralased isegi. Küll oli aga daanlastel „poolavalik tip“ kergekaalu kuldmehe kohale — nimelt Abraham Kurland, kes aina on valmis olnud üllatama. Seda nähti eriti ilmselt 1935. a. Koppenhaagenis, kus Koskela meistritiitel vägivahvast Abrahamist ohustatuna rippus juuksekarva otsas. Kuid daanlased arvasid, et peale Kurlandi ka nende Voigt (sulgkaalus) võib üllatada...

Naabrite lätlaste „salaschansiks“ oli Bietags, kellel on rootslaste ja soomlaste silmis palju kõvem nimi, kui meie seda lähedalt — Tallinnast Riiga — vaadatuna oleme osanud arvata.

Ning meie ise? Ainsaks suurlootuseks oli Kotkas ja Kotkas. Maadlejate vastuvõtul pealinna raekojas Agu Neo oma salaennustusena sosistas kõrva, et Kotkas võidab... kõik! Karklinile Neo ennustas kõige paremana hõbedat, muu (Frooman, Puusepp, Väli) oli kõik tulevikuhõlmaselt ebaselge.

Kui veel arvata, et tschehh Herdal võis schansse olla, siis oleme siinkohal tagantjärele selgekujulisemalt saanud kokku 14 pretendenti seitsmele tiitlile.

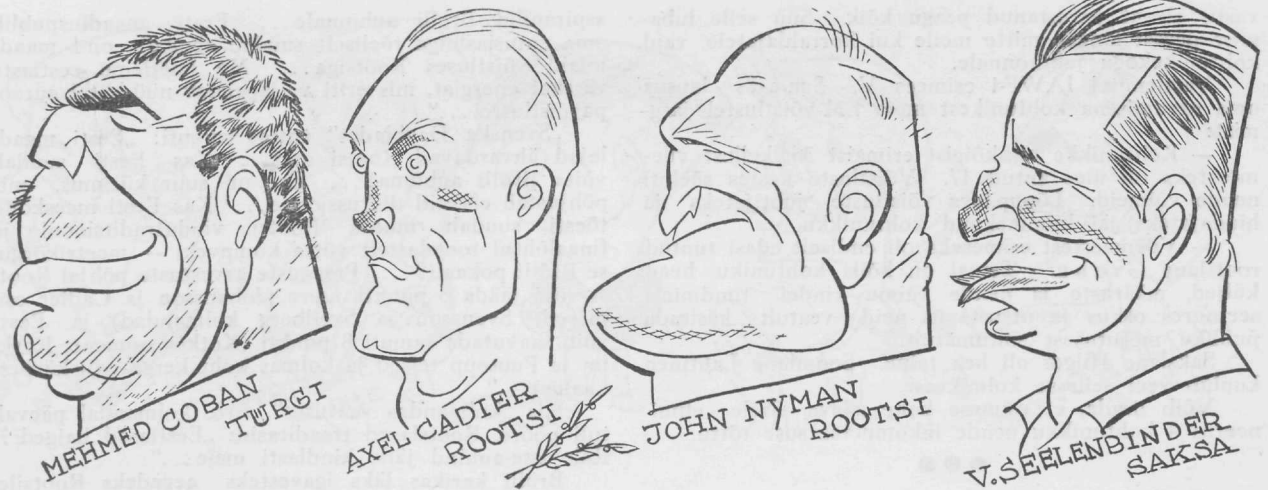
Neid oma ambitsioone suurtele tiitlilele suutsid soomlased ja eestlased rahuldada 100-protsendiliselt, rootslased ja sakslased 50-protsendiliselt, teised kõik — ei tarvitsegi öelda siin seda arvu, teate ju ise.

Mitmed maad olid Tallinna saatnud hästi „trimmitud“ meeskondi. Kõigis tähtsamates maadlusmaades oli korraldatud maadluslaagreid, kus meeste füüsiline vorm tõsteti paremasse võimalikku kõrgusesse. Nii soomlased, rootslased, eestlased ja osa sakslastestki suutis esimestel võistluspäevadel võidelda kahekümne-minutiliste matschide kestel täie tempoga. Samuti oli ka Lätil heas vormis olev meeskond, kes edaspidi veel enam suudab „peavalu“ teha teiste maade meestele.

„Onni-Pascha“ Türgi meeskonna ebaõnnestumist märgitakse kõikjal. Olid teinud küll, mis võinud. Nii, muide, keskaallane Kirecci oli end kaalu pääsuks lahutanud 10 kg. Tuli aga välja, et mis liig, see liig.

„Kõva vormi esivõistlusteks“ nimetatakse Tallinna EM-i. Võistlust hinnatakse tagant järele otse halastamatuks. Peale füüsilise vastupidavuse oli meestel läbilõõmiseks tarvis ka suurt fighting spirit'it, võitlusvaimu. Ses suhtes — leiavad soomlased — tuli puudus kätte eestlastel, kes kahe esimese päeva erakordse menu järele lõpuks olid üsna „otsas“. Mõeldud on siin meie kergemate kaalude mehi ja osalt ka Froomani.

KORRALDUSEST, KOHTUNIKEST JA BRÜLLI KARIKAST

„Euroopa maadlussõda“ Tallinnas on peetud. „Väikesele Eestile on langenud au olla esimest korda nende võistluste peremeheks“, nii lausuti ja kirjutati maadlusspordi häärrasriikides Rootsis ja Soomes. Lisati seejuure, et too au ei ole Eestile tulnud teenimatult, vaid vastupidi. „Juba pikka aega on eestlased olnud tähelepanuväärsed tegijad suurmaadlustel, seda koguni säärasel määral, et Eesti suhteliselt oma elanikearvuga ja saavutustega Euroopa- ja maailmaesivõistlustel asub kõige väljapaistvamalt esireas“.

Tallinna EM-võistlustest jätkub juttu ja arutamist pikaks ajaks kõigis nendes riikides, kus maadlust harastatakse. Kogu välismaa ajakirjandus kinnitab nagu ühest suust, et Tallinna euroopavõistlused olid kõige kõrgemaklassilised EM-võistluste ajaloos. Spordilt täisulatuslikud, korralduslikult kõrgemaid nõudmisi rahuldavad.

Rootsi üldvõitu oli ette oodatud ja see oli teenitud. Rootslastest iga mees tuli auhinnale. See on saavutus, milleni varem ükski maa ei olnud jõudnud. See on ka esimene kord, kus üks rahvus jõudis 15 punktile. Selle Rootsi saavutuste üle ei ole imestada, kui teada, mis seal maadluse edendamiseks on tehtud. Majanduslikult kõige paremad eeldused maailmas, mis võimaldavad parimate treenerite palkamist, siis treeningu võimaldamise eest hoolitsemine, suurejooneline propaganda jne.

Et Eesti EM-võistluste korraldusliku külje laitmusele suurt hoolt pani, see leidis tunnustamist üldiselt. Siiski leiti võimalikuks ka mõni sõnake arvustavat öelda. Esiteks kohtunike lambisignalisatsiooni kohta, mis alati ei funktsioneerinud veatult ja arusaamatusi vältivalt. Teiseks tuli kuuldavale rahulolematuse häält, et osa välismaa lehtede erikirjasaatjaid oli endale koha saanud saali taha otsa, kust nad matschidest ei näinud muud kui mõningaid vilgatusi. Korraldajate head ja siirast tahet kõike hästi jones pidada märgiti, nagu öeldud, üldiselt, kusjuures väiksemad komistused ja takistused leiti andeksantavateks.

Eriti mõjuvõimsaks tunnistati võistluste avatseremoonia. Tugevajõuliste proshektorite valguses sooritatud lipumarss, siis rahvushümnid ja toredakasvulis-

te ning jõurikaste meeste esitlemine — see oli meeldiv pilt silmadele ja jättis eriti sügava mulje.

Moni (Eino A. Soinio) kirjutas oma lehele („Helsingin Sanomat'ele“), et ta on küllalt näinud suurepäraseid võistluste avapidustusi, kuid siiski mitte nii suurepäraselt, nagu see oli meie poolt korraldatud EM-võistlustel.

Kuid selleski suurepärasel avatseremoonias välismaa ajakirjandus leidis „iludusvigu“. Tseremoonia veininud natuke liiga pikaks ja proshektorid tekitanud saalis kuumuse, mis olnud peagu sarnanev klaasivabriku sulatusahju omale.

Kohtunike kohta oli paljugi ütlemist. Nende keskel oli nii häid kui halbu. Soomlaste hinnang on, et rootslased ja sakslased olid mehed oma kohal, samuti ka soomlased ja osa eestlastest kohtunikke, kuid norralased, lätlased ja poolakad jätsid kohtunikena liig palju soovida. Lätlane lasknud vahest meestel teha mis tahavad, norralane ei olevat olnud täiel selgusel selle kohta, mil puhul üht maadlejat tuleb mõista parterisse. Sääraseid kohtunikke ei tohiks olla maailma parimate maadlejate võistlustel.

Raskekaalus olnud ühel õhtul korruga kaks jämedat viga: Vento ei olevat käinud Kotka heitest õlgadel, (Grahni oli vilemees), samuti ka mitte Cobani vastane Ehret.

Soomlased tegid etteheiteid meie matikohtunik Byströmile, et see olevat rikkunud Pettersen-Schmitz'i matschi — jättes sakslase pärast rootslase poolt üle mati ääre sooritatud heidet parterisse edasi. Peale selle on matikohtunik lasknud rootslasel jala abil murda sakslase silda. Asjast ei olevat midagi välja teinud ka peakohtunikke Råberg.

Edasi soomlased teevad etteheiteid saksa matikohtunik Hilgerile ta teguviisi pärast Pihlajamäe-Svenssoni matschis. Ka siis vaadanud Råberg asjast „mööda“.

Soomlased küsivad koguni, kas peakohtunik EM-võistlustel on vaid marionett, kellel muud ei ole teha kui istuda küsimusmärgina...

Pahandatakse ka selle üle, et võistluste ajal lubati mati äärelt juhtnööre ja nõu anda maadlejatele. Selle

vastu olevat patustanud peagu kõik. Süü selle lubamise pärast langeb mitte meile kui korraldajatele, vaid kohtunikekogu juhtkonnale.

Vestlemisel IAWF-i esimees V. Smeds lausus oma arvamisenä kohtunikest meie EM-võistlustel järgmist:

— Kohtunikke oli kõigest erimaist 36, kellest vilemeesteks oli üles antud 17. Võistluste keskes sõeluti nende võimeid. Lõpupäeva võistluste juhtijateks ja hindajateks jäi kümnekond kohtunikku.

— Vilemeestest esimeseks oli endiselt edasi tuntud rootslane Grah n. Temal on kõik kohtuniku head küljed, määruste ja nende vaimu kindel tundmine, seejuures oskus ja otsustavus neid veatult käsitada publiku mõjutusest sõltumatult.

Sakslane Hilger oli hea teine. Soomlane Lahtinen kuulub veel sellesse kolmikusse.

Võib lisada, et esimese kahe päeva järele elimineriti 4 kohtunikku nende inkompetentsuse tõttu.

„Brüllli karikaga meil ei ole asja, Rootsi või Eesti peab selle eest hoolt,“ ütlesid soomlased pärast võistluste teist päeva.

Siis tuli muutus — meilgi hakkas viltu minema ja saime maitsta kaotusi.

Kõik nägid, et mida enam alt ülespoole, mida kaugemale kärbeskaalust ja mida lähemale raskekaalule, seda kangemad on meie maadlejad.

„Või mida ütlete sellest, kui Kotkas paiskas Euroopa 1934. a. meistri Bietagsi õlgadele, nii et Estonia pörandapalgid nagisesid!“, kirjutas Jehu oma lehele üle lahe.

Rootslased pärast meie maadlejate kahe esimese päeva suurepärasest edu tundsid peagu tõsist hirmu, et viimendelt Brüllli karika.

„Dagens Nyheteri“ erikirjasaatja raporteeris läbi traadi oma lehele: „Eestlased ähvardavad... Eestlased tormavad järjest edasi... Nad on kõige kardetavamad

aspirandid Brüllli auhinnale... Eesti maadluspublik oma entusiasmiga tõeliselt suudab abistada oma maadlejaid võistluses Rootsiga... Me imetleme eestlaste värsket energiat, mis eriti väljapaistev nüüdsetel euroopavõistlustel...“

„Svenska Dagbladet“ teatas samuti: „Eesti maadlejad ähvardavad Rootsi omi... Kas Eesti suudab võita Brüllli auhinna?... See on suur küsimus, mis põhjustab elavaid diskussioone... Kas Eesti meeskond tõesti suudab murda Rootsi võidutraditsiooni ja finaalohtul rootslastelt võtta kompveki — meetrikõrguse Brüllli pokaali?... Praeguste arvestuste põhjal Rootsi võib jääda 8 punkti juure (Johansson ja Cadier esimesed, Svensson ja Svedberg kolmandad) ja Eesti võib saavutada samuti 8 punkti (Kotkas esimene, Karklin ja Puusepp teised ja kolmas koht kerge- või kärbeskaalus)...“

Siis „kolmandas vaatuses“, s. o. kolmandal päeval, tuli pööre. Rootslased traaditasid: „Eestlased haiged... Rahvuste-auhind jälle kindlasti meie...“

Brüllli karikas läks igavesteks aegadeks Rootsile. Kuuldavasti on IAWF-i kõrgem juhtkond otsustanud, et tulevikus uut maadevahelist auhinda enam ei hangita. Põhjuseks on see, et rahvusvaheline võistlus erisuurauhinnale võib põhjustada mitmesuguseid taktikalisi manöövreid ja väärrotsuseid, mis ei jäta oma halvavat mõju avaldamata võistluste korrapärasele käigule.

Mõnel pool ollakse aga teissugusel arvamisel. Leitakse, et võistlus rahvuste-auhinnale on alati äratanud suurt huvi ja selle võitmist on peetud kõige suuremaks auks. Rahvuste-auhinna tõttu ongi mitmed maad EM-võistlustele saatnud täisarvulised meeskonnad, kuna nad vastasel korral oleksid piirdunud üksikute väljapaistvamate meeste saatmisega. Ja kui rahvuste paremusjärjestuse ametlikust arvestamisest loobutakse, tehakse seda ometi edasi mitteametlikult, nagu seepoolest lugu on olümpiapunktide arvestamisega.

Uue rahvuste-auhinna küsimus ei ole veel lõplikult otsustatud.

Daamid ja härrad!

Suurimas valikus kõrgekvaliteedilisi inglise ja kodumaa palitu-, ülikonna- ja mantli-riideid leiate alati

O/ü. Riieturite Ühiskaubamajast

Tallinn, S. Karja 19. Telef. 455-77
Tartu, Aleksandri 5. Telef. 16-20

Tallinna — Kopenhaageni liin

Esimeseklassi reisijate- ja kaubaaurik

„Ruhno“

väljub Tallinnast 14. mail, 25. mail, 4. juunil, 15. juunil jne. iga 10 päeva järele kell 16.

Kopenhaagenist igal 10., 20. ja 30. kuupäeval. Reisi kestvus 50 tundi.

Kaubäülesandmisi võtab vastu ja lähemaid teateid annab

LAEVAÜHING

G. SERGO & Ko

Tallinn sadam, Baikovi sild 1.

Tel. 31-440, 31-485.

MEISTRID JA JUHID KÕNELEVAD

Väino Perttunen: „Viimasel õhtul oli küllalt tegemist, enne kui andsid mulle selle parima medali. Kaks matschi tuli sooritada, 40 minutit tuli väänata, kuid vastu pidasin ja ind püsis hea.“

Kustaa Pihlajamäki: „Kõvad olid need võistlused tänava, kõvemad kui varemalt. Kuid siiski veel mitte nii kõvad, et minusugune vanamees enam ei jaksaks meistritiitlit võita.“

Lauri Koskela vastse ja endise euroopameistrina lausus: „Võistlused olid kõvad, kuid kõvad olid nad ka 1935. a. Kopenhaagenis ja 1936. a. Pariisis. Nettesheimi-matschil panin kogu oma jaksu välja, kuid sellest veel raskem oli mulle Väli-matsch. Tõenäoliselt ka Väli ammutas end sel matschil nii tühjaks, et ta järgmisel päeval enam ei jaksanud tulla kaalumisele, vaid loobus edasivõistlemisest. Teadagi olen väga rõõmus võidu ja meistritiitli üle, pealegi kus pärast oma hiljutist haigust oodatust kiiremini jõudsin tõusta vormi.“

„Bulldog“ Schäfer lausus: „Mu raskemateks vastasteks olid Svedberg ja Puusepp. Kui soomlasel Mäel ei oleks olnud nii hea loosiõnn, siis Puusepp oleks võinud seekord teenitult tulla auhinnale.“

— Kõige enam, jatkas Schäfer, olen ma vaimustatud Rootsi maadluskoolist, selle finssidest. Mul on juba küllaldaselt oma kogemusi, kuid tahan nendele lisaks omandada veel uusi. Selleks kavatsen sooritada pikema võistlusreisi Rootsi ja võimaluse korral sinna ka mõneks ajaks treenima jääda.

— Mis puutub minu matschi Svedbergiga, mille tulemust rootslased ei pea õiglaseks, siis oma poolt olen arvamisel, et ma lõpuosas temast siiski niivõrd parem olin, et võidu väärisin. Rootslased lausuvad küll, et mitte minu, vaid Svedbergi oma õnnetu manööver viis tema matile minu alla, kuid see ei ole täiesti nii. Siiani meie matschid Svedbergiga on olnud ikka väga tasavägised. Pakun talle järgmine kord revansch, samuti ka Puusepale, kellega mul esimene kõvem tege mine oli juba Pariisis.

Ajame mõni sõna juttu Ivar Johanssoniga, selle euroopameistrite „kindlamatest kindlamaga“, nagu teda on kvalifitseerinud Rootsi lehemehed.

— Pidasin Tallinnas ka juubeli. Startisin nüüd kümnendat korda euroopavõistlustel. Olen võitnud 5 korda, teiseks tulnud 1 kord ja kolmandaks 1 kord.

(Seega on Iv. Joh. greeka-rooma euroopavõistlustel saavutanud 18 punkti, võrdselt Kustaa Pihlajamäega, kes 6 korda startinud ja 6 korda esimeseks tulnud).

Kui kaua Ivar Johansson jatkab oma sporti?

— Oma esimese Rootsi meistri tiitli saavutasin kümne aasta eest ja oma esimese euroopavõistluste auhinna aasta hiljem, 1929. a. Praegu olen 35-aastane ja

tahan võistelda veel 7 aastat, 42-aastaseks saamiseni, määras „maadluskuningas“ selle tähtaja spontaanset kindlusega.

Kokkuvõttes nii greeka-rooma kui vabamaadluse kohta on Johansson saavutanud:

- 3 olümpia meistritiitlit,
- 8 euroopa meistritiitlit,
- 17 rootsi meistritiitlit.

Eeloleva 7 aasta kestes Ivar Johansson tahab jõuda vähemalt 20-ne rootsi meistritiitlini ja 10-ne EM tiitlini.

Ja loomulikult tahab Ivar Johansson ka korrata kuulsat Rootsi maadleja Rudolf Svenssoni rekordi — auhinnale tulla neljal olümpial... .

Axel Cadier, Rootsi „maadlusinsener“, Tallinnas ei näidanud oma parimat varmi. See tähendab sedasama, et ta siin ei olnud oma hiilgevormis. Igal juhul on Cadier mees, kes tunneb kunsti oma jõudu ökonoomselt tarvitada. Eriti ilmnest see tema matšil Karkliniga. Jõu ökonoomse tarvitamise alal on meie meestest Cadier'le lähedane üksnes Väli.

Rootslased ega ka Cadier ise ei olnud küllalt rahul „maadlusinseneri“ poolt näidatud saavutusega Karklini vastu.

— Tema (Cadier) on natuke kerge poolraskekaalu jaoks, Karklin aga liig raske, ütlesid rootslased. Pealegi võis Karklin riskeerida nii palju kui suutis, tal ei olnud midagi kaotada, lisati sellele veel juure.

— Ma arvan, et Karklin ei ole loomulikult kuuluv poolraskekaalu, ütles Cadier. Karklin on selles kaalus erandnähe. Liig raske ja ühtlasi liig tugev. Seetõttu ma ei suutnudki sooritada võtteid, mida on nimetatud „Cadier-spetsiaalideks“.

Rootslased oli schokeeritud sellest vastuvõtust, mille osaliseks sai publikult kohtunike otsus Cadier' võiduks 2:1. Selle otsuse vastuvõttu kvalifitseeriti „täieliseks vilekontserdiks“. Mõnele rootslasele jäi koguni mulje, nagu oleks nende Cadier selle „vilekontserdiga“ publiku poolt euroopamatilt „minema aetud“ või „välja visatud“... .

Viktor Smeds, Rahvusvahelise maadlusliidu esimees, avaldas: „Küll need Tallinna euroopavõistlused on paremad kõigist senipeetutest. Lähedalt võiks neid võrrelda Münchenis läinud sügisel peetud vabamaadluse euroopavõistlustega, kuid üksikasjaliselt võttes võidavad Tallinna võistlused Müncheni omadki. Maadlus, mida Tallinnas nähti, oli ennekõige kõva, s. o. vormist tulenev, ja siis ka laadilt hea, kuigi sellepöolest mitte kõige parem. Imetusväärne on sellane põhi-ettevalmistus,

füüsiline vorm, mis andis tagajärjekuse ja edu eestlaste ja lätlaste esinemistele“.

Rootsi maadlusjuht E. Råberg lausus: „Tõesti erilisel väljapaistvate võistluste. Enamikus kõik matschid suure võitlusliku sisuga, mis lubab öelda, et need Tallinna EM-võistlused kujunesid paremateks kõigist varempeetest.“

Råberg on näinud üheteistkümnest euroopavõistlusest kõik peale ühe.

— Teadsin juba ette, et need võistlused kujunevad erakordsetelt kõvadeks, kuid ei teadnud arvata, et tuleb säärane seeria raskeid ja kihvtiseid matsche. Meie rootslaste meeskond oli ette valmistatud nii põhjalikult ja kavakindlalt, nagu oleks tegemist olnud mitte euroopavõistlustega, vaid olümpiamängudega. Tuli ette paar meile ebameeldivat üllatust, kuid need on pikaajalise turniiri juures vältimatud.

— Peale muu tahan anda kõrgeima tunnustuse Eesti korraldajatele. Nad olid oma ülesannet võtnud suurima tõsidusega ja korraldus osutus esmaklassiliseks kõigis üksikasjades. Ei ole õigustamatu, kui seda korralduse täielist kordaminekut tuleb eeskätt pidada ka Rootsis hästituntud Eesti maadlusjuhile Villemsonile suureks auks,“ lõpetas E. Råberg.

Soome maadlusliidu esimees Heikki Lehmusto: „Võistlused olid toredad ja korraldus suurejooneline. See aga ei üllatanud mind, vaid üllatavaks olid mulle lätlaste ja sellane eesti-leid kui Kotkas. Mis meist soomlastest öelda, on see, et saavutasime seekord suurema edu kui aasta eest Pariisis. Seal saime kolm esikohta, nüüd tuli nendele lisaks veel üks pronksmedalgi“.

Sakslased tulid Tallinna ulja kavatsusega — Rootsil tagasi võita Brüllil karika, mille omanikuks nad on olnud 2 korda.

ÜHT JA TEIST MATILT

Sakslastes äratas tähelepanu ja väikest võõrastust, et sissekäigul Estonia kontsertsali lehvisid ainult sini-must-valged lipukangad. Üldisema sellekohase piduliku pruugi põhjal oleks Estonia esine pidanud olema kaunistatud kõigi osavõtivate riikide lippudega.

Matschis Sikk-Beinarovics lätlane väsis juba enne 10 minuti kulumist.

Kaaremäe paremaks saavutuseks oli võit Norra üllatusmehe Solsviki üle. See oli küll napp, kuid täiesti vastuvaidlematu kõigi kohtunike hääletega.

Väli seljatas türklase Yeneri üllatavalt nobeda nupuvõttega. Soomlastele see vana Välja nobedus mõjus üllatavalt.

Puusepp-Herda matsch oli esimese päeva hommikuvõistluste kõige kõvem.

Dr. H. Lehmusto, keda lahedasti võib tituleerida Soome maadlusspordi-isaks, lausus esimese päeva õhtul, et võistlused olid ootamatult nõrgad, kuid paranesid õhtu vältel, kuna raskemates kaaludes nähti kõva maadlust.

Soome treener Aarne Reini andis erilise tunnustuse Pikkusaare esinemisele Schweickerti vastu. Pikkusaari vormi pidasid soomlased selle 1:2-matschi põhjal paremaks kui iialgi varemalt.

Kahe esimese võistluspäeva kestes Rootsi maadlusjuht E. Råberg kuidagi ei suutnud lahutada oma meelepaha Nymani 0:3-kaotuse pärast Kotkale, mille ta arvas olevat vääratuse.

Pärast Froomani kiiret seljavõitu daanlase Baerensi üle lausus „Suomen Urheilulehti“ toimetaja H. Valpas: „F. on loistotekijä! (F. on hiilgetegijä!“

Kohe esimese päeva järele veendusid sakslased ise, et nendel tuleb see kavatsus maha matta.

Selle „matuse“ ühe põhjusena mainis Eugen Wanderer, B. Z. am Mittag'i ja Reichssportblatti erikirjasaatja, järgmist:

— Nüüd on kõik põhjapoolsed riigid oma suurepäraste maadlejatega kohal. Nii peale teiste veel Läti, Norra ja Daani. Nendel on mehi, kes suudavad võistelda parimategagi. Kuid põhjapoolsete riikide elavale osavõtule oleme tänu võlgu selle eest, et nüüd saame tõelise pildi üksikute maade jõusuhetest euroopamatil.

Teise päeva järele avaldas E. Wanderer:

— Mida esimene päev juba tõestas, seda kriipsutas teine päev veel enam alla: maadlus on põhjamaadele teataval määral eesõigustatud spordiala.

Kolmandal päeval:

— Täna algab „massiline suremine“. Kolmas ring on see kardetav. Kes ei võida, langeb välja — „surma suhu“. Allohvitser Schweickert täna Froomani vastu matile astudes pühitseb oma 23. sünnipäeva. Teda ei päästa ka töövõit, kuna tal 4 miinust enne juba käes. Schweickert on loosi ohver.

Neljandal päeval:

— Suur „rahvasteheitlus“ lõpeb. Nüüdsed euroopavõistlused Tallinnas sisaldasid palju rohkem kõrgpunkte kui läinudaastased Pariisis. Siin Tallinnas oli maadluse alalt tõeliselt „alles zur Stelle“, kõik kohal. Eestlased tõestasid, et nendel rahvusvahelises võistluses igal ajal on kaasa öelda kaaluv sõna. Eestlaste üllatavalt heal inimmaterjalil ei tarvitse karta ühtki vastast, kuigi veel puudub lihvi viimane natuke, mis vajaline ette otsa tungimiseks. Hea, et äärepealt ühe punkti võrra Eestist ette jõudsimine.

J A MATIÄÄRELT

„Sperling käis õlgadel!“ — seda hüüti kahel puhul. Solsvik seljatas Sperlingi ja matikohtunik vilistas selle lõplikuks faktiks. Kuid soomlased hüüdsid, et „Sperling käis õlgadel!“ ka Pihlajamäe-Sperlingi matschi ajal. Siis aga Rootsi matikohtunik Grahn jätnud selle märkimata.

Ivar Johansson ei ilmutanud end küllalt fairi maadlejana, tarvitades nõrga matikohtuniku puhul määrustevastaseid käesidumisi ja -väänamisi. Ka Andersson ei olnud säärasest maadlusviisist puhas matschis türklase Yeneri vastu.

Toome siin Schweickert-Froomani matschi kirjelduse „Suomen Urheilulehti“st: „Schweickert-Froomani võistlus oli äärmiselt kõva. Alul said mõlemad hoiatuse, kuid siis asus sakslane üritama ja saigi algpüüst võidu. Vooruparteris Frooman vägevamana oli väljapaistvam ja seis oli tasa lõpupüüst alguseks. See moodustus tüklemiseks. Schweickert sai võidu 2:1.“

Norralane Solsvik tegi vast tembu! Ta võistles omades nelja miinust, kuid võitles kui mees. Sperlingi ja Solsviki matsch oli üks võistluste parimaid. Sperling ei ole enam see Sperling, mis varemalt, kuid siiski ikkagi küllalt hea mees. Sellest Solsvikist saab edaspidi veel kuulda! Eriti tubli ja otse hiilgav on Solsvik püstimaadluses.

Oodati, et Seelenbinder võidab Silvestri, kuid kujunes vastupidiselt.

Kotkas-Nymani osas rootslastes paksu verd tekitanud matschi kohta kirjutab „Suomen Urheilulehti“: „Kotkas lõpuminutitel tungis peale halastamatult ja võitis teenitult 3:0.“

Kõige meeldivam üllatus soomlastele oli Koskela tore võit Nettesheimi üle. Soomlased ootasid selle matschi lõpptulemust üsna ebalevate meeltega. Kui sakslane algpüsti järele veel oli hankinud kindla edu, oli Koskela mäng enamiku soomlastegi meelest läbi. Ainus, kes julgus veel uskuda kõige paremat, oli Reini. Ta arvas, et sakslase jaks lõpeb poolal matschil. „Nii-suguseid juhtnõõrid on Koskela saanud ja „kyllä hän selviää“, — lausus Reini. See pidas paika. Õlgadel käinud sakslase leidsid soomlased olevat väsinu kui vana hobuse. Äge „parteritants“ oli võtnud jõu ta käsi-vartest lõplikult.

— See oli parim näide Koskela võistlustest, ütles Lehmusto. See matsch oli hea maadluspropaganda, nii-suguseid matsche peaks maadluspublikule rohkem näidata. Nettesheim väärleb Koskela kõrval täie tunnustuse, kuna heaks maadlusesituseks on tarvis ikka vähemalt kaks meest.

Säärast võistlust näeb tänapäeval väga harva.

Rootslased konstateerisid, et Koskela võidu puhul Nettesheimi üle meie publik vaatas soomlasele kui oma vennale, kellele sooritati peagu sama suur ovatsioon kui oma mehele.

Mida enam lõpuole, seda kõvemateks ja tasavägisemateks matschid muutusid. Neljanda võistluspäeva kümnest ennelõunasest matschist ainult üks lõppest seljavõiduga, kõik teised märgiti 3:0-ga.

— Ei mina teda nii kõvaks arvanud olevat! — lausus Koskela pärast matschi Väljaga. Ise olen nüüd heas vormis ja lootsin Välja kahekümne minutiga pehmeks tegevat. Ei tema aga järele annud, mitte kordagi! Parteris olin ma küll oma meelest parem, kuid püsti-maadluses ei suutnud talle midagi teha, lõpetas Koskela.

Väli on nii suure rutiiniga maadleja, et veel suurema rutiini omamine on võimatu, arvavad soomlased.

Soomlastele valmistas meeletu härra, kui kolm nende raskemat meest — Pikkusaari, Härmä ja Vento — üks-teise järele kiirelt pandi selili.

Vastased käitusid nende kolme soomlasega nagu näljased leivaga. Kolm seljaga kaotanud soomlast seisis noruspäi, mõrudas meeletu.

— Ei osanud karta seda lätlast, Ozolinši, või mis ta nimi oli, ütles Pikkusaari. Maadlesin lahtiselt, lasin teda heita ja sellest see tuli.

— Ei minagi nõrgale mehele hävinud, ütles Härmä. Seelenbinder tundus nüüd paremas vormis olevat kui varemalt, kuid siiski mitte oma kõige paremas. Reini peab nüüd oma kotkasilmaga otsima ja leidma Soomele uusi raskeid mehi, kellel on rohkem jõudu ja vastupidavust.

„Isoja miehi!“ on Soome maadlusjuhtide parool.

Sikk-Perttuse matschis andis oma hääle Siku võiduks Rootsi kohtunik Grahn, keda peetakse maailma parimaks maadluskohtunikuks.

Karklini esimatschi ajal, mis oli Silvestriga, leidsid soomlased, et Karklini lahjutumine raskekaalust poolraskesse ei olevat temasse jälgi jätnud ja ta jõud olevat „talle“, s. o. alles.

Steputat, Saksa matikohtunik, Karklin-Kaliniš matschi 3. minutil vilistas Karklini kaotunuks lätlase nupuvõtte, kuid mõlemad punktikohtunikud seda olematut seljakaotust ei tunnistanud.

Cadieri ja Karklini matschi kohta märkisid soomlased, et Cadier oli selles matschis õige tühi kõigest oma maadluskunstist ja tal oli paiguti häda käes.

Mis mulje Karklin jättis rootslastele?

„Svenska Dagbladeti“ mees leidis, et Karklin on heleblond kergejõustiklase tüüp, kellel maadlusmatil kahtlematult on võimalusi jõuda kaugele. Rootslastele oli kohe pärast Karklin-Silvestri matschi selge, et seekordsetel võistlustel Karklin on Cadier'le tema kardetavam vastane. See ei olnud aga siiski rootslaste üldine arvamine. Nii „Dagens Nyheteri“ toimetaja ennustas, et Seelenbinderi võidab Karklini.

Pärast Karklini võitu Seelenbinderi üle seesama mees avaldas: Eestlane ei oska kuigi palju maadlust, kuid ta on tugev ja optimistlik, mis teda aitaski selgele töövõidule.

Rootslased veel lõpu eel hellitasid lootust, et nende Nyman hoolimata kaotusest Kotkale võib tulla kõigi kaalude meistriks. Nimelt sel juhul, kui Bietagsil õnnestub võita Kotka. Bietags teatavasti osutus aga nõrgaks vundamendiks rootslaste lootusele.

Kotkas sammus selgusest selgusele.

Esimeseks meheks, kes John Nymani Kotka suhtes tõsiselt hoiatas, oli Jamu Nyström, kes viimati Eesti-Soome maavõistlusel Helsingis sai tunda Kotka võimeid. Nyström rootslaste teekonnal Stokholmist Tallinna oli neid Helsingit läbisõdu ajal külastanud ja Nymaniga pikemalt juttu ajanud. Kotka võimed Nyströmi informatsiooni põhjal osutusid Nymanile üllatuseks, kuna rootslane ise oma kardetavamaks vastaseks Tallinnas oli pidanud Bietagsi.

Jamu Nyströmil oli õigus.

Kui Kotkas oli „lahendanud“ ka Cobani ja sellega tulnud euroopameistriks, siis „puhkesid tõeliselt lõunamaised stseenid“, nagu loeme rootslaste raaportidest, „ja kapten Råberg filmis oma väikese aparaadiga „järelmängu“, et saada hästiõnnestunud ja ainulaadsete piltide omanikuks.“

Heikki Lehmustosse meie Kotkas jättis väga sügava mulje. Seda muljet sõnastades andis ta Soome ringhäälingu mikrofoni kaudu edasi, et „Kotkas on tore mehetüüp, kellele võib uhke olla kogu Soome-Ugri sugu.“

Istusime Onni Pellisega võistluste esimese poole lõpule jõudmisel kohvikus. Siis Kotkas veel ei olnud võitnud Bietagsi ega Cobani, kuid Pellinen oli kindel, et Kotkas seda teeb.

— Ta on hea maadleja, teie Kotkas. Ta võib kujuneda veel paremaks. Kuid peasi on, lausus kogenud Pellinen, et talle see võit pähe ei lööks. Ja hea oleks, et teda liigselt ei kiidetaks ega ülistataks, see võib rikuda edaspidise.

Väikeste meeste võistlused kergemates kaaludes on aina olnud vilkamad ja elavamad suurte meeste omadest. Kuid kui suured mehed võtavad omaks väikeste meeste vilka takti, siis on see eriti hinnatav ja pakub suurepäraselt silmarooga. Tallinna võistlustel nähtigi erakordselt häid suurte meeste matsche, nagu Kotkas-Bietags, Nyman-Coban ja Cadier-Karklin.

Sakslasi heidutas Seelenbinderi kaotus Silvestri. „Annab oma lahtise maadlusviisiga punkt-punkti järele itaallasele. Mis selle Seelenbinderiga ometi peab peale hakkama!“ ohkasid sakslased.

Ja lõpetasid: „Väga kahetsusväärne lugu!“

Veel mõrudam pill sakslastele oli Nettesheimi kuu- lus kaotus Koskelale.

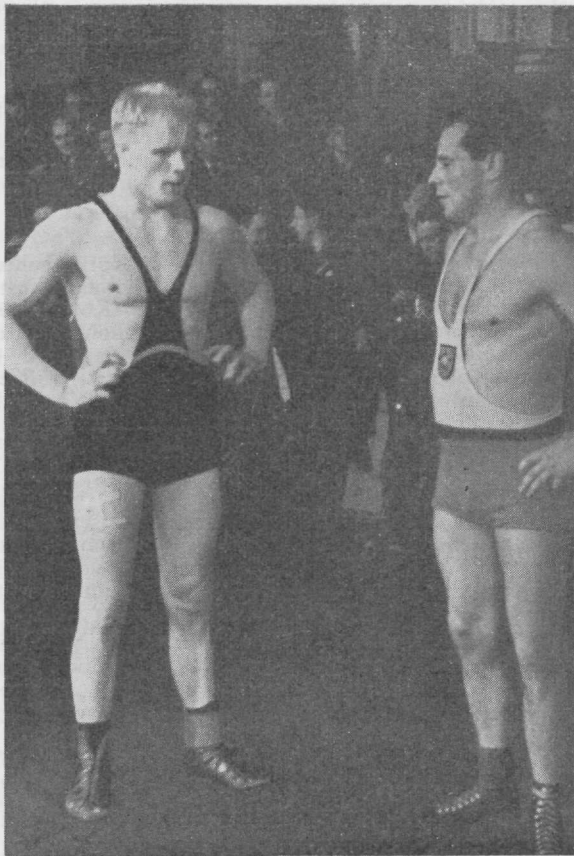
„Ah, ta ei rahuldunud kindla töövõiduga, mis tal juba peos oli. Selle kergemeelsuse eest Nettesheim maksis nüüd ränga õpperaha. Loodame, et see talle tulevikus ära tasub,“ oli sakslaste kommentaar.

Läti oli Tallinna-võistluste üllatusmaa. Läti maad- luse tulevikus võib olla kindel — kinnitavad mitme maa paremad asjatundjad.

Suurimaks üllatusmeeskonnaks hindasid ka soom- lased Läti meeskonda. Eriti meeldis soomlastele Arnolds Kaliniš, kes Nikolai Karklini vastu maadles kui täis- mees.

Rootslased on väga rahul ja uhked, et nende mees- konna m o l e m a d debütandid, esimest korda esinejad, nii öelda uustulnukad euroopamatil, kelleks olid Kurt Pettersen ja Gösta Andersson, tulid auhinnale.

Vähemalt samal määral rahul võime olla meie, kuna meil ka kõik debütandid, kuid mitte kaks, vaid kolm — Kotkas, Karklin ja Frooman — tulid au- hindadele.

N. Karklin ja V. Seelenbinder maitsi lõpetanult ootavad kohunike otsusi.

Allpool avaldame mõned Rootsi ajalehemeeste välgatustest, mis leidlikkuse ja vaimukuse kõrval sisaldavad küllaldaselt määralt ka objektiivsuslikku.

Nõrgeim maadleja: schveitslane Perret tugevasti pretendeeris sellele tiitlile.

Suurim „primadonna“: itaallane Silvestri, kes peaks võima koha saada ükskõik missuguse teatri juures.

Naljakaim tüüp: Türgi raskekaallane Coban, kes nägi välja nagu sirkusmaadleja aastast 1890.

Uljaim maadleja: Nettesheim.

Parimad maadlejatüübid: Cadier, Ivar Johansson ja Karklin.

Suurimad juubeldused: kui Karklin seljatas Silvestri, kui Kotkas seljatas Bietagsi, kui Kotkas võitis vastu oma kuldmedali.

Propagandamaadleja: Saksa kärbeskaallane Schmitz.

Tark samm: et hommikvõistlustele toodi kooliõpilasi.

Suurim sensatsioon: et Kotkas seljatas Bietagsi ja et kõik rootslased tulid auhinna.

Kihvtiseim maadleja: Solsvik 36-aastase Sperlingiga.

Kardetav outsider: Ozolinš keskaalus. Tore tüüp.

Parim matsch: Nettesheimi ja Koskela oma. Fastsineeriv algusest lõpuni.

Publiku lemmikud: Johannes Kotkas ja Etgil Solsvik.

Rootslased sageli tarvitavad kõige lõõvamaid oma-dussõnu matšide karakteriseerimiseks. Nii on nad Solsvik-Sperlingi võistluse kvalifitseerinud „fantoommatšiks“. Mainitakse, et Solsvik on optimistlik maad-

leja, kes rohkelt määralt omab maadlusmõistust ja intuitsiooni.

„Hiigelvõistlused Tallinnas“ ja „hiigelmatt Estoonias“ — seda võis korduvalt lugeda Skandinaavia lehtedest. Kuid oli ka lisatud, nimelt võistluste alul, et see „hiigelmatt“ on „elukardetav“, kuna poodiumiserv on liig lähedal matiäärele. Võistluste lõpuks selgus, et see „elukardetav hiigelkvadraat“ õnnelikul kombel või võistlejate ettevaatlikkuse tõttu osutus üsna „elukindlaks“.

Soomlased oma Tallinna saavutustega on eriti rahul seetõttu, et nad võitsid kõige rohkem meistritiitleid. „See tähendab palju, kui teadmiseks võtta, et sellased maadlusmaad kui Eesti ja Saksa, said üheainsa meistritiitli,“ kirjutati Soomes.

Rootsi meeskond kavakohaselt pidi Tallinnast lahuma laeval Helsingi ja sealt edasi koju. Eritasuks meeskonna tubli esinemise eest sõidutati nad aga laeva asemel lennukil Helsingi, kus nendele anti üks lisa-päev aja veetmiseks Soome pealinnas.

Martin Klein, meie esimene olümpiavõitja ja maratoni maadleja, leidis EM võistluste ajal tähelepanu nii Soome kui Rootsi lehemeestelt.

„Suomen Urheilulehti“ avaldas intervjuu Kleiniga ja pildi „kuidas Klein praegu välja näeb“.

Rootsi võiduka meeskonna vanus: Pettersen 22, Egon Svensson 25, Gösta Andersson 21, Rud. Svedberg 28, Ivar Johansson 35, Axel Cadier 32, John Nyman 30 aastat.

Rootslastel, nagu nad avaldasid, on kavatsus sügisel Sundsvallis toime tulla maadlusmatschiga Sundsvall—Eesti, kusjuures kumbki pool paneks igas kaalus välja 2 meest. Võistlus toimuks Sundsvalli tollihoones, kus ruumi 1500 pealtvaatajale ja kus tänava esmakordselt toimuvad ka Rootsi esivõistlused.

Rootsi seitsme koosseisus esines „Sundsvalli-paar“, kelleks olid Rud. Svedberg ja Gösta Andersson. Nendest on Andersson oma 21 aastaga debütant, esmakordne esineja Rootsi rahvusmeeskonnas. Andersson on noor maadleja ja siiani ei ole ta kordagi suutnud tulla Rootsi meistriks. Rootslased jäid Anderssoni esinemisega niivõrd rahule, et Råberg võis öelda pärast tema võitu Kurlandi üle: „See on meie tulevane maailmameister!“ Anderssoni hindavad rootslased tõelise üllatusmehena, kellel suur matitulevik ees.

Teine „Sundsvalli-paarist“, Rudolf Svedberg, on mitte üksnes maadleja, vaid ka jalgpallimees. Möödunud hooajal mängis ta Sundsvalli meeskonnas tsenterforvardit. Tänavu ta loobub jalgpallist ja hakkab suvel motsioonispordina harrastama — tennist. Selleks on tal häid võimalusi, kuna ta ametilt on Sundsvalli tennisalli valitseja. Peale muu valmistab Svedberg üllatuse veel sellega, et eeloleval hooajal hakkab startima mitte enam kergekeskaalus, vaid keskaalus, taotledes konkurents tegemist Ivar Johanssonile.

Sundsvalli mehed tundsid oma paari esinemise vastu Tallinnas niivõrd suurt huvi, et saatsid erivaatlejana Tallinna kohale Sundsvalli ühe spordijuhtidest hra Brunzelli.

Smedsistä ritari! Smedsist rüütel! Nii loeme „Suomen Urheilulehtist“ pealkirjana sõnumile, milles teatakse meie Valge Tähe aumärkide annetamisest IAWF-i presiidiumile. Ka Rootsi lehed avaldasid vastavasisulise teate suure ja rasvase pealkirja all.

Välismaail hinnatakse aumärkide saamist kõrgelt ja mitmel pool loetakse sellega kaasas käivaks rüütliks või teisiti öeldult aadliseisusesse tõusmist.

Meie maadluspubliku kohta leidsid soomlased, et see jälgis võistlusi kiindumuse ja vastupidavusega, kuid siiski mitte säärase asjatundlikkusega nagu Soome maadluspublik.

Täielise tänuga soomlased tunnustasid, et neid, soomlasi, meie publik ei olnud unustanud. „Kaugel selles! Soomlased olid eriliselt suures soosingus, nagu selles sai veenduda mitmel korral. Eriti aga siis, kui

Lauri Koskela sooritas hiilgava võistluse Heinrich Nettesheimiga ja pani rahva piirituks rõõmuks sakslase tähti lugema. Oleksite siis kuulnud seda ovatsioonide tormi, mis pani vabisema Estonia kontsertsaali! — kirjutab „S. Urheilulehtis“ Jehu (Hugo Valpas).

Arthur Nord on vana Norra maadleja, maadlusjuht ja matikohtunik. Peale selle ka lehemees. Tallinnast saatis ta reportaaži mitmele Norra lehele. Ühtlasi pani ta teravasti tähele, kuidas EM-võistlused meil olid korraldatud, kuna nüüd kord on ju nende käes.

— Ei tea veel, kus me endile Oslos ruume saame. Kas korraldada võistlused ühes suures kinos, teltsirkuses, kus ruumi 2500 pealtvaatajale, või rahvusteattris. Näib, et tuleb pidada rahvusteattris. Tegin siin teie võistlustelt korraldamise alal häid tähelepanekuid ja sain uusi ideesid.

— Tahame oma meeskonnaga oma kodus esineda nii hästi kui vähegi suudame. Palkame endale treeneriks rootslase John Lindgreni Sundsvallist. Ta tuleb meie mehi õpetama kuueks kuuks. Kohtunikele tuleb kursusi andma rootslane Axel Grahm.

— Saime nüüd Solsviki läbi endile platseeringu auhinnasaajate seas. See on Norrale EM-võistlustel esimest korda viimase 5 aasta kohta. Eigel Solsvik on noor, 22-aastane maadleja. Matil on ta käinud 4 aastat. 1936. a. tuli junioride meistriks ja tänavu esma-

Euroopa keskkaalu-kolmik. V. Roolaan kätleb Ivar Johanssoni (trikoos), keskel G. Ozolinš.

kordselt Norra meistriks, nüüd ka auhinnale EM-võistlustel.“

KOKKUVÕTLIKKU

Pärast Tallinna EM-võistlusi võime asja selgemaks kristalliseerununa paremini vastata küsimusele, kui võrd rahvalähedane on meile maadlus. Ungari maadlusklassi nõrgenemise ja selle meie lõunapoolse hõimurahva maadlejate eemalejäämise tõttu mandri suurmatalit on euroopavõistlustel juba mitmendat aastat peakonkurentide mitte enam viis, vaid neli.

Maadluse populaarsus nendel neljal maal on lähedaselt vastav nende maadlejate edukusele. Nr. 1 on vaieldamatult Rootsi, kus koos Brüllitriumfidega maadluse populaarsus on ka kõige suurem. Teise ja kolmanda koha maadluse populaarsuse alal, võib väita, ja gavad aga Soome ja Eesti peagu võrdselt — hoolimata Soome tunduvalt suuremast edukusest meiega võrrelduna. Saksa oma meist nip-napilt parema platseeringu juures rahvuste järjestuses ei oma rahvahulkades niivõrd sooja kiindumust maadlusesse, nagu seda nägime meie inimeste seas. Meil tunti EM-võistluste suhtes üldiselt suurt huvi, oldi siis sportlane või mitte. Näis koguni nii, et iga meie erksam kodanik on seevõrd spordiharrastaja, et ta kiindumusega jälgis euroopavõistluste käiku. Kui soomlased ütlevad, et nende maadlus on samaselt loomupärane sport kui pikamaajooks, siis meie enda suhtes võiksime maadluse populaarsust veel rohkemgi esile tõsta — kuni võrdlemisest kõrgemale. Sooviks on, et maadlus meil juurduks sügavale meie noorsoos, eriti meie maa-noorsoos, niivõrd sügavale, et ta seal endale leiaks alalise koha.

Eestlaste maadlusstiil tekitas välismaa asjatundjate ringkondades palju arutlusi. Leiti, et meie meeste maadlus on tehniliselt kehvapoolne. Märgiti, et praegu meil kergemates kaaludes ei ole ühtki sellast tehnikameest, kes võiks kannatada arvustust võrrelduna muude esirinna-maade vastavate kaalude mees-tega.

Raskemates kaaludes, tõsi küll, on meil häid mehi, kuid nendes kaaludes tehnika ei oma enam nii suurt esitähtsust. Arutluste lõppkokkuvõtteks jäi ikka see, et meie maadlusmaterjal on äärmiselt kõva ja vastupidav, kuid seejuures on unustusse jäetud tehniline külg. Ning kui selle viimase arendamise eest küllalda-

selt hoolt ei kanta, võib saavutatud edu peagi kuivada kokku.

See on õieti vana mure. Varemalt olid meil just kergemad kaalud tugevad ja ühtlasi tehnilised. Nii Pütspe, Väli, Käpp, Kusnets j. t. Keskkaalust ülespoole oli lage.

Nüüd on vastupidi.

Ja soomlased otsivad suuri mehi ja jõudu, meie aga otsime väikesi ja tehnikat.

Mis on otsustavaks teguriks maadluse suurvõistlustel? Kindlasti parterimaadlus. Selle vastuse kõrval võiks soovitada, et meil parterimaadluse asemel võetaks sellest paremana tunduva oskussõnana tarvitusele matimaadlus. Nii siis on maadlust kaks liiki: matimaadlus ja püstimaadlus.

Matimaadluse a ja o on hea sild kaitsetegurina ja tugev käsivarrevääne (mitmel kujul) pealetungi-tegurina. Enam-vähem tasavägiste meeste vaheline püstimaadlus jääb sageli otsustamatuks. Ja nii kujunebki matimaadlus oma käsiväänetega kogu matschi otsustavaks. Nägite ju, kui head olid rootslased just matimaadluses!

Seepärast: see maadleja, kes on sillakindel ja oskab teha tehnilist käeväänat, võib rahulikult astuda ka kõige kõvemasse võistlusesse.

Enamik paremus- ja seljavõitused suurvõistlustel, nagu oleme näinud, saavutatakse matimaadluses.

1939 on heleselge „Põhjamaade aasta“ EM-ide alal. Järgmised EM-id nii greeka-roma kui vabamaadluses toimuvad ju põhjamaal — Oslos ja Helsingis.

Tallinna EM oli sissejuhatuseks sellele Põhjamaade maadlusaastale. Hoolimata varemagest kokkulepest — euroopavõistlusi korraldada vaheldumisi Põhja- ja Lõuna-Euroopas — on kaaluksel viimasel ajal niivõrd nihkunud Lõunast üles Põhja poole, et lõunapoolsed maad praegu ei suuda olla suurteks pretendentideks euroopavõistluste korraldamisele.

Kodu- ja välismaa spordipressi, kohtunike, võistlejate, treenerite ja muude asjaosaliste „sõjaläev“ euroopamali ääres.

Esmakordselt EM-võistluste ajaloos oli Tallinna võistlusteks kohale sõitnud sõltumata sääraselt rohke arv „sõjakirjasaatjaid“ ja mitte üksnes Põhja- ja Lõuna-Euroopast, vaid ka Aasiast (Türgist ja Jaapanist).

Ülalpool on toodud seda, mida küsitud, kuulud, nähtud, loetud ja kogutud Tallinna EM-võistluste kohta nelja peakonkurendi — Rootsi, Soome, Saksa vähemal määral Eesti — mitmesugustest allikatest, nii kõnelustest asjaosaliste enestega, nii välisajakirjanduse veergudelt, nii ringhäälingute reportaažidelt ja nii ka natuke oma tähelepanekutest ja järeldustest.

Et ülevaade suurest sündmusest, millele varutud Eesti Spordilehe kogu käesolev number, saaks võimalikult täieline, ongi selles kirjutuses asjale püütud vaadata läbi mitme prilli korraga.

Lõpul võiks veel mõnerealise kokkuvõttena kinnitada:

esiteks: et Tallinna EM-võistlused oma sisult ja organisatsioonilt osutusid uusrekordilisteks;

teiseks: et nad rohkesti ületasid läinudaastased Pariisi EM-võistlused, tõustes lähedale Berliini olümpia greeka-romaa maadlusturniirile;

kolmandaks: et organisatsiooniliselt tuli ette mõningaid lünke, mis aga eriti tunduvalt ei kahjustanud üldpilti;

neljandaks: et norralastel Oslos on rohkesti tege- mist Tallinna EM-võistluste ületamist taotledes;

viiendaks: et Tallinnas ei ole võimatu EM-võistlusi korraldada äsjastest veelgi viimistletumalt.

Needki viimased read on kirjutatud vaadatuna läbi mitme prilli. Toomas Kivi.

RESTORAN-O'LOKAAL

„DANCING-PARIS“

Tallinn, Müürivahe 2

Lõunad

kella 1—6 päeval

Igal õhtul suur

kabaree

kodu- ja välismaa artistidelt ja
tantsumuusika kl. 10 õht.—5 h.

Veinibaar

RESERVEERITUD

Johannes Kotka

heitlus

KULDMEDALI PÄRAST

Euroopameistri nihtimus

Uudishimulikud pilgud kobavad ja takseerivad noort mehemürakat, kes treeningdressi riidetuna rahutult sammub edasi-tagasi kontsertsaali kitsas eesruumis. Siin on paksult läpastunud paberossisuutsu, igasuguseid asjamehi ja baabeli-keeltesegadust. Saalist kostab käteplaksutamise tõhusid ja mõõnasid. Lakkamatut mühinat ületavaid üksikuid hüüdeid, matikohtuni-ku teravat vilelirinat...

Raskekaalu matschini pole enam palju aega.

Noor mees suitsust lämbuvas vaheruumis on jäänud iseenda ja issanda hooleks. Arvatakse — üleaurused kõnetamised võivad teda ainult segada. Korraaks siiski tuleb ta juure Anton Ohaka ja ütleb:

„Sa, Kotkas, ära siin ilmaasjata närveeri. Mine alla, sul on veel matschini aega.“

Ja mehemürakas lahkuksi kuulekalt.

Uudishimulikud pilgud jällegi kobavad ta turja, käevarsi, kaela. Tõepoolest — jaksu näib tal olevat. Ja peaaegu neljakandilises rinnakorvis peaks küll leiduma kops, mis töötab kui sepalõõts...

Aga kas see siiski pole vaid dekoratiivne jõulisus, millele veel pole seltsinud kogemusi ja vastupidavust? Sajad pilgud, mis enne kobasid neljakandilist rinnakorvi ja lihakselisi käsi, ristlevad nüüd vastamisi, otsides teistelt tugipunkti. Sest endal puudub julgus kaljukindlateks ennustusteks, panuste tegemiseks Johannes Kotka võiduõnnele.

Rootslase J. Nymani käitumises on tubli annus varjatud üleolekut ja enesekindlust. Mitte sellepärast, et ta isalt või emalt on pärinud mussolinilikult etteküündiva lõua. Vaid J. Nyman on mees, kellel tõesti on põhjust olla kindel iseendale. Temal ja ta rahval. Ta on medaleid toonud kõigilt euroopavõistlustelt ja olümpiatelt, ta oleks paaril viimaselgi rahvaste jõukatsumisel olnud kindel kuldmedali-mees, kui ta teele poleks sattunud ootamatu komeet: eestlaste Maailma-Kristjan. Kuid nüüd J. Nyman teab, et see kardetud komeet on ootamatult kõrvale põiganud oma teelt. Maailma-Kristjan käib nüüd kusagil varjus. Sellest nüüd rootslase lõug võib veel enesekindlamalt esile tungida — Maailma-Kristjani asemikuna on ta vastas keegi Johannes Kotkas, kellest seni veel midagi pole kuulnud rahvusvahelises konkurentsis. Vähemalt endasse nii ülikindlate rootslaste juures mitte...

Tervitus-aplaus vaibub surmavaikuseks. Vastased ulatavad käed. Eestlane heidab põgusa pilgu oma vastasele. Ta on J. Nymanni seni näinud üksnes pildil. Kuid nüüd pole enam ohutu pildiraamatu sirvimine. Mees elusana ise on asunud ta vastu. Ja paarist pilgust jätkub tunnetamiseks: rootslane, kuigi kogult mitte mammutlik jõujuurikas, siiski tugev ja arenenud kehaga atleet. Ta liigutused on jõuliselt plastilised.

Oigust ütelda — Johannes Kotka tuju pole parim. Loos juba esimeseks matschiks on teda kokku viinud tugevaima ja kardetavaima vastasega. Peatrump on kohe välja mängitud, juba alguses kõik kaalule paisatud.

Alul see pealtvaatajale tundub nagu süütu ja ohtlik mängimine. Neli kätt kobab vastamisi. Kord libiseb käsi õlale, kaelale, siis käed jälle haaravad vastamisi. Kuid teatakse siiski — see on vaid petlik mäng. Käte taga varitseb enam kui sajakiloliste kehade jõud, valmis haarama, tõstma, tõukama, väänama, tõmbama! Nüüd ainult — millal avaneb selleks võimalus?!

„Mida see rootslane õieti taotleb?“ arutab J. Kotkas endamisi mõtleva maadlusmasinana. Rootslane maadleb ääretult kinniselt, ta oskab meisterlikult oma kavatsusi varjata — on võimatu taibata, millisele võimalusele ja võttele ta spekulereib. Ainult ühest võib aru saada — nupuvõttest rootslane pole kuigi palju huvitatud. Kas hoiab ta lihtsalt jõudu lõpuspurdiks, püstimaadluse jaoks, või varitseb ka kogu aja, et äkki pantrina hüpata ja — üllatada?

Kuid siis tundub Kotkale — või on see jällegi vaid vastase teesklev taandumine? — et ta jõult käib rootslastest üle! Eestlane ründab, käib peale lakkamatult ja väsimatult. Ja rootslane on paaril korral juba matilt välja taganenud.

Lööb elama tormivaikuses oodanud saal. Maadleja kõrv õieti küll kuuleb vaid vastase hingeldamist. Iga millimeeter maadleja närvikavast on rakendatud heitlusesse, ta kuulmis- ja nägemisnärvid on välja lülitatud kõigest sellest, mis sünnib väljaspool maadlusmatti. Kuid siiski sealt alt, kus silm paiguti tabab lapilist nägudevälja, suurt ja lõpmatut, kostab üles poodiumile suurt kõminat. Nagu tänavmüra, millesse üksikud kriiskavamad hüüded lõikavad nagu trammivaguni ulgumine teekäänakul.

Kõrv tababki poodiumilt mõne omamehe vargsi hüütud näpunäite. Kuid üle kõige kaikub korduv:

„Kot-kas, Kot-kas... press-ssi... press-ssi... Kot-kas...!“

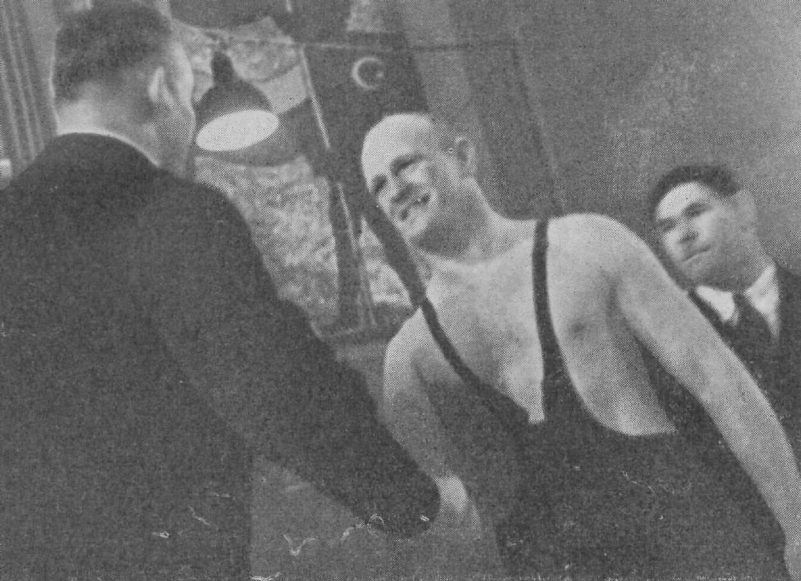
Ja Johannes Kotkas pressibki. Nüüd ta juba tõsiselt hakkab veenduma, et ta jõult ületab rootslase. Kuid endiselt ei suuda ta taibata, millele rootslane õieti spekulereib. Kas rootslane tõesti hoiab jõudu varuks, või tahab teda üllatada ootamatute rünnakutega?

Johannes Kotkas tahab mitmel korral rootslast rabada eestvõosse. Ta oskab oma kavatsusi sama hästi varjata nagu rootslane, kuid ta siiski ei pääse võttele. Rootslane sõna otseses tähenduses on enese lukustanud igasuguste võtete vastu. Selja taha pääseda — käib uus mõte läbi eestlase aju. Ta püüab sedagi — kuid jälle asjatult. Juba märgatakse eestlase kavatsusi, ja nüüd on nõuandjaid rohkelt:

„Kot-kas... seljataha... Kot-kas... selja-ta-haaa!“

Johannes Kotkas tunneb, kuidas vastase selg ja rind muutub üha higisemaks. Rootslase märg keha libiseb käte vahelt nagu eluskala. Ja rootslase suu pahviv talle ikka tugevamini näkku hingeõhku. Rootslane on väsimas. Ta laseb ennast veel paaril korral matilt välja suruda.

„Kaua on juba kestnud algpüsti?“ kalkuleerib Jo-

John Nyman auhindade jagamisel õnnitlemas vasitset euroopameistrit J. Kotkasi. Nende taga näha Mehmed Cobani

hannes Kotkas. Vist ainult neli-viis minutit. Suur vaev on veel ees... nüüd peab alles pressima hakkama... kalkuleerib ta nagu masinajuht, kelle kasutada on ainult teatud õlitagavara teatud maa läbikihutamiseks.

Kuid siis eestlase kõrv hakkab teravamini kinni püüdma kohtuniku teateid: „Kaheksa minutit... Acht Minuten... Üheksa minutit... Neun Minuten...“ Kuni löikab kõrvadesse vilelirin. Algpüsti oli võistlustuhinas möödunud kiiremini kui maadlusmasin võistlustuhinas ise oli kalkuleerinud.

Kaks higist nõretavat ja hingeldavat meest jäävad vahtima signaalitulede laudu. Ja ühes nendega vahib saal — haudvaiksena ja ootuspõnevusega. Johannes Kotkas libistab kiire pilgu jalale. Õigus — tema tunnusmärgiks on roheline side — ta oli vahepeal selle juba jõudnud unustada.

„Kas nüüd rohelised või punased lambid?“ urgitseb mõte Johannes Kotka peas. „Ma siiski olin aktiivsem... kohtunikud osaliselt võiksid juba tunnustada minu paremust —“ torkab lootusmõtteks.

Kuid kolm valget tuld — viik!

Sama hästi kui poleks veel midagi saavutatud!

Loos viib esimesena alla Johannes Kotka. „Peab mul ikka olema selline ebaõnn“ — arutab eestlane. Tal on selge, et nüüd rootslane on paremas olukorras. „Püstimaadluses laskis ta mul pealegi rappid ja ennast väsitada, ise ainult parteri jaoks jõudu hoides...“

Ta otsa vajub rootslase üle saja kg raskune keha. Raudne käsi üritab vasakult poolt poolnelsonit. Johannes Kotkas ei püüagi eriti ennast poolnelsoni vastu kaitseda. Püstimaadluse järele on tal tekkinud arvamine, et rootslane polegi nii kardetav ja jõuline. Oli ju Maailma-Kristjangi enne matschi oma sõnakehvuses libistanud lause:

„Sa peaksid neid kõiki ikka võitma... ka Nymani“.

Äga J. Kotkas tunneb, et Nymani pigistus ei jää sugugi maha Palusalu pigistusest. Rootslase käed on sitked ja tugevad — nagu rauast. Rootslane üritab järjest poolnelsonit, ta lamab kogu keharaskusega Kotka turjal. Kõik see väsitab. Kaelale veel ei anna niivõrd tunda, kuid vasakus õlas ja käsivarres tundub isesugust surinat. Nagu pindusid ajaks välja naha alt. Rootslase poolnelson pole siidiste kinnastega paitamine — vasak õlg ja käsi kipuvad eestlasel juba tuimenema ja „surema“.

„Oli nüüd Palusalu ütelnud niisama viisakuse pärast, lihtsalt julgustuseks ja troostiks?“ arutab Johannes Kotkas.

Ta ei tunne enese olukorda küll veel meeleheitlikuna — ei, veel on asi sellest üsnagi kaugel — kuid talle nüüd ka meenub, et sõbrad ja õpetajadki talle Nymaniga maadlemiseks ei tulnud pakkuma just üksikasjalikke näpunäiteid. Johannes Kotkas tollal juba taipas nende tagasihoidlikkuse põhjusi — milleks õpetada, kui on tõenäoline, et ta suurele rootslasele nii kui nii ei suuda vastu panna...

Saal möirgab. Kuid röökivad ergutushüüded nagu noaga pooleks sähvatut katkevad poolelt silbilt. Sest rootslane on poolnelsoni järjekordselt sisse saanud. Kotkas püüab välja rabeleda. Ta ülakeha kerkib maast. Kas rootslane tõesti keerab ta silda või koguni õlgadele?!

Johannes Kotkas ise tunneb olukorda paremini.

Vastu pidada... vastu pidada... toksib nagu rähn lühike mõttejupp ta ajus.

Ta pingutab, pingutab hambad ristic — ja siis on ta rootslase võttest välja rabelenud. Uus kisaorkaan. Nüüd Johannes Kotkas teab, et rootslase poolnelson polegi talle nii kardetav. Ka järgmistel kordadel ta rabab enda välja. Ka käevarrelukust, mida rootslane jällegi üritab vasakult poolt.

Kuid rootslane töötab nagu masin, nagu suur ja hullunud masin, millel pole pidureid!

„Kuidas nüüd läheb?“ arutab alloleja. Kuid siis jällegi toksib keegi võõras ta ajus, korduvalt ja käskivalt:

„Vastu pidada, vastu pidada, ainult vastu pida-da...“

Vilelirin lõpetab võõra rähna toksimise eestlase ajus.

„Kot-kas, Kot-kas, käi peale, pea-lee, Kot-kas!“ möirgab saal taktis nähtamatu dirigendi juhitud, kui Johannes Kotkas pealolijana jätkab parterimaadlust.

„Ristvöö“ käsutab jällegi keegi Johannes Kotka ajus. Ja neljakandilise rinnakorviga mehemürakas ajab käed rootslase kõhu alla. Kuid euroopavõistluste ja olümpia medalimees teeb kõhul hüppe edasi nagu kumminimene. Eestlane saab ta küll tulde — rohkem kui 100 kg pole Johannes Kotkal just suur asi tõsta, kuid rootslane edasihüppega viib raskuspunkti teisale ja rikub tõstja tasakaalu. Nii kordub see järgmistelgi üritustel. Nyman oskab ennast kaitseda.

„Tasa teha, ainult tasa teha rootslase töö parteris,“ on eestlase ainus mõte. Ja jällegi on iga millimeeter närvikavast, iga lihasekiud rakendatud üksnes otsustavaks heitluseks. Jälle ta ei kuule ega näe õieti midagi enda ümber. Ta näeb ja tunneb oma käte vahel vaid rootslase higist libedat, leemendavat ja lihasturjat. Umberringi oleks küll nagu kuulda mingisugust kauge mähinat ja mürinat, ja valguski on silmadele natuke liig ere — kuid Johannes Kotkas ei kuule midagi, ta ei näe ka askeldavaid filmimehi.

„Tasa teha, ainult tasa teha!“

Ta käsi surub rootslase kaitsest läbi. Poolnelson on sees! „Nüüd ainult rootslast pookida!“ Tujugi nagu paraneb, ja õlast on kadunud surisev väsimus.

„Ainult tasa teha! Ainult pookida!“

Äkki rakendatakse tööle mõtleva maadlusmasina pidurid. Uus mõttejupp ärkab higises ja pingutavas mehes: veel on ees lõpp-püstimaadlus. Ka selleks tuleb hoida jõudu. Ta tunneb, et ta võiks rootslast parteris rohkemgi kimbutada, jah jõudu selleks jatkuks. Aga ta tunneb — ülekaal on niigi käes. Seljavõit rootslase üle on peaaegu võimatu.

Jälle vilelirin!

Nüüd saal ei võta püstimaadluse uut algust enam vastu kahtleva hauavaikusega. Kisaorkaan, vaigistamatu ja lõpmatu! Ja eestlase sisemuses midagi tahaks samuti sellele kisaorkaanile kaasa karjuda...

„Eesvöö ja seljataha pääseda...“ koostab Johannes Kotkas lõpp-püsti jaoks strateegia. Teisi võtteid on raskem läbi viia. Juba sellepärast, et vastase keha on higist märg ja libe. Kergemini võib palja käega kinni püüda elusa haugi kui siin seda meest tugevasti saada

oma käte klammerdusse... Kuid rootslase ettevaatlikkus suretab Johannes Kotka sõjaplaanid. Rootslane oskab ennast hästi lukustada. Ja ta ei reeda ka oma kavatsusi. Neid tal ju on, selles pole kahtlust. Atleetlik keha on iga silmapilk valvel, valmis haarama ja heitma. Aga kuidas? Johannes Kotkas ei suuda seda välja lugeda. Ainult ühes on ta jällegi veendunud — nupuvõtet rootslane ta juures ei püüa teha. Kuid sellepärast ei või ennast sellestki küljest unustada.

„Kotkas, Kot-kas, juu-ree, Kot-kas, juuu-ree!“ käib vana kontsert. Ja noor mehemürakas talitabki nagu sõidukijuht, kes teab, mitu kilomeetritulpa veel tal ees, mitu liitrit bensiini paagis. Ta suurendabki survet. Rootslane taganeb järjekorraliselt matilt. Veel korra ja veel korra...

„Kaheksateist minutit, Achtzehn Minuten... kostab kohtuniku hääl. Eestlane paiskab tulle oma viimased jõureservid.

„Nüüd olen niigi saavutanud ülekaalu,“ on väsinud mõttel aega tegeleda maadluskäigu analüüsiga. Kuid siis talle meenub, et rootslane on tuntud maadlussuurus, temast, Kotkast, paljud siin alles kuulevad esimest korda. Nii ta siis toobki tulle selle viimase...

Kuni liriseb lõppvile.

Võidutsev kisaorkaan, kuid siiski kahtlevate lisanootidega — on nüüd ka Johannes Kotkal aega jälgida saali. Ta näeb kohtunike askeldamist.

„Kumb mul nüüd oligi — punane või roheline side,“ arutab hingeldav maadleja. „Õigus jah — roheline. Kuidas see ometi ununeb...“

Keeratakse võidutulede nuppusid. Hingeldamine jääb korraks seisma. Kolm rohelist tuld! Silme ees lööks üleni nagu roheliseks ja väsimusvärinale kehas lisandub isesugune kõdistav surin.

Nyman ulatab käe. Johannes Kotkas näeb veel, kuidas Rootsi esindaja E. Råberg toolilt hüppab nagu erilasest salvatult. Rohkem ta ei suuda nüüd enam kuulda ega tähele panna üldises vaimustumöllus. Tal haaratakse kätest, õnnitletakse. Kes need kõik on — jumal ise teab! Vaheruumis patsutatakse talle higitse turjale ja ka allapoole — seljale ja puusadele. Joh. Kotkas teab ainult seda, et need, kes allapoole patsutavad, need on lühikesed poisijõhmid — need ju kõrgemale ei ulata.

Raugestav väsimus ja võiduuim haihtub paari minuti pärast. Siis üks fotomees võtab ta käekõrvale, juhib rootslaste ruumi, et seal teda pildistada koos Nymaniga. Kuid fotomees visatakse välja ja Joh. Kotka nina all lüüakse üks kinni. Rootslased ei talunud oma suurlootuse kaotust!

„Ah milliste lootustega läksin ma oma järgmise vastase soomlase Vento vastu?“ vastab nüüd Euroopa-Johannes küsimusele küsimusega. „Teadsin, et ma teda võidan, et tõenäoliselt ka seljaga.“

Ja pole nüüd mõtet rekonstrueerida 37 sekundit kestnud matschi käiku või maadleja tundeid sellel lühirekordajal!

Euroopavõistluste peafavoriidi J. Nymani võitmise-ga Johannes Kotkas oli ületanud ka iseenda salajased lootused. Nüüd tal oli kindel lootus medalile pääseda. Jäi veel maadlejal ainult lahtiseks, kummale nimelt — kas kullale või hõbedale. Ees oli veel kaks vastast — lätlane Bietags ja türklane Coban. Lätlane oli Joh. Kotkale ainus vastane, kellega ta varem kokku puutunud, ja keda ta selle juures viimasel ajal oli korduvalt võitnud. Küllalt kardetav, kuid siiski võidetav — nende lootustega asus Joh. Kotkas oma vana rivaali vastu. Lisaks veel kindla sooviga lätlast sedapuhku esmakordselt seljatada. Mida ta lindenheittega ka efektselt sooritas.

Välismaadlejate vastuvõtul raekojas Johannes Kotkas vaatleb erilise huviga türklasi, kes juba oma välimusega ja ülilääsaka olemisega äratav kõigi tähelepanu.

„Selle mehe juures tuleb karta ainult jõudu,“ jõuab eestlane otsusele. Ja sama ütlevad ka teised, kes varem näinud Cobanit teisel rassimas — suurt ja kardetavat heidete tegijat temast ei olevat.

„Pead ka teda võitma!“ on lause, mida Johannes Kotkas kuuleb võistlushommikul igahelst. Ja see kandub üle ka ta enda isiklikuks sooviks, vastuvaidlematuks tahtmiseks.

Johannes Kotkas on türklasi pooleldi alahinnanud. Esimestel minutitel ta juba taipab, kui võrd ettevaatliku mehega siin tegemist. Türklase haarded on tugevad, kui ta üritab eestlase ette maha tõmbamist kaelast ja käest. Nagu raudkonks lööks äkki kaela taha ja selle otsas veel rippumas 120 kg keharaskust. Lühike türklane on karujõuga.

„Kummaline küll — üteldakse, et ta olevat Türgis kitsekarjus“, arutab Johannes Kotkas lõbusat mõtet, „türklane oma karujõuga sobiks paremini küll karude karjuseks.“

Kuid siis ta tunneb, et algpüsti lõpule jõudmisega türklase jõud juba hakkab raugema!

Loosikettal jääb roheline pool üles. Joh. Kotkal on jällegi ununenud, millist sidet ta kannab... „Õigus — punane. Nagu needus“, arutab ta. „Mina ikka alati esimesena all.“

Raske türklane vajub röötsakil talle otsa. Üritab poolnelsonit. „Ai, kuidas see nüüd küll võib valu teha!“ Johannes Kotka kõrv sai juba enne euroopavõistlusi vigastada, nüüd on ta lausa verd täis valgunud ja paistetunud. Ja eelmisel matsil lätlane Bietags nükkis ka parema põsenuki veriselt maraskile...

Türklane lööb oma konkskäpad nüüd eestlasele külje taha. Püüab teda pikali tõmmata nagu pupakku. Kuid see on asjatu.

„Nüüd enam ei sammugi tagasi!“ sugereerib ennast Johannes Kotkas osade vahetamisel. Tal on aega näha — laua taga üks kohtunikest on rootslane... Ja tema ju tunnistati Nymani üle võitjaks.

„Peab saavutama mäekõrguse võidu türklase üle!“

Türklane on haruldaselt tugev ja jässakas. Tal pole kaela nagu olemaski. Ta pea on nagu suhkrupea — algab kohe õlgadelt ja muutub ülalpool kitsamaks. „Seda kaela ni kergesti ei murra,“ jõuab Joh. Kotkas esimeste katsete järele otsusele. Ja ristvõõga tõstmisel türklane nagu kummipall oskab ettepoole hüpata, tõstja tasakaalust välja viia. Aga siis on türklane küljehaardest kaks korda poolsillas.

„Nüüd veel ainult juure!“ käsutab Johannes Kotkast nähtamatu käskija. „Selili!“ toksib jälle see rahn ta peas korduvat mõtet. Türklasi seljakaotusest lahutavad vaid millimeetrid. Kuid seljavõit ometi ei tule.

„Mida nüüd ütleb rootsi kohtunik?“ arutab Johannes Kotkas lõpp-püsti algamisel. Ta mõte tegeleb rohkem rootsi kohtunikuga kui kõhuga türklasega.

Üks kohtunik tunnistab juba Kotka paremust! Kuld on lähemale tulnud, pool võitu türklase üle käes!

„Kot-kas, Kot-kas!“ karjutakse jälle.

Ja Johannes Kotkas pingutab nagu veohobu. „Ainult võita, võita! Türklane veel korraks viia parterisse. Jah, türklane on lühikese kasvuga, teda on parem heita,“ kalkuleerib maadlej veohobu.

Eestlasest maadlusmasin suurendab tempot. Nüüd tundub, et seda tempotki ta ei suudaks arendada lõpmatuseni. Paistes kõrv häirib, ja kehaski on roidumus. Kolm ööd on ainult pooleldi magatud. Võistlused pole selleks jätnud palju aega, üleväsimus riisunud õige õorahu.

Veel kaks minutit. Nüüd mõtleva maadlusmasinal on selge — seljavõitu ta türklase üle enam vist ei saavuta, kuid üleolek on ilmne, sellele ei saa vastu vaielda ka rootsi kohtunik, ei ka tugevasti lõõtsutav türklane, kelle pingutused on suunatud vaid üheks sooviks — mitte kaotada seljaga!

Kolm tuld märgivad üksmeelselt Johannes Kotka võitu, määrates üksmeelselt euroopameistriks Johannes Kotka.

J. KÄRJE.

Kirjult suur

Kristjan Palusalul löid euroopavõistlused vere keema.

— Tahan tingimata veel tulla matile. Küll käsi paraneb, mingu selleks kui palju aega tahes.

Euroopa-Kotkast oli ta vaimustatud nagu iga teinegi eestlane. Eriti pärast Kotka matschi Bietagsiga.

— Küll on aga mees — veel viimastel minutitel riskib heitega, hoolimata, et kehad higised ja väsimus käes.

Kui Karklin kuidagi apaatselt maadles ja rohkem trügis, tegi nende ridade autor Palusalule etteheite: omavahel maadeldes teie kunagi võtteid ei tee, kust siis Karklin neid õpib.

Palusalu vastas:

— Treeningul teeme küllalt võtteid, kuid kes meist võistlusel hakkab võttega riskima, on ise all. Seepärast kangutamegi ainult.

Daanlased olid hilisemad lahkujad Tallinnast. Oli võimalus nendega kohvik „Kultases“ vestelda veel paar päeva pärast võistlusi. Kergekaallane Abraham Kurland, kellel peetud euroopavõistlustel oli halb loosiõnn kohe saada enda esimesteks vastasteks Anderssoni ja Välja, ei olnud siiski masendatud.

— Olen 25-aastane ja seega eestlasest kümnekond aastat noorem. Eks minu tulevik matil on veel ees. Olen kord võitnud Välja ja kord kaotanud, küll kolmandal korral katsume uuesti.

Edasi märkis ta, et Daani paremateks kaaludeks on kergemad. Kui nad vanasti Malmöga võisteldes alati kaotasid kas 1:6 või 2:5, siis viimasel ajal on 4:3 olnud vaheldumisi ühe või teise kasuks.

— Võistluste korraldus oli teil haruldaselt ladus. Pole säärast näinud ei Roomas ega Pariisis. Berliini olümpialt puudusin poliitilistel motiividel.

Olgu lisatud, et A. Kurland vaatamata juudi päritolule on Daani populaarseim maadleja.

Naljatasime Soome ühe parima sporditoimetaja Eino Soinioga, kes eestlastele üheks suurimaks kamradiks.

— Rootslased poleks võitnud dr. Brüllli auhinda, kui soomlased ja eestlased oluksid üks rahvas, sest

Soome ja Eesti punktid annavad kokku 16, Rootsil oli aga 15 punkti. Pealegi oli Eesti ja Soome vahel kristlikult jagatud: meie tulime auhinnaile neljas kergemas, teie aga kolmes raskemas. Üheski kaalus ei juhtunud, et nii soomlane kui ka eestlane tulnuks auhinnaile.

Ei jäänud muud vastata, kui küsida:

— Miks teie siis enne võistlusi ei pannud toime „anschlussi?“

— Kui pannakse välja uus rändauhind, eks siis sõlmime sõbraliku anschlussi.

Heinrich Nettesheim ja Ferdinand Schmitz on vennad, kuid teine kasvatatud üles teises perekonnas, millest ka erinevad nimed. Näojooned on neil väga sarnased, kuid üks on blond ja teine rohkem brunett.

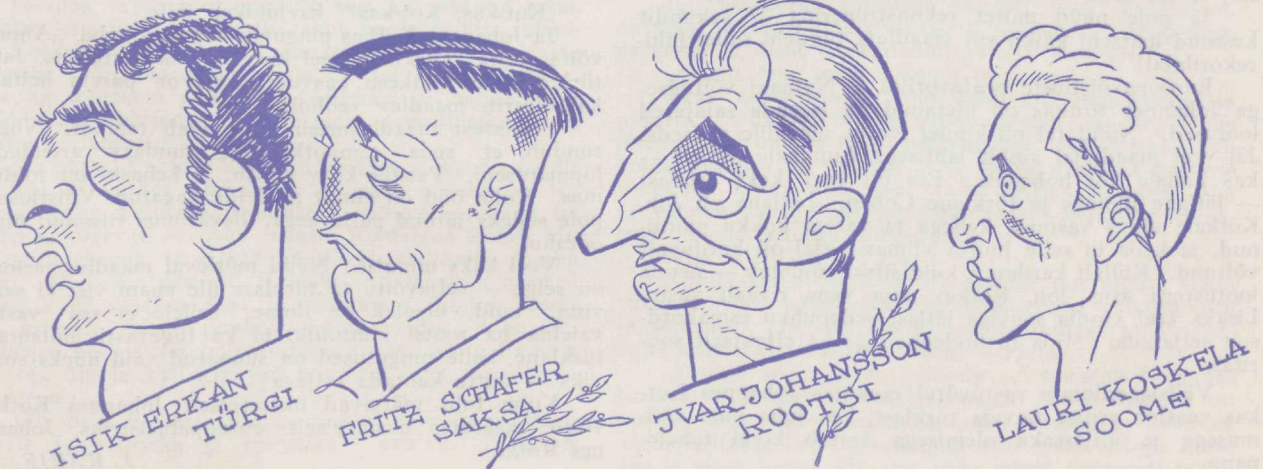
Lõpubanketil lausus Nettesheim:

— Saksa pidanuks võitma kaks euroopameistri-tiitlit. Kuid ühe kaotaminekus olin ise süüdi, nagu seda nägite. Oslos katsun uuesti.

Läti lehemehi Mindenbergs tundis end sellest kuidagi riivatud olevat, et nende kohtunikku süüdistati võidu andmisel Cadier-Karklini matschil rootslasele. Lohutasime, et nende kohtunik oli siiski asjalik ja õiglane.

Edasi tuli täiel määral ühineda Mindenbergsi arvamise, et euroopavõistlustel kujunenud paremusjärjestus vastab täiel määral Euroopa maadlusrahvuste jõudude tegelikule vahekorrale.

LAWF-i järelevalvel peetud euroopavõistlustel on kokku välja jagatud 73 meistritiitlit, neljal esimesel à 6 ja ülejäänutel à 7. Meistritiitlid on jagunenud kümne rahvuse vahel. Kõige rohkem tiitleid, arvult 25, on võitnud Rootsil, kuna Soomal on neid 19. Seejuures ei tohi aga unustada, et 1926. ja 1927. a. euroopavõistlustel Soome puudus. Ta ei leppinud sel ajal kehtima pandud uue korraga, mille järgi iga rahvus võis igas kaalus välja panna ainult ühe maadleja. Alles hiljem, pärast Amsterdami olümpiamängusid, leppis ta uue olukorraga.

päevadest

Rahvused on meistritiitleid võitnud järgmiselt:

Rootsi	25	Daani	1
Soome	19	Tschehhoslovakkia	1
Saksa	13	Itaalia	1
Ungari	7	Norra	1
Eesti	4	Läti	1

Kaalude järgi jagunevad meistritiitlid:

Raskekaal — Saksa 5, Rootsi 3, Eesti 2 ja Ungari 1.

Poolraskekaal — Rootsi 5, Soome 2, Saksa 1, Tschehhoslovakkia 1 ja Läti 1.

Keskkaal — Rootsi 6, Ungari 2, Saksa 1, Daani 1 ja Soome 1.

Kergekeskkaal — Soome 3, Rootsi 2 ja Saksa 2. See kaal tuli juure alles 1930. aastast.

Kergekaal — Soome 5, Saksa 3, Rootsi 2 ja Ungari 1.

Sulgkaal — Soome 6, Eesti 2, Ungari 1, Rootsi 1 ja Saksa 1.

Kärbeskaal — Rootsi 5, Ungari 2, Soome 2, Itaalia 1 ja Norra 1.

Tähelepanuväärt on, et suur maadlusmaa Soome pole veel kordagi annud kõigi kaalude võitjat.

Kui Rootsi on võitnud kõige rohkem meistritiitleid, siis samuti on ta üheteistkümmel euroopavõistlusel saavutanud ka kõige rohkem rahvuspunkte, olles nendega kõigist tugevasti ees. Üldse on euroopavõistlustel punkte hankinud 15 rahvust, nimelt järgmiselt:

1. Rootsi	122	9. Norra	10
2. Saksa	83	10. Läti	8
3. Soome	82	11. Austria	2
4. Ungari	41	12. Prantsuse	2
5. Eesti	40	13. Rumeenia	1
6. Tschehhoslovakkia	19	14. Türgi	1
7. Daani	15	15. Holland	1
8. Itaalia	11		

Soome ja Eesti punktid summeerituna võrduvad täpselt Rootsi punktide arvule.

Tallinna euroopavõistluste organisatsiooniline külg on välismaa ajakirjanduses leidnud üldist kiitust. Toome väljavõtte Saksa raskejõustiku ja IAWF-i häälkandjast „Kraftsport“, kus Tallinnas viibinud J. Kirmaier kirjutab:

„Tallinna euroopavõistlused olid päris suur lavastus (Veranstaltung), mis ei tarvitse karta mingisugust võrdlust ja mis talub ka kõige raskemat kriitikat. Eesti liit ja kõik need, kes teda toetasid, võivad õigustatud uhkusega mõelda Tallinna päevadele. Oli tegemist musterliku (mustergültige) organisatsiooniga, tõesti muinasjutulise (fabelhaften) spordiga ja absoluutselt eeskujulise sõbralikkusega. Lühidalt: meistrivõistlused, mille üle võib tunda puhast rõõmu!“

Edasi on kirjutatud pealkirja all, „Unustamatu taust“ järgmist:

„Meie tundsime selle lühikese nädala jooksul, et asume õigel pinnal, et siin puhuvad hoopis teised tuuled kui 1937. a. mais Pariisis. Siis toimusid amatöörmaadlejate toreduslikud võistlused nagu väljaspool avalikkust, sest Seine jõel asetseva maailmalinna ajakirjandus tõi sündmustest matil samahästi kui peagu ühtki märkust. Tallinnas seevastu oli esimesest kuni viimase

võistluspäevani väljamüüdnud maja, pealtvaatajaskond oli sportlikult asjatundlik ja vaatamata teatud määral lokaalpatriotismile objektiivne. Ajakirjandus oli sõbralikult ja suurepäraselt rakendunud euroopavõistluste teenistusse. Ta korraldas igast Euroopa kaarest Tallinna kokkutulnud kirjasaatjatele südamliku koosviibimise, millel „Kraftspordi“ esindaja spontaansete kiiduavalduste saatel väljendas kõigi külaliste tänu.“

Lõpuks märgitakse veel seda head muljet, mida avaldas Valge Tähe ristide annetamine IAWF-i juhatuse liikmetele vastuvõtul riigisekretär K. Terrase juures. „See oli üks lüli sellest ketist, millist tähelepanu osutati külalistele Tallinnas.“

Sama „Kraftsport“ väljendab väga kiitvalt meie maadlejate kohta:

„Raskekaalus ei tunnud eestlased mingisugust puudust Kristjan Palusalu järele, sest „ersats“ Kotkas tuli suurepärasel viisil raskekaalu euroopameistriks. Kotkas on klass omaette (meie sõrendus — toim.), rootslane Nyman ja türklane Coban oleksid samuti jäänud võitmatuiks igale saksa raskekaallasele, ja kas meil on praegu kedagi, kes oleks mitteplatseerunud Bietagsi võimete kõrgusel, on ka alles tühi lehekülg... Poolraskekaalus oleks Agu Neo kõigi inimlike arusaamiste järgi vaevalt saavutanud teist kohta, millega tuli toime blondpäine Karklin, sest Karklin on maadleja, missuguses formaadis neid maailmas vähe kütitud (meie sõrendus — toim.). Kuuenda punkti

Parikas
TALLINN

MAITSERIKKAD
PILDISTUSED

MEISTERFOTOGRAAFID
KUNINGA 2

ATELJEE AVATUD: KL. 9—5. PÜHAP. K. 11—2

hanki keskkalaus Frooman. Ta ei ole küll Kotkas ega Karklin, kuid tal oli parem loosisõnn kui näiteks Ludwig Schweickertil.“

Kõikidele torkas silma see asjaolu, et rootslaste kehad muutusid juba lühikese aja maadlemise järele üleni higiseks, kuigi vastane oli veel päris kuiv. Kõige kiiremini hakkas higistama Ivar Johansson. Kuna kiire higistumine oli omane kõigile rootslastele, alates kärbeskaalust kuni raskekaaluni, siis isegi publikus kerkis keelele küsimus: mis higistama panevat rohtu rootslasted enne matschi sisse võtavad?

Keha õlitamisest ei saanud olla juttugi. Kuid üks säärane juhus tuli siiski ette, kuid mitte rootslastega, vaid prantslase Bouazza'ga. Matschile lätlase Ozolini vastu tuli ta kergelt õlitatud õlgade ja seljaga. Kuid matikohtunik märkas seda peatselt ja saatis mehe end kuivatama.

Kui palju europavõistlustel maadlejatele tehti dopingut (kunstlik ergutamise), on välismaalaste suhtes teadmata, kuigi see paljude suhtes näis kindlana. Meie meestest sai dopingut süstimise teel N. Karklin, enne matschi Cadieriga. Kaalu allavõtmisest oli Karklin niivõrd tülpinud, et kerge dopingu tegemine oli nagu paratamatu. See ei ole ka halb. A. ADARI.

Tallinna Majaomanikkude Panga

arvete seis 30. aprillil 1938. a.

Aktiva		Passiva	
Kassa	Kr. 106.480.83	Osakapital	Kr. 312.000.—
Hoiuarved	„ 3.769.847.33	Tagavarakapital	„ 291.487.—
Väärtpaberid	„ 1.243.594.64	Erikapital	„ —
Väärtused	„ 22.481.80	Amortisats. kapital	„ 54.548.01
Diskonteerit. vekslid	„ 6.266.288.48	Hoiused: tähtajal.	„ 3.069.601.—
Konto-korr. laenud	„ 2.635.553.79	„ jooksv. arvel	„ 10.291.317.56
Korresp. „Loro“	„ 159.869.02	„ k/k. a/e saldod	„ 494.700.74
„ „Nostro“	„ 238.299.08	Korresp. „Loro“	„ 100.572.63
Välismaa „Nostro“	„ 91.634.47	„ „Nostro“	„ 3.689.72
Garantiide deebit.	„ 285.157.33	Väljaant. garantiid	„ 285.157.33
Vallasvara	„ 53.592.87	Tulud	„ 296.197.43
Kinnisvara	„ 377.911.24	Muud passivad	„ 153.755.31
Kulud	„ 70.989.03		
Muud aktivad	„ 31.326.82		
	Kr. 15.353.026.73		Kr. 15.353.026.73

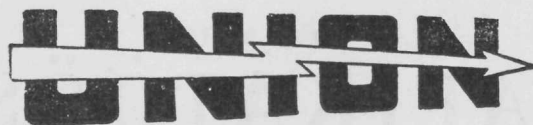
Ü. K. Eesti Rahvapanga

arvete seis 30. aprillil 1938. a.

AKTIVA		PASSIVA	
Kassa, pangad, väärtused	Kr. 1.631.493.44	Kapitalid	Kr. 812.492.22
Laenud	„ 4.530.411.87	Hoiusummad	„ 5.777.474.99
Korrespondendid	„ 748.865.20	Võlad teistes krediitasutistes	„ 109.366.37
Garantiide deebitorid	„ 114.256.50	Riiklikud laenud	„ 11.331.59
Vallasvara	„ 41.866.93	Korrespondendid	„ 477.405.26
Kinnisvara	„ 332.200.—	Garantiid	„ 114.256.50
Kulud	„ 54.364.69	Tulud	„ 123.459.31
Muud aktivad	„ 35.016.14	Muud passivad	„ 62.708.53
	Kr. 7.488.474.77		Kr. 7.488.474.77

JALANÕUD JA NAHK

kaitsemärgiga

esindavad

Eesti kvaliteetoodangut

Küesoleva numbri hind 40 senti.

„PÄEVALEHT“

ON ISESEISEV, DEMOKRAATLIK JA
ÜLERIIKLIKULT LEVINUIM AJALEHT

SUURIM NING KASULIKEM KUULUTAMISE LEHT EESTIS.
HINNATA KAASANDENA IGAL PÜHAPÄEVAL PILKE- JA
NALJALEHT «KRATT»

MEIE KIRJASTUSEL ILMUB

„LASTE RÕÕM“

— EESTI POPULAARSEIM LASTEAJAKIRI

T. E. K.-Ü.

GRAAFIKATÖÖSTUS

ON TÄIELISIM TÖÖSTUS SEL ALAL EESTIS

TRÜKIKODA

KÖITEKODA

TSINKOGRAAFIA

LITOGRAAFIA

OFFSET-TRÜKK

HINNAD KÕIGILE
VASTUVÕETAVAD

TELLIMISTE
TÄITMINE KIIRE

SUURIMAD NING TÄIELISIMAD
**RAAMATU- JA KIRJUTUSMATERJALIDE
KAUPLUSED**

KIRJANDUSE- JA PABERILAOD EESTIS

TALLINNA EESTI KIRJASTUS-ÜHISUS

TALLINN-EESTI, PIKK T. 2.

OMA TELEF. KESKJAAM 428-83